

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

echo HUNTING SEASON

seven rue

echo
HUNTING
SEASON
a novella
seven rue

Telif Hakkı ©Seven Ru e
tarafından yazılmıştır. Tüm
hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yerlerle, olaylarla, ticari kuruluşlarla veya gerçek yaşayan veya ölü - herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Editör: Jennifer Marie
Kapak tasarımı: Seven Ru e
Formatlama: Seven Ru e

SEVEN RUE'NUN KİTAPLARI

Tüm kitaplar RW dışında yaş aralıkları içerir.
El yazısı ile yazılmış tüm başlıklar yasaklandı ve sadece web sitemde mevcut!

Ters Harem

[Bdie](#) (Yasak & Bebek Kuş bir
arada) [Echo](#)
Echo: Av Sezonu

Öğrenci/Öğretmen

[Ekim Başladığında](#) (uno & Ezra #
[Serendipity](#) (uno & Ezra #

Babamın en iyi arkadaşları

[Falling for Two](#) (Falling for #

Son Derece Tabu

[Genesis](#) (Yeğen/ Amca)
[RW](#) (KK Kardeş)
[Ala](#)

Aile Dostu

[The Way We](#) #
[Elli altı](#) (büyük yaş farkı)

Bekar Baba

[Açıklanmayan Arzu](#)

www.authorsevenrue.com

Chapter 1

ECHO

Ne yapacağını söylemek için sesinizi kullanamadığınız bir köpeğe havlatmak zordu.

Neredeyse iki saattir kulübenin önündeki merdivenlerde oturmuş, Kodiak'a *seni seviyorum* işaretini kaldırdığımda havlamayı öğretmeye çalışıyordum.

Eğer çocuklar uyanık olsalardı, onlara Kodiak'a tabelayı tutarken havlamasını söyleyebilir, Kodiak'a yeni bir numara öğretmek için bu iki şeyi ilişkilendirebilirdim.

Willem, Nordin ve Summit dün gece Homer'dan kulübeye kadar uzun bir yolculuktan sonra hâlâ uyudukları için şansım yaver gitmedi.

Erken uyandıktan sonra bir daha gözlerimi kapatamadım ve hava soğumaya başlamasına rağmen Kodiak'ı dışarı çıkarıp kahvaltısını verdim çünkü o da uyumak istemiyordu.

Başını yana eğmiş, ona ne öğretmeye çalıştığını anlamaya çalışırken gözlerindeki şaşkınlıkla bana bakarken iç çektim.

Keşke konuşabilseydim, diye düşündüm, o ameliyatla sesimi geri alma fırsatını değerlendirseydim hayat daha kolay olur muydu diye merak ettim.

Ona yeni bir numara öğretmekten vazgeçerek iki elimi başına koydum ve parmaklarımı kalın kürkünde gezdirdim, sonra eğildim ve burnunun üstünü öptüm.

En azından beni öpecek kadar kibardı, yüzümü yaladı ve ön patilerini kucağıma koyarak üzerime atlamaya çalıştı.

Güldüm ve başımı çevirdim, onu nazıkçe üzerimden ittim ve sonra aşk saldırısını durdurmak için ayağa kalktım.

Kodiak son iki yıl boyunca en iyi arkadaşım oldu ve ne zaman çocuklar bana zaman ayırmasa, tüm zamanımı Kodiak ile geçirdim.

Üçünden herhangi birinin nihayet uyanıp uyanmadığını görmek için içeri döndüm ve kapıyı kapattığımda, orta yatak odasının kapısı açıldı ve orada duran iyi yapıklı ve hala son derece yakışıklı bir Willem ortaya çıktı.

Kodiak istemesine gerek kalmadan alçak sesle havladı ve Willem'i selamlamak için ona doğru koştu.

"Aşağı, oğlum," diye mırıldandı, sesi uykudan kalınlaşmıştı. "Keşke hepimizin sabahları ilk iş bu kadar enerjisi olsaydı," diye ekledi.

Sırıttım ve ona doğru yürüdüm, gözleri nihayet benimkilerle buluştuğunda ellerimi işaret etmek için kaldırdım.

Neredeyse iki saattir ayaktayız.

Willem ve Nordin işaret dilinde ustalaştıktan sonra işaret diliyle iletişim kurmak ana yöntemimiz haline gelmişti ve artık işaret dilini akıcı bir şekilde konuştuklarını bildiğim için işi ağırdan almam gerekmiyordu.

İki yetişkin adamın nasıl bu kadar hızlı işaret öğrenebildikleri beni hala şaşırtıyor, ama benimle küçük kardeşleri gibi iletişim kurabilmek istediler ve artık kendilerini dışlanmış hissetmiyorlardı.

G ü n a y d ı n , tatlım, diye imzaladı Willem, yumruklarını göğsüne yakın bir şekilde birbirine karşı tutarak ve başparmaklarını iki kez aşağı ve yukarı hareket ettirerek.

Tatlım kelimesinin işaretliydi ama Willem bunu her yaptığında tatlılık anlamına geliyordu.

Ona doğru adım attığımda, kollarını omuzlarıma dolayarak beni vücuduna çekmesine izin verdim ve ona yakın kalmak için benimkileri beline sardım.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

Başımı salladım ve bana bir süre daha sarılmasına izin verdim, sonra arkama yaslanıp ona baktım ve gülümsedim.

Kodiak kahvaltısını yaptı bile. Ben de bize kahvaltı hazırlamak istedim ama kreplerin soğumasını istemedim.

"Sorun değil. Eminim diğer ikisi de yakında uyanır. Kahvaltıda sana yardım edeceğim," dedi ve eğilip alnımdan öptü. "Gidip yüzümü yıkayayım ve üzerime bir şeyler giyeyim."

Ondan uzaklaştım ve banyoya girip gözden kaybolduğunda Kodiak beni takip ederken mutfağa geri döndüm.

Artık yemek yok, diye işaret ettim ve nedense anladı. Bir şekilde anladığı şeyin yemek işareti olup olmadığından emin değildim ama bunu öğrenmesi neredeyse bir yıl sürdüyse, talep üzerine havlama bir süre beklemek zorunda kalacaktı.

Kodiak ağır bir iç çekişle kapının yanına uzandı ve bu sabah çiğ tavuk yarısı ve tavşan ayağı yetmediği için ne kadar üzgün olduğunu belli etti.

Zaten büyük bir çocuktı ve yuttuğu her şeyle sanki daha da büyüyordu.

Krep yapmak için tüm malzemeleri çıkardım ve Willem döndüğünde yumurtaları hazırladı ve biraz meyve kesti.

"Bugün ağaçların üzerindeki işaretlerin hâlâ görünür olup olmadığını kontrol etmeye gidiyoruz. Üzerlerini tekrar boyamamız gerekebilir."

Geçen yıl buraya geldiğimizde ağaçlardaki işaretlerin solduğunu fark ettik, ancak kulübeye dönüş yolunu bulamadığımızda onları net bir şekilde görebilmek bizim için önemliydi.

Güvenliğimiz içindi. §. benim için, çünkü çocuklar vahşi doğada körlemesine yollarını biliyorlardı.

Gelebilir miyim?

"Yapmak zorundasın. İlk günümüzde seni burada yalnız bırakmayacağım," dedi.

Yalnız olmak umurumda değildi, ama onlarla yaşadığımdan beri, ne yaparlarsa yapsınlar her anımı onlarla geçirmeyi seviyordum.

Homer'da, onlar atölyelerinde tekneler ve arabalar üzerinde çalıştıkları için gündüzleri çoğunlukla evde kalırdık ama akşamları genellikle dışarıda bir lokantaya ya da restorana yemeğe giderdik.

Sıcak aylarda hâlâ kütüphanede çalışıyordum ama av sezonu başladığında üçüyle, daha doğrusu dördüyle birlikte olmak istediğim yer kulübeydi.

"Belki şansımız yaver gider ve birkaç tavşana rastlarız. Şimdiden buralarda olmalılar," dedi.

Ona baktım ve başımı salladım, sonra gözlerini bana çevirmesi için omzuna dokundum.

Sizce o avcılar bu sezon yine etrafta olacaklar mı?

Willem imzalamayı bitirdikten sonra ellerime baktı ve derin bir iç çekerek elini saçlarının arasından geçirdi. "Umarım öyle değildir. Sanırım bizim bölgemize izinsiz girmemeleri gerektiğini öğrendiler. Geçen yıl geri dönecek kadar aptal olamayacakları kadar çok belaya bulaştılar."

O avcılardan birinin vahşi doğanın ortasında Nordin'le başlattığı kavgayı hatırladım ve Zirve önümde koruyucu bir şekilde dururken daha uzakta durmama rağmen, Nordin'in yaptığı gibi o adamları yumruklamayı tercih edeceğini biliyordum.

Bakması eğlenceli değildi ve Willem neyse ki her ikisinin de yüzleri ve eklemleri kanadıktan sonra kavgayı ayırdı.

Bu avcılar bir ayıyı dağa kadar takip etmişler ama bir süre sonra izini kaybetmişler ve biz onlara doğru yürürken Nordin önce ayıyı vurmuş.

Avcılar gelip de ölü ayıyı kızağa bindirdiğimizi görünce sinirlendiler.

Willem sakın bir şekilde bölgemize çok yakın olduklarını ve avı ilk vuranın onu eve geri getirme hakkına sahip olacağını açıklamaya çalıştı.

Çok geç kalmışlardı ve ayının eve götürmek için bizim olduğunu kabul etmediler, bu yüzden kavga başlattılar.

Tarihin tekerrür etmesini istemiyorum, kaşlarımı çatarak imzaladım.

"Olmayacak. Nordin kendini toparladığı ve işleri bir yetişkin gibi halletmeye çalıştığı sürece," dedi Willem.

"Bir yetişkin gibi davrandım. Sorunu erkekler arasında yumruk yumruğa bir dövüşle çözdüm." Nordin'in sesi hemen arkamı dönmeme neden oldu ve onu üzerinde boxer külotundan başka bir şey olmadan orada dururken gördüğümde sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Ona doğru yürüdüm ve kollarımı boynuna doladım, beni yukarı çekmesine izin verdim, böylece bacaklarımı da kalçalarına dolayacaktım.

"Biri beni özlemiş," dedi sesinde bir eğlenceyle.

Nordin ne kadar huysuz olsa da, güneşin altında çikolata gibi eridiği anlar da oldu.

Beni seviyordu, belki de diğer ikisinin beni sevdiğinden daha çok seviyordu, ama bunu sık sık göstermiyordu.

Hangisinin beni daha çok sevdiğini karşılaştırmak istemezdim ama Nordin inatçı bir adam olduğu için beni en çok onun sevdiğini düşünmek hoşuma giderdi.

"Benim yatağında uyumalıydın," diye mırıldandı boynumun kıvrımına doğru ve tenime bir öpücük kondurduktan sonra beni tekrar aşağı bıraktı.

Dün gece geç saatlerde vardık ve getirdiğimiz her şeyi kulübeye yerleştirmelerine yardım ettikten sonra Summit'in yatağına çöktüm ve bir daha kalkmadım.

Belki bu gece, imzaladım, ona ıslıl ıslıl gülümseyerek. Her geceyi onlarla birlikte geçirmeyi ne kadar sevsem de, bu kulübede mümkün olamazdı.

Yataklar dört kişi için yeterince büyük değildi ve hepsine aynı ilgiyi göstermek için onlara sırayla söz vermiştim.

Eve döndüğümde, benim için yaptıkları yatak dört kişi için mükemmeldi ve şimdiden burada olmayı özledim.

"Belki değil. Bu gece benimsin."

"Bu konuda benim de söz hakkım var mı?" Willem kaşlarını kaldırarak sordu ama Nordin başını salladı ve konuyu değiştirdi.

"Kahvaltıda ne var?" diye sordu, gülümseyerek bana baktı.

Krep, meyve, kahve, yumurta, diye sıraladım, her kelimedede gözlerinin açlıkla dolmasını izledim.

"Kulağa mükemmel geliyor," diye cevap verdi, elimi tuttu ve beni hepimiz için krep hazırladığım ocağa geri çekti.

"Daha sonra da dışarı çıkacağız, değil mi?" diye sordu Willem.

"Evet. Kamyondaki boyaları çıkarmamız lazım. Sanırım dün gece orada birkaç şey unuttuk."

Tüm konserve yiyecekler ve diğer ihtiyaçlar çoktan yerlerine yerleştirilmişti, ancak boya, bazı aletler ve muhtemelen tüm botlarımız gibi şeyler hala dışarıdaydı.

"Birkaç gün önce bahsettiğimiz kulübeyi inşa etmek için kullanabileceğimiz bir oduna rastlarsak diye kızağı getirmeye ne dersiniz? Bence burada biraz daha yer açmak hâlâ iyi bir fikir."

Willem, Nordin'in sözlerini düşündü ve bu konuda gerçekten söz sahibi olmadığım için, yanmamaları için kreplere odaklandım.

Masayı hazırladığımda Summit nihayet uyandı ve geceyi birlikte geçirdiğimiz için onu elimi sallayarak ve gülümseyerek selamladım.

Bu sabah yataktan kalktığımda bir anlığına uyandı ve beni yatağında tutmaya çalıştı, ancak onu üzerimden ittim ve tekrar uykuya dalacağını bilerek odadan çıktım.

"Harika bir sabah, ha? Tanrım, burayı her seferinde özlüyorum ve geri döndüğümde hep ilk kez geliyormuşum gibi hissediyorum," dedi.

Burası bizim en sevdiğimiz yerdi ve beni tanıdıklarından daha uzun süredir sahip olmalarına rağmen, burada kendimi en az onlar kadar güvende hissediyordum.

Aksi takdirde, o zamanlar kaybolmuş ve yorgunken buraya girmezdim.

Girdiğim kulübe onların olmasaydı ve beni onlar bulmasaydı ne olurdu diye sık sık düşünmüştüm.

Hayatım eskisi gibi olacaktı, muhtemelen yine Garrett ile yaşayacak ve asla bir çıkış yolu bulamayacaktım.

Ama ben kadere inanıyordum ve burası tam da olmam gereken yerdi.

Chapter 2

NORDIN

Summit mutfakta temizlik yaparken ve Willem kıyafetlerini kaldırırken, ben de Echo ile kanepede oturup Kodiak'a yeni bir numara öğretmeye çalışmasını izledim.

Ona istek üzerine havlamayı öğretmek istediğini söyledi ama bizim tembel oğlan bunu pek iyi kavrayamadı.

"Bana Willem'in ona nasıl oturacağını öğretmeye çalıştığı zamanı hatırlattı. Birkaç gününü almıştı," dedim sırtarak.

Echo dönüp kaşlarını çatarak bana baktı, sonra ellerini kaldırıp imzaladı.

Ona bu işareti gösterdiğimde havlaması gerektiğini söylemeni istiyorum, dedi bana elini kaldırıp seni seviyorum işaretini göstererek.

"Pekâlâ. Bakalım," dedim, iri kahverengi gözleriyle bize bakan Kodiak'a dönüp bakarak. "Kodiak, konuş!" Dedim ama başını yana eğmekten başka bir şey yapmadı.

"Konuş!" Tekrar söyledim ama ondan hiçbir şey gelmiyordu.

"Yeni bir numara öğrenmesini istiyorsan onu ödüllendirecek bir şey bulmalısın. O bir köpek," diye mırıldandı Willem oturma odasına geri dönerken.

Echo ve ben onun mutfığa girip Kodiak'ın ödül mamalarını dolaptan almasını izledik. Bize doğru geri yürüdü ve Kodiak Willem'e döndüğünde en sevdiği ödülleri görünce heyecanlandı.

"Otur," diye emretti ve Kodiak oturdu, ardından kuyruğunu heyecanla sallarken bir miyavlama sesi çıkardı.

"Gördün mü? Şimdiden bir ödül istediğini belli etmeye çalışıyor." Willem paketten bir tane aldı ve Kodiak'ın gözleri üzerine sabitlenmiş halde havaya kaldırdı.

Ona ödülünü verdi ve kısa bir süre sonra Kodiak bir tane daha isteyerek tekrar mız mızlandı.

Onları yakından izleyen Echo'ya baktım ve Willem Kodiak'a bir ödül daha vermeden önce, bu numarayla ilişkilendirmek istediği işareti göstermek için elini kaldırdı.

"Neden bu işaret?" Willem ona sordu.

Çünkü ona onu sevdiğimi söylediğimde, onun da bana karşılık vermesini istiyorum.

Kıkırdadım ve Willem'in Kodiak'a bir ödül daha vermeden önce bu işareti kullanmasını izledim, sonra elini tekrar yere koydu.

Başka bir ödül aldığı anda, işareti tekrar kaldırdı ve Kodiak sızlandı ve yeterince yakın olduğu için ödülü aldı.

"Gittikçe yaklaşıyoruz," dedi gururlu bir gülümsemeyle. "Benim oğlum akıllı," diye ekledi.

Tekrar dene, diye imzaladı Echo, gözleri heyecanla doluydu.

Willem bunu yaptı ama ona hemen ödül vermek yerine Kodiak'ın iç çekmekten başka söyleyecek bir şeyi olana kadar bekledi.

Willem, "Haydi, daha fazlasını anlat," dedi ve Kodiak havlamaya başladı.

"Aferin oğlum!" diye övdü, ödülü ona uzattı ve sonra çantayı Echo'ya verdi.

"Dene bakalım. Onunla konuşmadan anlaması biraz zaman alabilir ama o akıllı bir köpek. Yapmasını istediğin şeyi anlayacaktır," diyerek Willem ona güvence verdi ve Echo Kodiak'ın bu numarayı öğrenmesi için elinden geleni yapmaya hazırды.

Bir ödöl maması çıkardı ve havaya kaldırdı, sonra çantayı yere bıraktı ve elini kaldırdı.

Kodiak yine sızlandı ve ona ödölünü vermek için bekledikçe sızlanmaları daha da arttı.

"Neredeyse," diye fısıldadım.

Echo Kodiak'a çok uzun süre işkence etmedi ama yeni bir ödülle tekrar denedi.

"Böyle devam et tatlım. Yakında anlayacaktır," dedi Willem ona. "Ama belki eve döndüğümüzde deneyebilirsin. Hava kararana kadar uzak kalmak istemiyorsak yola çıkmalıyız."

Dağdan aşağı yürümek ve tüm ağaçları tekrar işaretlemek birkaç saat sürerdi ve avlanmaya çıkmayı özlememe rağmen bugün canım istemedi.

Herhangi bir hayvanla karşılaşacağımızı da düşünmemiştim.

"Git botlarını ve montunu giy," dedim Echo'ya ve şakağına bir öpücük kondurmak için eğildim.

Kodiak'a yeni bir numara öğretmekten henüz vazgeçmek istemediğı için derin bir nefes aldı ama yeterince ödöl aldıktan sonra ayağı kalkıp başını okşadı ve eşyalarını almak için Summit'in yatak odasına geri döndü.

"Bana öyle bakma," diye mırıldandım, onu geçip ikramları mutfağı götürmeye çalışırken Kodiak'ı nazikçe kenara ittim.

"Yani silahları da mı almak istiyorsun?" Summit sordu.

"Hayır, bugün olmaz. Bugün pek avlanacağımızı sanmıyorum."

"Ya bir geyikle karşılaşırız? Zaten dondurucuya koyacak bir şeyimiz olurdu" dedi.

"Bugün olmaz," diye tekrarladım.

"Katılıyorum. Bir hafta yetecek kadar yiyeceğimiz var ve ağırdan almalıyız. Fazla kar da yok ve o hayvanların bir iki hafta daha çıkmayacağını biliyorsun. Bugün şansımız yaver gitmeli," diye ekledi Willem.

"Her ihtimale karşı silahı yanımda getireceğim," dedi Summit, zaman zaman ne kadar inatçı olabileceğini göstererek.

Echo ağır paltosu, botları ve tuzakçı şapkasıyla mutfağa girdiğinde, bir şeylerin yolunda gitmediğini göstermek için burnunu kıvırdı.

"Ne oldu?" Ben sordum.

Eldivenlerimi evde unutmuşum, imzaladı.

"Tabii ki yaptın," diye kıkırdadı Willem. "Toplandıktan sonra spor çantamı kontrol etmeni söylemiştim ama sen her şeyi topladığından emin olduğunu söylemiştin."

Her şeyi kontrol ettim, dedi kaşlarını çatarak, ama hepimiz kaşlarımızı ona doğru kaldırınca kaşları çabucak kayboldu. *Tamam, belki de yapmadım. Buraya dönmek için çok heyecanlıydım ama eldivenlerimi yanıma aldığıma emindim.*

"Benimkilerden biraz alabilirsin. Sanırım üç çift paketlemiştim," dedim ona. Beni yatak odasına kadar takip etti ve ben spor çantamı karıştırırken bekledi ve bir çift bulduğumda ona uzattım.

"Vücudunu kaplayan tüm bu eşyalarla çok tatlı görünüyorsun," dedim onu tepeden tırnağa süzerek.

Şapkanın altından görünen kızıl saçları çillerini ve soluk tenini tamamlıyordu.

Üzerimde bir şey yokken beni daha çok sevmiyor musun?

Tam bir baş belasıydı.

Her zaman öyleydi, ama son zamanlarda, yaşlandıkça, her gün biraz daha cesaretlendi.

"Tabii ki var. Ama bu manzara da bir o kadar güzel," dedim sırtarak ve ona doğru uzandım.

Onu kendime çektim ve iki elimi kalçalarına koydum, sonra eğilip dudaklarını öptüm, artık yalnız kalabileceğimiz bir anımız vardı.

Onu paylaşmayı sorun etmedim.

Hiç umursamadım ama bazen onunla birkaç saniye yalnız kalmaya ihtiyacım oluyordu.

Beni sakinleştirdi ve her zaman onunla birlikte olma şansım olduğunda ne kadar az huysuz olduğumu söylerdi.

Elleri saçlarımı okşarken dudakları hafifçe dudaklarıma değdi. Üzerindeki palto kalın olmasına rağmen, dokunuşlarının altında kıvrımlarını hissedebiliyordum.

Echo hayatı boyunca tek kelime etmemişti ama zaman zaman ne istediğini diğer kadınlardan daha iyi ifade ediyordu.

Willem'in mutfaktan, "Kes şu saımalığı," dediğini duydum ve Echo kendini bana daha fazla iterken dudaklarıma gülümsedi.

Summit ona, "Bu kadar kıskanım olmayı bırak," deyince kıkırdadım.

Willem kendisiyle ilgilenilmediği için sızlanmaya devam ederken Echo dudaklarını benimkilerden ayırmadı ama benden uzaklaştığı anda Willem'e doğru yürüyüp onu ihmal etmediğini göstereceğinden emindim.

Dili alt dudağımı yaladı ve ben de onunlaine yapmaya başladığım gibi ağzımı keşfetmesine izin verdim.

Her ne kadar burada kalıp tüm günü onunla yalnız geımirmek istesem de bunu kardeşlerime yapamazdım.

Zaman zaman pisliğin tekiydim ama bugün öyle olmamaya karar verdim.

"Gidelim," diye fısıldadım dudaklarına, ondan uzaklaştıktan sonra. "Bu gece bunun için vaktimiz var. Benim yatağımda uyuyacaksın."

Bu bir rica değildi ve o da bunu biliyordu, bu yüzden başını salladı ve bana gülümsedi, sonra dudaklarıma son bir öpücük kondurdu ve mutfağa geri dönmemizi işaret etmek için elimi tuttu.

Summit, "Sen onun favorisi değilsin," diye şaka yaptı ama Echo bunun komik olduğunu düşünmedi.

Hepiniz benim favorimsiniz. Ama böyle davrandığınızda Kodiak benim favorim oluyor, diye imzaladı ve hepimizi güldürdü.

"Kodiak sayılmaz. O bir köpek," dedi Willem ve Echo'nun ona ters ters bakmasına neden oldu.

Kızımız dalga geımmiyordu ve eğer hoşlanmadığı bir şey varsa, o da onunla dalga geımemizdi.

Seni uyarıyorum, diye imzaladı, ellerini şımarık bir tavırla hızla hareket ettirerek.

Ciddi olmasına rağmen, ikimiz de sırtmamızı engelleyemedik ve ayağını yere vurup hışımla gittiğinde, sırtmalarımız kıkırdamaya dönüştü.

"Her zamankinden daha tavırlısın, ha?" Dedim.

"Bunu kontrol altında tutmalıyım," diye ekledi Willem ve dışarı çıkmak için mutfaktan çıkarken onu takip etti.

Summit'e baktım, bir başka kıkırdamayla başımı salladım ve ben de dışarı çıktım.

Echo'nun kontrolden çıkmasını sevdim.

Kendine çok güveniyordu ve güzel ve güçlü bir genç kadına dönüşmesini çok seviyordum.

Chapter 3

ECHO

Vahşi doğada yürürken Kodiak'ın tasmaını tutuyordum ve daha büyük bir ağacın yanından her geçişimizde Summit, iki yıl önce boyadıkları soluk lekeye boya sürdü.

Kodiak her zamanki gibi ormanda yürürken temkinli davranıyor, hâlâ orada olduğumdan emin olmak için sürekli arkasına bakıyordu.

Ne kadar büyük olursa olsun, kendine daha fazla güvenmesi gerekiyordu. Sonunda Willem onu bekçi köpeğı olarak yanına aldı.

Avlanmaya ve kızakları çekmek gibi diğer küçük şeylere yardım etmek için. Ama Kodiak tipik bir Newfie değildi.

Tembel ve korkaktı ve içine atlayabileceğı büyük bir su havuzu hazır olmadıkça kabuğundan çıkmıyordu.

Bu bana Nordin'in beni ilk kez şelaleye götürdüğü ve Kodiak'ın suda oynarken çok eğlendiğı zamanı hatırlattı.

Başımı çevirip birkaç adım arkamda yürüyen Nordin'e baktım ve elimi tasmanın halkasından geçirdikten sonra ellerimi işaret etmek için kaldırdım.

Şelaleden uzakta mıyız?

Nordin yürümeyi bıraktı ve etrafına bakındı, sonra kaşlarını çattı ve gözlerini kıstı. "Sanırım yakın bile değiliz, Echo." Kafası karışmış gibiydi ve beni oraya götüren kişi olduğu düşünülürken bu garipti.

Şelalenin nerede olduğunu hatırlamıyor musun? Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Tabii ki, hatırlıyorum, diğerlerinin bu konuşmaya katılmasını istemeyerek geri imzaladı. "Kahretsin," diye mırıldandı ve beni güldürdü.

Hatırlamıyorsun, diye takıldım, sonra arkamı dönüp yürümeye devam eden Summit ve Willem'e baktım ama Willem bizi kontrol etmek için arkasını döndü.

"Geliyor musunuz? Neden bu kadar uzun sürdü?"

Nordin şelalenin hangi yönde olduğunu anlamaya çalışarak etrafına bakınmaya devam ederken, ben de Willem'e ulaşmak için yürümeye devam ettim.

Şelalenin nerede olduğunu unutmuş. Biliyor musun?

"Yaşlanıyor, ha?" Willem güldü. Hiçbiri yaşlı değildi ama Nordin'in kafasının karıştığını ve emin olamadığını görmek beni oldukça eğlendiriyordu.

"Daha batıda. Bugün yanından geçmeyeceğiz ama belki yarın oraya gidebiliriz."

Hemen başımı salladım ve Kodiak'ın da güzel bir banyodan hoşlanacağını bildiğim için ona gülümsedim.

Onu daha önce küvetimizde yıkamaya çalıştık, ancak dışarı fırladı ve yine çamur içinde kalmak için **d 1 ş a r 1** koştu.

Suda oynaması için daha büyük bir yer kesinlikle daha iyi bir fikirdi **v e** ayrıca içine bile zor sığıldığı bir küvetten çok daha fazla eğlenecekti.

"Şu lanet şelalenin nerede olduğunu nasıl hatırlamıyorum?"

Evet, nasıl? Bana ne kadar nazik ve kibar olabileceğini gösterdiğin yer. Orayı nasıl unutabilirsin ki? Şaka yaptım.

Nordin bana ulaştığında yanımı dürttü ve o konuşurken ben de ona sıırıttım. "Bu kadar küstah olmaya devam edersen başın belaya girecek."

Willem beni dikkatle inceleyerek, "Bence bunu bilerek yapıyor," dedi.

Belki de öyleydim, ama ellerimi ceketimin ceplerine soktuğumda, bunu bilerek yapıp yapmadığımı onlara anlatmamın hiçbir yolu yoktu.

"Küçük şeytan," diye mırıldandı Nordin.

"Çocuklar." Bir ağacın arkasında duran Summit'e bakmak için başımı çevirdim ve hepimiz onun ne gördüğünü anlamaya çalışırken Kodiak onu tedirgin eden bir şey fark etmişti bile.

"Bir tilki," diye fısıldadı Summit. "Şuna bak," diye ekledi sonra sessizce.

"Kutup tilkisi," diye düzeltti Willem, biraz kafası karışmış gibiydi. "Bölgemizde onlardan birini görmeyeli yıllar oldu."

Daha önce hiç beyaz bir tilki görmemiştim ama ona baktıkça daha da güzelleşti.

Saklanacak bir yer bulmaya çalışıyordu ve biz tilkileri vurmayacağımız için manzaranın tadını çıkardık ve sessiz kaldık.

Kodiak o kadar sakın değildi ama kalın kürkünü fırçalayarak onu sakınleştirmek için elimden geleni yaptım.

"Çok güzel," diye fısıldadı Willem ve tilki tamamen gizlendikten sonra tekrar hareket ettik.

"Ne kadar uzağa gitmek istiyorsun?" Summit, Willem'e dönüp bakarak sordu.

"Biraz daha ilerledikten sonra geri dönebiliriz. Hava kararmaya başladı bile."

Bu ormanla ilgili her şeyi özledim.

Koku, ağaçlar, esen rüzgar.

Başlangıçta kendimi kaybolmuş hissettiğim bir yerdi, ancak beni bir kez kabul ettiklerinde bir daha asla ayrılmak istemedim.

"İyi misin?" Summit bir anlığına dalmış olduğumu fark edince sordu ve gözlerim onunkilerle buluştuğunda başımı sallayıp gülümsedim.

Her şey yolunda, imzaladım. Buranın ne kadar güzel olduğunu unutmuşum.

Yerde hâlâ biraz kar olsa da, güneş yüzünden yakında hepsi yok olacaktı. Ancak güneş ne kadar parlarsa parlarsın, hepimiz ısınmak için paltolarımızı giymeye devam etmek zorunda kalacaktık.

"En azından biraz odun almak ister misin? Çok fazla olması gerekmiyor ama o kızağı yanımıza almamızın bir nedeni var," dedi Summit, çektiği kızağı başıyla işaret ederek.

"Elbette. Neden olmasın?" Willem cevap verdi.

Geri dönüp kulübeye gitmeden önce bir süre daha yürümeye devam ettik, ara sıra kolayca kesebileceğimiz iyi, küçük bir ağaç aradık.

Balta bunun için yeterliydi ve Willem ile Nordin kızağı yeterince odunla doldurduktan sonra eve döndük.

"Bu akşam yemekte bana yardım etmek ister misin?" Araba yoluna vardığımızda Summit sordu.

Başımı salladım ve Kodiak'ın tasmaını bıraktım, sonra Summit'in eline uzandım ve onu kulübeye çektim.

Diğerleri dışarıda kaldı ve mutfaka vardığımızda, akşam yemeği için neyiz olduğuna bakmak için buzdolabını açtım.

"Kodiak'a yemeğini getir. Zaten ağzından salyalar akıyor," dedi gülerek.

Kodiak'ın buzdolabında, buzunu çözmek için her zaman dondurucudan çıkardığımız çiğ yiyeceklerinin bulunduğu küçük bir bölmesi vardı ve ben buzdolabından dana köftesi ve tavuk ayağı alır almaz Kodiak arkamdan atladı.

Arkamı döndüğümde, yemeğini Summit'in bana uzattığı kesme tahtasının üzerine koydum ve Kodiak'ın alması için elime alarak yere bıraktım.

Suya ihtiyacı var, diye imzaladım, Summit'e bakarak.

"Ben hallederim. Sen de akşam yemeği için ne pişirmek istiyorsan onu al."

Başımı salladım ve buzdolabına dönüp bu akşam pizza yapmaya karar verdim.

Hamur için tüm malzemelerimiz vardı ve malzemeler için mozzarella, domates, zeytin ve daha fazlası vardı.

"Planın nedir?" Summit, önce hamuru yapmam gerektiği için hiçbir şey çıkarmadan buzdolabını kapatırken sordu.

Piz a.

"Kulağa hoş geliyor. Tarif için yemek kitabına ihtiyacınız var mı?"

Bu hamurunun nasıl yapıldığını biliyorum, ona gülümseyerek anlattım.

"Tabii ki biliyorsun. Senin küçük bir usta şef olduğunu unutmuşum," diye sırtarak alay etti. Gözlerimi devirip kıkırdadım, üst koluna bir tokat attıktan sonra başımla yüksek dolaplardan birini işaret ettim.

"Un mu?"

Ve büyük bir kase, maya ve yağ. Gerisini ben hallederim, diye imzaladım, kendi başıma ulaşabildiğim her şeyi almak için döndüm.

"Yavaş ol evlat. Bir gün o tavuk ayaklarıyla boğulacaksın," dedi Willem mutfağa girerken Kodiak'a.

"O lanet bir köpek. Muhtemelen hiç yavaşlamayacak," diye ekledi Nordin. Tüm malzemeleri mutfak tezgahına yerleştirirken yanımda durdu ve ona baktığımda gülümsedim.

"Pizza mı? İyi ki yeterince şey getirmişiz. Bütün bu aylar boyunca etle yaşamak zorunda kalmayacağız."

Bu sefer yanımıza yemek yapabileceğimiz daha fazla yiyecek almak benim fikrimdi, çünkü geçen sene her gün et yemek zorunda kalmamız çok uzun sürmemişti.

Yiyecek almak için en yakın kasabaya gidecektik ama kamyonun motoru çalışmadığı ve tekrar çalıştırmak zorunda kaldığımız için burada mahsur kaldık.

Neyse ki Willem neredeyse bir hafta sonra bir şekilde tamir etmeyi başardı, ancak bir hafta daha geçseydi yine de ayrılacaktık.

Bu sefer yemek yapabileceğimiz kadar yiyeceğimiz vardı ama burada kaldığımız aylar boyunca yetmeyecekse kasabaya gidip biraz daha alacaktık.

"Bir konuda yardım etmemizi ister misin?" Willem sordu ama ben hemen başımı salladım ve ellerimi onlara doğru salladım.

Gve dışarı. Biraz boşluğa ihtiyacım var. G 0..dışarıda bir şeyler yap.

"Pekâlâ. Yardıma ihtiyacın olursa bizi ara," dedi Willem ve Summit ve Nordin ile birlikte mutfaktan ayrıldı.

Birlikte o kadar çok zaman geçirdik ki, bazen tek başıma olmaktan hoşlanıyordum. Düşüncelerimde kayboldum ve hiçbirisi tarafından rahatsız edilmedim.

Oldukça yapışkanlardı, özellikle de vakit geçirecekleri atölye yakınlarında olmadığına ve şimdi oturma odasındaiken bile, hamur yaparken tüm gözleri benim üzerimdeydi.

Gölümsedim ve yanaklarımın ısındığını hissettim, her ne kadar bakışlarına alışkın olsam da ve onları iki yıl öncesine göre daha çok sevssem de, yine de kalbimi eritmeyi başardılar.

Chapter 4

ECHO

Pizzam başarılıydı ve her dilimi kırıntılarına kadar yenmişti.

Ortaya çıkan sonuçtan memnundum ve bu gece tüm yemekleri ben yaptığım için, ben pijamalarımı giyip Kodiak ile kanepede dinlenirken çocuklar temizlik yaptı.

O rahatça üstümdeyken sırtüstü yatıyordum ve beni sıcak tutması için bir battaniyeye bile ihtiyacım yoktu.

Seni seviyorum işaretini kaldırarak tekrar havlamasını sağlamaya çalıştım ama Kodiak'ın tek yaptığı ona bir ödül verdiğimi düşünerek elimi yalamak oldu.

En azından işaretle ödüller arasında bağlantı kuruyordu, bu da işareti kaldırdığımda havlamasını sağlamak için iyi bir başlangıçtı.

İki elimle başını okşadım ve yavaşça gözlerini kapatıp uykuya dalmasını izledim, ki bu çocuklar mutfakta işlerini bitirdikten sonra sorun olacaktı.

"Onu üstünden nasıl atacaksın?" Summit sırtarak sordu, ben de omuz silkerek ona bakmak için başımı çevirdim.

Nordin, "Orada bu şekilde uyuyamam," diye ekledi.

Elbette olabilir. Belki de Kodiak üzerimdeyken uyumayı

seviyorumdur. Bu gece benimsin, diye ciddi bir yüz

ifadesiyle imzaladı.

Patronluk taslamasına sırttım ama cevap vermedim, bu yüzden Kodiak'a bakmak için başımı tekrar çevirdim.

Willem, "İşaretleri ve her şeyi bilmemizden yanayım ama herkesin elini göremediğinizde çok şey kaçırıyorsunuz," diye mırıldandı.

Ama en azından nasıl işaret edeceklerini biliyorlardı ve benimle iletişim kurabiliyorlardı. Ve bazen, herkesin başkalarının ne imzaladığını bilmesi gerekmiyordu.

Mutfakla işleri bittikten sonra hepsi oturma odasına geçtiler ve bana ve Kodiak'a baktılar.

"Şimdi ne yapacağız?" Summit bana sırtarak sordu.

Omuz silktim, Kodiak'ın başını ovmaya devam ettim ve yakın zamanda kalkmaya niyetim yoktu.

Willem yaklaştı ve Kodiak'ın yanına hafifçe vurarak uyanmasını ve uykulu gözlerle kendisine bakmasını sağladı.

Olamaz! İçimden sızlandım ama onu üzerimde tutmak için yapabileceğim pek bir şey yoktu.

Koltuktan kalktı ve oturma odasının ne kadar kalabalık olduğunu fark etti, bu yüzden geri döndü ve doğruca Willem'in yatak odasına yöneldi.

"Artık o aradan çıktığına göre," dedi Summit ve ayaklarının dibindeki kanepeye oturdu.

Willem'in de oturması için kendimi yukarı ittim ve Nordin sehpanın diğer tarafındaki koltuğa oturdu.

Willem her zamanki gür sesiyle, "Gel buraya," dedi ve kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekti. "Bu gece Nordin'in yatağında uyumasına izin verme konusunda emin miyiz? Onun arkadaşlığını hak ettiğinden emin değilim."

Summit'in yüzünde bir gülümseme belirdi ve ben de sırtımdan kendimi alamadım. "Neden sıranın kendisinde olduğuna karar verdiğinden emin değilim. Sen de buradasın," dedi Willem'e.

Nordin gözlerini devirdi ve iki kardeşine de ters ters baktı. "Bu gece benim yatağında uyuyacağına söz verdi. Bunu bir oyun haline

getirmeyelim.

Bu. Yarın senin sıran," dedi Nordin Willem'e. "Bugün benim yarın senin sıran da olabilir." "Dalga geçmeyi bırak," diye uyardı Nordin.

Her şeyi çok ciddiye alma, Nordin.

Bana kaşlarını kaldırdı. "Bu şerefsizler benimle uğraşmaya devam ederse bunu nasıl yapacağım?"

Huysuz oğlumuzun kardeşlerinin kendisiyle alay etmesine bu kadar sinirlenmesi biraz inanılmazdı ama kesinlikle komikti.

As de onlarla, omuz silkerek imzaladım, bununla başa çıkmanın en iyi yolunun bu olduğunu düşündüm.

"Onlarla uğraşmaya başlarsam, şu anda olduğumdan daha kötü davranırlar." "Bundan emin misin koca adam?" Willem alay etti.

Summit, "Görünüşe göre hiçbir erkek böyle bir konuda senden daha fazla heyecanlanamaz," diye ekledi.

"Siktir git."

Summit ve Willem güldüler, ama Nordin'in tüm bunlar için havasında olmadığını fark ettim.

Kendimi Willem'den uzaklaştırdım ve ona doğru yürümek için koltuktan kalktım; elimi uzatıp onun elini tuttuğumda daha da geriye yaslandı ve kaşlarını çatarak bana baktı.

Gerçekten mi? Ben ne yaptım ki?

Sen güldün, diye imzaladı kaşlarını çatarak.

Tanrım, bu gece gerçekten iyi bir ruh halinde değildi ve bunun için diğer ikisini suçlamaktan kendimi alamadım.

Kasıtlı olarak kötü davranmadığımı göstermek için iki elimi kolçaklardan birine koydum ve öpmek için ona doğru eğildim.

Bu sefer uzaklaşmadı ama onun yerine dudaklarını öpmeme izin verdi.

Elleri yüzümü nazikçe kavradı ve dilimi alt dudağında gezdirdikten sonra ağzını keşfetmem için bana erişim izni verdi.

Willem'in mırıldandığını duydum ve kıskanç görünmek istememesine rağmen hafifçe, "Ve sonunda, her zaman istediği her şeyi elde ediyor," dedi.

Yaptım.

Nordin öpüşürken sırtıttı ve beni kucağına çekerek üzerine oturmamı sağladı; dudaklarımı dudaklarında tutarken kendimi sabitlemek için ellerimi omuzlarına koydum.

Diğer ikisinin bizi izlediğini hissedebiliyordum ve kısa bir süre sonra pantolonlarının fermuarını açıp bacaklarından aşağı indirdiklerini duyabiliyordum.

Kukum Nordin'in büyük çıkıntısına bastırıldığında, onu istediğimi bildirmek için kalçalarımı yavaşça ona doğru döndürmeye başladım.

Nordin beni kendine daha da yaklaştırmak için alçak bir hırıltı çıktı ve ben onun uzunluğuna sürtünürken sertliğini hissetmemi sağladı.

"Paylaş," dedi Summit ve şaşırtıcı bir şekilde Nordin öpücüğü kesip bana baktı ve kardeşlerine doğru başını salladı.

"Onlara da biraz ilgi göster," diye fısıldadı, parmaklarıyla saçlarımı geriye doğru taradı ve ben kendimi onun üzerinden itmeden önce bana baktı.

Sehpanın etrafında yürüdüm ve soyunmaya başladım, önce kazağımdan, sonra pantolonumdan kurtuldum.

Gözlerim önce Willem'in kendini okşayan eline, sonra da aynı şeyi yapan Summit'in eline kaydı.

Seks yapmak üzere olduğumuzda her zaman olduğu gibi kalbim daha hızlı atmaya başladı ve sertliklerine alışmış olmama rağmen, her yeni sefer farklı ve yoğun bir deneyimdi.

Onlarla birlikte geçirdiğim bu iki yılın ardından sadece onları mutlu eden şeyleri değil, beni mutlu eden şeyleri de öğrendim.

Bu adamlar onlara açılmam için gereken zamanı bana verdiler ve hiçbir zaman beni hazır olmadığım bir şeyi yapmaya zorlamadılar.

Onlar yanımdayken kendimi keşfetmeye bıraktım ve yaşlandıkça daha fazlasını istedim.

Çırılçıplak kaldığımda Willem ve Summit'in önünde diz çöktüm, ikisinin de siklerine uzandım ve boylu boyunca ovuşturdum.

İkisi de arkalarına yaslandılar ama gözlerini ellerimden ayırmadılar ve Willem'in ucundaki bir damla prekumu yalamak için yaklaştığımda Nordin'in arkamda rahatladığını hissettim.

Bacaklarımı ayırdı ve kalçalarımı kaldırarak kıkımın havaya kalkmasını sağladı ve bir süre tenimi okşadıktan sonra ucunu kıvrımlarım boyunca gezdirdi.

Sadece dokunuşları bile klitorisimi sızlattı ve Nordin'in siki kıvrımlarıma sürtünürken ıslaklığımı her tarafa yayarak onun işini kolaylaştırdı.

içimde kaymak için.

Beni incitmemeye dikkat ederek yavaşça gerdi ve aramızda hiçbir şey olmadan içimde olması inanılmaz hissettirdi.

Başlangıçta, seks yaptığımızda prezervatif kullanıyorlardı, ancak Homer'a döndükten birkaç ay sonra, sadece ilk kez kontrol yaptırmak için değil, aynı zamanda doğum kontrolü hakkında biraz eğitim almak için de bir randevum vardı.

Prezervatifler dışında bu konuda pek bir şey bilmiyordum ve özellikle de kadınların hamile kalmasını önleyebilecek tek bir hap olmadığını bilmiyordum.

Sürekli başımı ağrıtmayan bir tane bulana kadar üç farklı tür denemek zorunda kaldım.

"Hepsini içine al, Echo," diye mırıldandı Willem, ucunu tekrar yaladığımda ve elini başımın arkasına koyduğunda, dudaklarımı sikinin etrafına sarmak için daha fazla eğildim.

"Siktir," diye homurdandı Nordin, kalçalarını şimdi biraz daha hızlı hareket ettiriyor ve ellerini kalçalarımın tutarken daha fazla güçle içime sokuyordu.

Benim durumumda sadece boğuk bir ses olan bir inilti benden kaçtı, başımı aşağı iterken Willem'e baktım, boğazımın arkasına çarpana kadar uzunluğunu ağzıma almamı sağladı.

İlk başta bana yumuşak davrandılar ama yakında daha da sertleşeceklerini biliyordum. "Güzelim. Aletim gırtlığının derinliklerindeyken gözlerini benden ayırma. Siktir, bebeğim." Willem böyle konuştuğunda bana hep bir şeyler hissettirirdi ve ne zaman beni sözleriyle övse amımın sıkıldığını hissedirdim.

Duvarlarımla sikini sıktıkça Nordin bundan yararlandı ve beni de aynı derecede iyi hissettirmek için daha sert itmeye başladı.

Willem tekrar yukarı çıkmama izin verdi ve ben de Summit'e doğru eğilip sikini içeri aldım, hafifçe emdim ve sonra başımı daha hızlı hareket ettirdim.

Summit inledi ve elini Willem'inkinin olduğu yere koyarak ona bakmamı söyledi ki Nordin'in beni becerme şeklinden dolayı bu çok zordu.

Vücudum çoktan titremeye başlamıştı, ki son zamanlarda bunu başarmak onlar için kolaydı, ama Nordin boşalmama izin vermek yerine çekildi ve kıcıma hafifçe vurarak kalkmamı söyledi.

Zirve'den uzaklaşarak kendimi yukarı ittim ve Willem'in sırtım ona dönük olacak şekilde beni döndürmesine izin verdim ve parmaklarıyla kıvrımlarımı ıslatmak için dikkatlice ovuşturdu.

Göt deliğimi ıslatmak için parmaklarını kullandı, sonra beni germek için onları nazikçe içime itti.

Nordin de ayağa kalkmıştı ve önüme geçip ellerini yanaklarıma koydu, sonra da beni nazikçe öptü.

Dillerimiz tekrar buluştu, o geri çekilip kardeşlerinin devralmasına izin vermeden önce öpüşmeyi derinleştirdi.

Willem beni üzerine çekti, elini sikinin tabanına sardı ve ucunu deliğime yönlendirerek yavaşça üzerine kaymamı sağladı.

İlk başta biraz rahatsız edici olduğu için vücudumu gevşettim, ama içime girdiğinde beni göğsüne yasladı ve bacaklarımı ayırmak için kaldırdı.

Zirve bu pozisyondayken bana daha iyi erişebiliyordu ve bunu daha önce birçok kez yaptığımız gibi, kısa sürede içime girdi.

Her ikisinin de sikleri beni içten gerdikçe tekrar inledim ve içime girip çıkmaya başladıklarında, bana yaptıklarının her bir saniyesini almak için gözlerimi kapattım.

Her zaman bir orgazm birikimine tutunmaya çalıştım ve hemen gelmek istemedim, ama bunu benim için gerçekten zorlaştırdılar.

Nordin kanepenin kenarına çıkmıştı ve ona bakmak için gözlerimi açtığımda, o uzanıp memelerimi avuçlarken ben de aletine uzandım ve ovuşturdum.

Şu anda içime girmemesinin umurunda olmadığını biliyordum, çünkü beni yatağına aldıktan sonra tekrar becerecekti.

"Güzel kızımız çok iyi hissettiriyor," diye mırıldandı Summit, Willem'inki yavaş ve sabitken içime daha sert giriyordu.

İniltileri daha da yükseldi ve rahatlamaya yaklaştıklarını duymak beynime benim de oraya gitme zamanımın geldiğini düşündürdü.

Hiçbir zaman ısrar etmedim, ama dördümüzden en son gelen olmak yerine geri çekilmeyi sevdim.

Biliyorlardı, bu yüzden bedenim gerilirken kendilerine odaklandılar ve sıra bana gelmeden önce boşalmalarına izin verdiler.

"Argh!" İlk boşalan Summit oldu, kendini amımın içine boşalttı ve hemen arkasından uzunluğu duvarlarıma karşı titreşen Willem onu takip etti.

Kalçalarım zıplarken döllerinin beni doldurduğunu hissettim ve Zirve önümde diz çökmek için çekildiğinde, beni çok ihtiyacım olan yüksekliğe çıkarmak için klitorisimi yalamaya başladı.

Ona baktım ve ellerimi saçlarının arasına soktum, dili ağrıyan yumruma değerken hafifçe çektim.

"Onu boşalt kardeşim. Titremesini ve o göt deliğini sikimin etrafında sıkıca tutmasını istiyorum," dedi Willem, sesi alçak ve boğuktu.

Gerginlik ayak parmaklarımdan ucundan bacaklarıma doğru yükselmeye başladı ve orgazmımın ilk halinin getirdiği sıcak hissi sevdim, çünkü karıncalanmalar her yerde patlamadan önce yavaşça üzerimde sürünüyordu.

"İşte böyle, tatlım. Bırak beni," diye homurdandı Nordin.

Henüz boşalmamıştı ve beni tamamen kendine çekene kadar boşalmayacağını biliyordum.

"Çok güzel," diye fısıldadı Willem kulağıma, sonra omzuma bir öpücük kondurdu ve onlar sayesinde bir kez daha inanılmaz bir yükseliş yaşadıkten sonra bedenim yavaşça gevşedi.

Yavaşça sakinleşmemi izlediler ve gözlerimi açtığımda gülümseyerek önce Summit'e, sonra da Nordin'e baktım.

Seni seviyorum.

"Ve seni seviyoruz, tatlım," dedi Willem. "Her zaman."

Kalbim göğsümde hızla atıyordu ve tekrar normal nefes almaya başladığımda ayağa kalktım ve Nordin'in beni hemen yanına çekmesine izin verdim.

İçimdeki dölün dışarı sızdığını ve kalçalarımın aşağı aktığını hissettim ama henüz kendimi temizlemeye çalışmadım.

Beni işaretlemelerini sevdim. Beni özel ve sevilmiş hissettirdi.

"Çok uzun süre ayakta kalmayın. Yarın sabah tekrar yola çıkıyoruz," dedi Willem, hemen uyumayacağımızı bildiği için Nordin'e.

"Yapmayacağız," diye cevap verdi Nordin ve beni yatak odasına çekmek için elimden tuttu.

Yürümeye başladığında, Willem ve Nordin'e bakmak için geri döndüm ve onlara gülümseyip el salladığımda, Summit sırttı ve imzalamak için ellerini kaldırdı.

Sabahları huysuz olmadığından emin olun.

Sırıtmamak için omuz silktim ve Nordin'in beni yatak odasına götürmesine izin verdim. Huysuz olduğunda kardeşleri onu sevmezdi ama ben severdim.

Sadece böyle durumlarda, beni kendine sakladığı zamanlarda.

Chapter 5

NORDIN

Oldukça kısa ama derin bir uykudan yavaşça uyanırken kollarımı vücuduna doladım.

Dün gece yatağa girdikten sonra, Echo'yu bir saat daha uyanık tuttum, kendimi kenara iterken ikinci kez boşalmasını sağladım, ancak serbest kalmamı mümkün olduğunca uzun süre bekledim.

Diğerlerinin onu becerdiğimi duyduğunu biliyordum ve yatak odamdan çıkıp bütün sabah bana kaşlarını çatarak bakmalarını izlemeye hazır değildim.

Echo kollarımda hareket etti ve o zaman artık pijamalarını giymediğini fark ettim.

"Neden şimdiden giyindin?" Boynunun kıvrımına doğru mırıldandım.

Gözlerimi açmadığım sürece ondan bir yanıt alamayacaktım, bu yüzden kendimi gözlerimi açmaya zorladım ve yüzüne bakmak için arkama yaslandım.

Sırıtıyordu ve imzalamak için elini kaldırdığında gözlerimi elinin üzerine indirdim.

Kahvaltı.

"Şimdiden yedin mi?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Neden kimse beni uyandırmadı?"

Seni uyandırmaya çalıştım, diye parmaklarıyla heceledi, yanımda yatarken bunu yapmak onun için çok daha kolaydı.

İçimi çektim ve onu kendime doğru çektim, hurda kazağının çıplak göğsüme sürtünmesine izin verdim. "Yeterince uğraşmadın. Burnumun dibinde domuz pastırması tutmalı ya da lanet salyasında boğulana kadar canavarın yüzümü yalamasına izin vermeliydin."

Echo bir mırıldanma sesi çıkardı ve kollarımı ona daha sıkı sardım; göğsümü itmesi, bir tur daha sarılmaya hazır olmadığının işaretiydi.

Omzuma dokundu ve ben de gözlerimi açıp kaşlarımı kaldırarak ona baktım. Kendini iterek yanıma oturduktan sonra iki elini de işaret etmek için kaldırdı.

Kodiak'a canavar deme. Belki de bu yüzden seni en az seviyordur.

Kıkırdadım. "Kahretsin, Echo. Dilsiz olduğun kesin ama kelimelerle nasıl karşılık vereceğini biliyorsun. Sana tebrikler, sevgilim."

Gözlerini devirdi ve yan tarafımı çimdikledi, sonra yataktan kalktı ve kaşlarını çatarak bana baktı.

Giyin, tembel, yoksa pastırmanı Kodiak'a veririm.

Tehditlerini her zaman hafife almışımdır, ama bu durumda kalkıp emirlerini yerine getirmekten başka seçeneğim yoktu.

Yataktan kalkıp giyindikten sonra dışarı çıktım ve kardeşlerimin bana ne kadar kızgın olduklarını anlatmak için beni bekledikleri mutfığa ulaştım.

Buna hazırdım.

"Bu kadar uzun süre ayakta kalmasına rağmen senden bir saat önce kalkmayı başarması çılgınca. Yaşlanıyorsun kardeşim," diye takıldı Willem, sesi sinirli değil şakacıydı.

Summit yüzünde aptal bir sırıtışla ona, "Nasıl oluyor da sen onun kadar yorgun değilsin ve ondan daha yaşlısın," dedi.

"Hiçbir fikrim yok. Ama üzerinde pek iyi durmuyor. Umarım tembelliği biz avdayken ortaya çıkmaz," dedi Willem.

"Kes şunu," diye mırıldandım ve ikisine de susmalarını sağlayacak bir bakış fırlattım.

"Ne? Senin için endişeleniyoruz dostum. Ava gittiğimizde senin yerini almak zorunda kalmak istemiyoruz."

"Senin gibi iki salakla ava çıkacak başka birini bile bulamazsın," diye karşılık verdim.

İkisi de güldü. "Bundan emin misin? Çünkü Homer'da bizimle birlikte avlanmak için insanları buraya getirip getirmediğimizi soran yeterince insan var."

Willem'e kaşlarımı kaldırdım. "Bunu hiç kimse sormadı."

"Tabii ki. Rymond'u hatırlıyor musun? Abram'ın barının üstündeki daireye taşıdığı yeni adam?"

"O bok kafalı mı? Bir keresinde bize sahte ayı kürkü satmaya çalışmamış mıydı?" diye sordum. Willem omuz silkti. "Bana hâlâ iyi bir adam gibi görünüyor."

Şimdi sadece benimle dalga geçiyordu. "Siktir git."

Echo dikkatimizi çekmek için parmaklarını şıklattı, sonra başını salladı ve *durun* diye işaret etti. *Yemeğinizi bitirin ve sonra dışarı çıkalım.*

Etrafımızda olduğu için şanslıydık ve hepimizi bu kadar iyi idare etmişine hala hayret ediyordum.

Baş belası olabilirdik ama bize uslu durmamızı ve ergen çocuklar gibi davranmayı bırakmamızı söylediği anda sözünü dinledik.

"Kodiak'ı dışarı çıkarmak ister misin?" Willem elini sırtının alt kısmına koyarak ona sordu.

Başını salladı ve ona gülümsedi, sonra mutfaktan çıktı ve Kodiak'ın tasmağını tutarak onu takip etmesini işaret etti.

"Ben de onunla gideceğim. Birbirinizi öldürmemeye çalışın," dedi Summit bize.

Asla yapmayız, ancak bunu yapmaya oldukça yakın olduğumuz anlar oldu.

O gittikten sonra Willem kollarını göğsünde kavuşturdu ve ben çırpılmış yumurtamı yerken beni inceledi.

"Dün gece onu sensiz becerdiğim için ne kadar kıskandığımı söyleyecek misin?"

"Hayır, bugün olmaz. Kızımız uslu durmamızı söyledi, ben de öyle yapacağım."

"Amcık," diye mırıldandım, sonra kahkahamı tutamadım. "O zaman neden bana öyle bakıyorsun?"

Omuz silkti ve gözlerini benden ayırmadan beni dikkatle inceledi. "Çünkü seninle geçirdiği bir geceden sonra uyandığında ne kadar mutlu olduğuna her zaman şaşıyorum. Her zaman bizimle geçirdiği ilk günleri ve birbirinize nasıl katlanamadığınızı düşünürüm. Aslında daha çok senin ondan hoşlanmaman."

Echo ile uzun bir yol kat ettim ve başlangıçta ona karşı bir eşek gibi davranmış olmama ve ona bu kadar aşık olmayı hiç hayal etmememe rağmen, sadece bir av sezonundan sonra ona karşı hissettiklerim büyük ölçüde değişti.

"O bir melek. Hepimiz ona aşık olduk ve onu sevmeye devam ediyoruz. Aklımı başımda tutan tek kişi o, özellikle de sen ve Summit sürekli etrafımdayken."

Willem sırtışını gizlemek için dudaklarını büzdü ve sözlerime yorum yapmak yerine, mutfaktan çıkmak için sandalyesinin üzerine koyduğu paltosunu kapdı.

"Biliyorsun o benim her şeyim," dedim ona, bu sözün amcığımı kamçılamasını açıklayacağını umarak.

"Bizimki de, dostum. Bunun için endişelenme. Anlıyorum," dedi ve dışarı çıkmadan önce omzumu okşadı.

Gençken, her zaman sadece paylaştığımız değil, asla çok yakınlaşmasına izin vermediğimiz kızlarımız olurdu.

Onlara karşı hiçbir zaman bir şeyler hissetmedik, eğer birimiz hissederse diğerlerinin kıskanacağından korktuk.

Ama Echo iki yıl önce kulübede bize sürpriz yaptığında ve bize ne kadar iyi kalpli olduğunu gösterdiğinde, artık geri dönüş yoktu.

Onun gibi bir kıza aşık olmamak zordu ve işin en çılgın tarafı, kelimeleri kullanmasına bile gerek yoktu.

Echo özel biri ve bizimki gibi bir eve nasıl uyum sağlayacağından emin olmasam da bunu kolaylıkla ve kimseyi rahatsız etmeden başardı.

O bizi olduğumuz gibi kabul etti ve dolayısıyla biz de onu olduğu gibi kabul ettik.

Chapter 6

ECHO

Birkaç ağacı daha işaretlemek için çıktığımız yolda çilek toplamak üzere sepetimi yanıma aldım ve sepetin dibi ahududu ile kaplandığında sadece otuz dakikadır yürüyorduk.

Eğer Kodiak ben bakmıyorken bir avuç yemeseydi daha fazla yiyebilirdim, ama neyse ki seçebileceğim başka bir çalı gördüm.

Hava dünkü kadar soğuk değildi ve meyveleri toplamama engel olacak şapka ya da eldivenlerime ihtiyacım yoktu.

Yılın bu zamanlarında hava çok değişirdi, ancak yaz geldiğinde paltolarımızı bir kenara bırakabilir ve üzerimizde sadece bir kazakla sık ağaçların arasından zar zor parlayan güneşin tadını çıkarabilirdik.

"Sepeti taşımamı ister misin? Kodiak oraya girmeye çalışıyor," dedi Summit ve Kodiak'a dönüp baktığımda kaşlarımı çattım ve sepeti Summit'e vermek için kaldırdım.

"En azından yürüyor. Bizi takip etmeye devam etmesini ve sinirlenmemesini sağlayan şey meyveyse, kaç tane çilek yediği umurunda değil," dedi Willem arkamızda dururken.

Ama umurumda. Bu meyvelerle turta yapmak istiyorum ama o yemeye devam ederse turta olmayacak.

"Yeterince çilek bulacaksın, tatlım. Dondurucuda donmuş olanlardan da var, hatırladın mı?"

Öyle mi?

Kıkırdadı ve bana yaklaşıp sırtımı okşamadan önce Kodiak'ın başını okşadı. "Donmuş meyve almamız için bize neredeyse yalvardın. Kulübeye giderken buzlarının çözüleceğini söyledim ama sen ısrar ettin."

Kulübeye donmuş meyveler getirmekle ilgili o konuşmayı hatırlamaya çalıştım ve o anıyı hatırladığımda bir elimi alnıma koyup derin bir nefes verdim.

Summit sırtarak, "Hatırlıyor," dedi. "Merak etme. Senin hafızan hâlâ Nordin'inkinden çok daha iyi."

Hâlâ onunla alay ediyorlardı ama Summit'in açıklamasına kadar Nordin onların alaylarına yanıt verme zahmetine katlanmamıştı.

"Harika bir hafızam var," dedi küçük kardeşine kaşlarını kaldırarak.

"Bundan pek emin değilim. Doğum gününü unutan sen değil miydin?" Summit alay etti ve ben de gülmekten kendimi alamadım.

Bu komikti.

"Oh, öyle mi? Öyle miydi?" Nordin ciddi görünüyordu ve boyayı ve fırçayı bırakıp bana doğru uzandığında refleks olarak geri adım attım çünkü ne yapmak üzere olduğunu bilmiyordum.

Beni bileğimden yakaladı ve içgüdüsel olarak ona sırtımı döndüm, kaçmaya çalıştım ama gıdıklama saldırısından kaçmak için çok geçti.

"Bu da komik, ha?"

Başımı salladım ve ondan uzaklaşmaya çalıştım ama güçlü elleri üzerimdeyken bu imkansızdı.

Bu, bir sesim olmasını dilediğim anlardan biriydi. Haykırmak ve diğer ikisinden bana yardım etmelerini istemek ve Nordin'e durmasını söylemek için çünkü yapamazdım.

Artık dayanamıyorum.

Yine de gülmeden duramadım ve kalçalarımı onunkilere doğru itmeden önce parmaklarının bana bir süre daha işkence etmesine izin verdim.

Elleri yavaşladı ve sonunda beni tekrar gıdıklamaya başlamayacağını bilerek vücudumu tekrar rahatlattığımda, ona yaslandım ve beni tutmasına izin verdim.

Nefes nefese kalmıştım ve başımı kaldırdığımda Willem ve Summit sanki çok nadir bir şeye tanık olmuşlar gibi bize sırtıyorlardı.

"Bambaşka bir insana dönüşüyor. Keşke her zaman böyle olabilse," dedi Willem gülerek.

"Buna alışmak gerekecek gibi. Onu böyle izlemek çok garip," diye itiraf etti Summit.

Nordin iç çekip beni bıraktı ve ona bakmak için döndüğümde parlak bir şekilde gülümsedim.

Kardeşlerine gözlerini devirdi ve boyayı geri aldı. "Siz aptalsınız," diye mırıldandı.

"Ve sen kırbaçlandın. Değilmiştin gibi davranmana gerek yok," dedi Willem ona.

Bırakın onu, diye kaşlarımı kaldırarak imzaladım. Nordin'in öfkesine insanların alışması gerekiyordu ama tüm hayatlarını onunla birlikte geçirdikleri için Nordin'in asla değişmeyeceğini biliyorlardı.

"Sadece takılıyoruz," diye beni temin etti Willem.

Biliyorum. Ve bu sorun değil. Ta ki bir gün bunun artık komik olmadığına karar verip sizden intikam alana kadar. Ve hepimiz onun senden daha güçlü olduğunu biliyoruz.

"Bebeğim, böyle ateş etmek istediğine emin misin?" Summit sordu.

Öyleyim ve yaptım.

İkisi de kıkırdayıp tekrar yürümeye başladılar ve Willem yanımdan geçerken elimi tutup parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Onu böyle görmeye bayılıyoruz. Garip ama seninleyken davranışlarını değiştirmek istemezdim."

Biliyorum, sağ elimle imzaladım ve ona gülümseyerek baktım.

"Güzel. Şimdi biraz daha çilek toplamaya odaklan çünkü Kodiak az önce sepettekilerin hepsini yedi."

Önüme baktım ve Kodiak'ın burnunun böğürtlenlerle kaplı olduğunu gördüm ama Kodiak'a göz kulak olmadığım için Summit'e kızmak yerine derin bir nefes aldım ve başımı salladım.

Sadece dondurulmuş meyveleri kullanacağım, Willem'in elini

bıraktıktan sonra imzaladım. "Emin misin? Toplarken sana yardım

edebilirim."

Başımı tekrar salladım, sonra tekrar elini uzattım ve yürümeye devam ettim.

Summit yüzünde özür dileyen bir sırıtışla, "En azından öğleden sonra atıştırmalığını yemiş bile," dedi. "Onu durdurmadığım için üzgünüm."

Ona bir el salladım ve tüm meyveleri yedikten sonra yürümekten yorulduğunu bize bildirmek için yüksek sesle nefes alan Kodiak'a baktım.

Beak, diye parmaklarımla heceleyerek Willem'e baktım.

"Evet, eve dönmeden önce küçük bir mola vereceğiz. Şelalenin yanından geçeceğiz, böylece hızlıca banyo yapabilir ve suda biraz oynayabilir."

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm ve Kodiak'ın şelalenin sesini duyup duymadığını merak ettim çünkü batıya doğru yürüdükçe daha da heyecanlanıyordu.

"Bu işaretleyeceğim son ağaç," dedi Nordin, iz bırakmak için gövdeyi fırçalarken.

"Bizim bölgemiz burada bitiyor zaten," diye ekledi Summit, ağaçlardan başka görececek pek bir şey olmamasına rağmen etrafına bakınarak.

"Yine de geri dönüp tüm yolu yürümemiz ve dağın diğer tarafından kuzeye gitmemiz gerekecek. Ama bunu gelecek hafta yaparız," diye karar verdi Willem.

Sonunda şelaleye vardığımızda, Kodiak ayağa fırladı ve tasmağını çıkarmak istedi ve serbest kaldığında, soğuk suya atlamak için büyük kayalardan aşağı koştu.

Nordin, "Belki de gelecek sezon kulübeye bir havuz getirmeliyiz, böylece her seferinde onu buraya getirmemizi beklemek zorunda kalmak yerine içinde biraz zaman geçirebilir," diye önerdi.

"Buraya geldiğimizde zaten tıklım tıklım oluyoruz. Lanet olası bir havuz için yer yok," dedi Willem.

Dikkatini çekmek için omzuna dokundum ve bana baktığında işaret etmeye başladım.

Bu hafta gidip bir tane alabiliriz. Bence bu harika bir fikir ve eminim Kodiak bütün gün yatmaktan başka yapacak bir şeyi olmasını takdir edecektir.

Willem bir süre ellerimi inceledi, sonra gözlerini sıg suda sıçrayan Kodiak'a çevirdi.

"Ah, neyse ne. Ama ben gitmiyorum. Bir sonraki kasabaya kadar gidip geri dönmek yerine avlanmayı tercih ederim."

"Ben giderim," diye gönüllü oldu Summit.

Ben de geleceğim, imzaladım.

"Pekâlâ. O zaman siz ikiniz yarın gidin. Belki Kodiak'ı da yanınıza alırsınız, böylece Nordin ve ben avlanmaya çıkarken o kulübede kalmaz."

Planına neşeyle gülümsedim, sonra Kodiak'ın en sevdiği tenis topunu yanıma aldığım için onunla yakalamaca oynamak üzere kayalıklardan aşağı inerek suya indim.

Willem ve Nordin'in biraz yalnız zaman geçirmeleri ilişkileri için iyi bile olabilir.

Chapter 7

SUMMIT

Kasabaya gitmek neredeyse iki saat sürecekti ve bu yüzden Echo'ya erken kalkmasını, böylece öğle yemeğinden önce varabileceğimizi söyledim.

Ertesi sabah erken kalkmasını sağlamak için ona ikinci kez söylememe gerek yoktu çünkü bugünkü küçük gezimiz için çok heyecanlıydı.

Altı buçuk gibi yatak odamdan çıktığımda tamamen giyinikti ve kanepenin önünde yanında yerde yatan Kodiak'ın başını okşarken ona gülümsedim.

Uzun zamandır mı ayaktasın? İmzalayarak sordum.

Saat altıda uyandım. Yanımıza yolda yiyebileceğimiz fıstık ezmeli ve jöleli sandviçler yaptım ve Kodiak için de yiyecek paketledim. I

ona kahvaltısını vermiştim.

En düzenli olan oydu ama hiç gerekmediği halde bizim için bu kadar çok şey yapmasından nefret ediyordum.

Bize sık sık ev işlerine yardım ettiğinde, yemek pişirdiğinde ya da temizlik yaptığında kendini çok daha iyi hissettiğini söylerdi ve onu tüm bunları yapmaktan alıkoymamızın hiçbir yolu yoktu.

Bu harika, bebeğim. Gidip hazırlanayım, sonra yola çıkarız.

Başını salladı ve ben kıyafetlerimi almak için yatak odama döndüğümde Willem kaşlarının arasında derin bir çatıklıkla yatak odasından çıktı.

"Neden ayaktasın?" diye sordum.

"Echo ve köpeğimle vedalaşmak istiyorum," dedi bana, sesi derindi.

"Bu gece dönmeyecek değiliz ya," diye takıldım ama bu sabah şaka yapacak durumda değildi.

"Çekil," diye mırıldandı ve oturma odasına gitmek için beni itti.

Kıyafetlerimi alıp hızlı bir duş aldıktan sonra oturma odasına geri döndüm, Willem kanepede oturuyordu, Echo da ona sarılmıştı ve ikisi de tekrar uykuya dalmak üzereydi.

"Tek başıma gitmemi ister misin?" Echo'nun gözlerini açıp kaşlarını çatarak bana bakmasını sağlayarak sordum.

Başını salladı, sonra Willem'e baktı ve gülümsedi.

Sadece bir günlüğüne gideceğim, diye güvence verdi, ki bence bu çok tatlıydı.

Biliyorum, Willem geri imzaladı. *Gitmeden önce bana son bir öpücük ver.*

Echo eğildi ve önce yanağına bir öpücük kondurdu, ardından yüzünü kavradı ve dudaklarını nazıkçe öptü, birkaç saniye sonra kontrolü onun ele almasına izin verdi.

Birbirimizi onu öperken daha önce de görmüştük, bu yüzden başka tarafa bakmaya ya da kendi işime bakmaya zahmet etmedim.

Kodiak kendini dışlanmış hissetti, bu yüzden bana doğru yürüdü ve birkaç çizik atmak için başıyla elimi dürttü ve öpüşmeleri bittikten sonra Echo ayağa kalktı ve bana bakmadan önce gerindi.

Gidelim!

Mutfak kapısının yanına koyduğu sırt çantasını aldım ve buzdolabından sandviçleri çıkarmasını bekledim, sonra ön kapıya doğru yürüdük ve nihayet paltosunu giymeden önce Willem'e bir kez daha veda etmesine izin verdim.

Nordin'e hoşça kal dediğimi ve onu sevdiğimi söyle. Ben de seni seviyorum, diye imzaladı Willem'e.

"Ona söyleyeceğim. Ben de seni seviyorum. Ve, hey," dedi, şimdi bana bakarak. "Kendine iyi bak, tamam mı? Dikkatli sür ve çok geç kalma."

Ağabeyim olduğu için böyle şeyler söylemek zorundaydı ama artık çocuk değildik ve kendime ve etrafımdaki insanlara nasıl bakacağımı biliyordum.

"Oraya vardığında beni ara," diye ekledi.

"Yapacağım. Hadi bebeğim." Echo'yu kulübeden dışarı çıkardım, ardından Kodiak dışarı çıkmadan önce Willem'den son tırmıklarını aldı ve kamyonete vardığımızda içeri girdik ve ısınmak için hızla motoru çalıştırdım.

"Hazır mı?" Ona gülümseyerek sordum ve daha heyecanlı görünemezdi.

Her zamankinden daha hızlı Sandviçini şimdiden yemek ister misin? Ben açım, o yüzden kendiminkini yiyeceğim.

"Gerçek bir yola çıkana kadar bekleyeceğim. Ormandan geçerken odaklanmam gerek." Hava hâlâ karanlıktı, bu yüzden yanlışlıkla bir geyiğe ya da başka bir hayvana çarpmamaya dikkat etmeliydim.

Echo sandviçini yerken ve Kodiak kulağıma ağır ağır nefes alırken ben arabayı sürmeye başladım ve önümüzdeki toprak yola odaklandım.

Arkada oturuyordu, ama uzun yolculukların onu her zaman yorduğunu biliyordum, bu yüzden arka koltuğa çökmesi ve önümüzdeki iki saat boyunca horlaması çok uzun sürmeyecekti.

"Biz oradayken almak istediğin başka bir şey var mı?"

Sandviçini yere bıraktı ve ellerini kaldırdı, ben de onun işaretini izlerken kazara bir ağaca çarpmamak için yavaşladım.

Belki bir masa oyunu. Hep aynı oyunları oynuyoruz.

"Doğru. Ayrıca masa oyunlarında da bizi hep yeniyorsunuz. Kart ya da satranç oynamamız gerekebilir. Hiç satranç oynadın mı?" Tekrar ona bakarak sordum.

Sadece başını salladı ve satrançla pek ilgilenmiyor gibiydi.

"Lisedeyken hep oynardım, babam da bu işte profesyoneldi. Sana öğretebilirim," dedim ona.

Göz ucuyla omuz silktiğini gördüm, sonra sandviçini yemeye devam etti.

Gerçek bir yola girdiğimizde, benimkini bana vermesine izin verdim ve Kodiak'ın biraz daha uyumak için çoktan uzandığı için benden almasıyla uğraşmak zorunda kalmadan yedim.

"Kulübenin dışına bir havuz yapmayı düşünüyordum ama geceleri kulübemizin etrafında dolaşan sincaplar ve tavşanlarla uzun süre dayanacağından emin değilim. Etrafında güvenlik olmadan normal bir havuz yaptırmak çok uzun ömürlü olmayacaktır, bu yüzden belki de etrafına bir çeşit koruma inşa etmeliyiz," diye önerdim.

Echo dinliyordu, ben de havuzla ilgili planlarımdan bahsetmeye devam ettim. "Homer'a döndüğümüzde, dışarıya koyması için bir tane alabiliriz. ve bizim için bir jakuzi almayı düşünüyordum. Özellikle kış aylarında eğlenceli olur, değil mi?"

Echo başını salladı, gözleri heyecandan kocaman olmuştu.

Bu çok havalı olurdu!

"Evet, beğendin mi? Aslında yıllar önce bir jakuzimiz vardı ama hiç kullanmadık ve ondan kurtulduk. Sanırım soyunup içinde sadece biz kardeşler oturmak için bir nedenimiz yoktu. Ama şimdi sen de buralarda olduğuna göre, bence iyi bir şekilde kullanılabilir."

Hiç girdaba girmedim, diye itiraf etti, sanki utanılacak bir şeymiş gibi bakarak.

Tekrar yola baktım ve gülümsedim. "O zaman eve döndüğümüzde bir tane alırız. Çok seveceksin," dedim ona.

Yolculuğun geri kalanı sessiz geçti ve Echo güneşin bütün gece boyunca saklandığı yerden yavaş yavaş doğuşunu izlemekten keyif aldı.

En basit şeyler bile onu gülümsetiyordu ve sonunda bizi kasabaya götürecek tek yola ulaştığımızda, pencereden dışarı bakıp az önce geldiğimiz ağaçlarla kaplı dağı işaret ettim.

"Buradan çılgınca görünüyor, ha?"

Gerçekte olduğundan çok daha küçük görünüyor, diye imzaladı.

"Evet,  yle. Ayılar ve geyikler orada saklanıyormuő gibi görünmüyor."

Echo gülümsedi ve bana hak vermek için başını salladı, sonra etrafımızdaki doğaya hayranlıkla bakmaya devam etti.

Kul bemize rastlamasaydı şimdi nerede olurdu hiçbir fikrim yoktu ama bizimle kaldığı ve ailemizin bir parçası olduğu için mutluydum.

Çünkü onun bize ihtiyaı olduğu kadar bizim de ona ihtiyaımız vardı.

Chapter 8

ECHO

Dokuz civarında vardık ve çoğu mağazanın av kıyafetleri veya hırdavat olduğu bir alışveriş merkezinde durduk, ancak bunlara girmeden önce Summit beni havuzlar ve mobilya veya salıncak setleri gibi dış mekan için diğer şeyler satan tek mağazaya götürdü.

Ben onun sol elini tutarken o da Kodiak'ın tasmaını diğer eline dolamıştı ve birlikte havuzların sahte çimlerin üzerinde sergilendiğı yere doğru yürüdük.

Çoğu Kodiak için bile çok büyüktü, ancak kamyonla kolayca kulübeye geri götürebileceğimiz birkaç tane vardı.

"Derin olmasına gerek yok. Bence içinde sıçrayabileceğı sığ sulardan hoşlanacaktır," dedi Summit.

Yüzmek Kodiak için harika bir egzersiz olacaktı, ancak kulübenin arkasında sınırlı alan olduğu için sığ bir havuz en iyi seçenek olacaktı.

Kodiak'ın sadece boyu kadar olan arkadaki havuzlardan birini işaret ettim ve yaklaştığımızda, potansiyel yeni oyun alanına daha iyi bakmak için etrafı koklamaya başladı bile.

"Hala ayakta durabiliyor ve tüm vücudu ıslanabiliyordu. Kendisi de içine atlayabilirdi," diyor Summit.

Arkamızdan bir ses "Yardımcı olabilir miyim?" dedi ve ikimiz de dönüp orada duran genç kadına baktık.

"Uh, evet. Bu koca adam için bir havuz arıyoruz. Sadece içinde oynayabileceği bir şey," dedi Summit ona.

"Tanrım, o bir Newfie, değil mi? O cinse bayılırım," dedi kadın ve Kodiak'ın ellerini yalamasına izin verdi.

"Öyle ve suyu çok seviyor. Bu yüzden buradayız," diye açıkladı Summit gülümseyerek.

Kadın benden çok büyük değildi, belki yirmili yaşların ortasındaydı ve neden kendimi ondan çok daha genç hissettiğimi merak ettim.

Belki de mükemmel elmacık kemiklerini ve uzun kirpiklerini gösteren makyajlı güzel yüzüydü.

Summit'in onu güzel bulup bulmadığını merak ettim.

"Şu anda onun için harika olacağını düşündüğüm birinin önünde duruyorsunuz. Adı ne?" diye sordu, biraz konsept dışı bir şekilde.

"Kodiak."

"İsmine bayıldım. Bu daha ucuz havuzlarımızdan biri, ancak biraz daha sağlam bir şeye ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsanız, o zaman buradakini tavsiye ederim." Bize hemen hemen aynı büyüklükte ama biraz daha pahalı olan başka bir havuzu gösterdi.

"Ne fark eder ki?" Summit sordu.

"Bir köpek için iyi olacağını düşündüğüm yırtılmaz bir malzemedenden yapılmış. Eğer tırnakları çok sivri olursa, diğerinin malzemesini kesebilir ve havuz kırılabilir. Plastikten yapılmış bir tane de var ama köpeklerin onu çiğnemeyi sevdiğini biliyorum, bu yüzden en iyi seçenek o değil."

Havuzun fiyatını inceleyen Summit'e baktım, ama köpeğimiz için yatırım yapacağımız bir şey olduğundan, daha ucuz seçeneği tercih etmeyecekti.

"Ve her zaman geri katlayıp içeride saklayabiliriz, değil mi?"

"Tabii ki. Bu havuz, içine her şeyin sığabileceği büyük bir çantayla birlikte geliyor. Etrafındaki bu küçük direkler de yere sabitlenebilir, böylece havuz

kenara atlaması durumunda çökmez."

Her ne kadar nazik olsa da, gözlerini Zirve'den ayırmaması ve beni konuşmaya dahil etmemesi hoşuma gitmedi. Ben bir hayalet değildim, ama bana öyleymişim gibi hissettirdi.

"Harika. O zaman bunu alıyoruz," dedi Summit ona.

"Harika. Eminim Kodiak buna bayılacaktır. O çok tatlı biri." Sesi eskisinden daha tiz çıkmaya başlamıştı ve ben de gözlerimi devirmekten kendimi alamadım.

Kesinlikle flört ediyor.

Mağazanın önüne doğru yürümeye başladığında onu takip ettik ve sonunda kasanın yanında durup bilgisayara bir şeyler yazdı.

"Bir tane kaldı. Şanslısınız," dedi bu kadar güzel olmamasını dilediğim parlak bir gülümsemeyle.

"Mükemmel," diye yanıtladı Summit, sonra ellerini yün ceketinin ve pantolonunun arka ceplerinin üzerinde gezdirdi. "Kahretsin. Cüzdanımı arabada unutmuşum. Hemen döneceğim, tamam mı? Sen burada bekle," dedi bana.

Onu takip etmek istedim ama sözlerine tepki vermemden çok daha kısa bir süre sonra gitmişti ve Kodiak yanımda, kadın da önümde öylece kalakalmıştım.

Bana bakarken gülümsemesini çabucak kaybetti, ama sonra tekrar toparlamaya ve biraz hoş görünmeye çalıştı.

"Köpek sahibi olmak güzel, değil mi? Keşke benim de bir köpeğim olsaydı," dedi bana.

Yanağımın içini ısırdım ve başımı salladım, sonra kulağını kaşımak için Kodiak'a baktım.

"Sanırım babanın da köpekleri sevmesi yardımcı oluyor, değil mi?" Babam mı?

Ah, doğru.

Yaş farkı.

Sırıtmamak için kendimi zor tuttum ve Summit'in kızı olduğuma dair varsayımına gülmemeye çalışarak sessiz kaldım.

Konuşmayacağımı fark etti ve nedense derin bir iç çekti.

Ona konuşamadığımı söyleyemezdim, ama söyleyebilsem bile konuşmazdım.

Şansıma, Summit beklediğimden daha çabuk cüzdanıyla geri döndü ve havuzun parasını ödemesine izin vermek için kenara çekildim.

Kartı kabul edildiğinde "İşte başlıyoruz," dedi ve kadın birini aramak için telefona uzanırken ona gülümsedi.

"Alışveriş merkezinden ayrılıyor musunuz, yoksa bir süre kalacak mısınız?"

"Bütün gün burada ve şehirde olacağız, bu yüzden eğer sorun olmazsa daha sonra almamız gerekebilir."

"Tabii ki! İş arkadaşına haber vereceğim ve o da havuzu arka tarafta sizin almanız için hazır tutacak. Sadece binanın etrafından dolaşın ve teslim alma rampamızı bulacaksınız. İşte makbuz," dedi ve makbuzu ona uzattı.

"Harika, teşekkürler. İyi günler," dedi gülümseyerek ve biz dükkândan çıkarken gözlerini ondan alamadı.

Erkeğime bakmasından rahatsız olduğumdan değil ama ona Summit'in kızı olmadığımı göstermek için kolumu onun koluna doladım ve onu öpmek için kendime çektim.

Summit, nerede olursak olalım benim sevgi gösterme biçimimi asla sorgulamadı ve uzun, derin bir öpücükten sonra, gördüğünden emin olmak için son bir kez arkama baktım.

Yaptı ve kırmızı yanakları alışveriş Merkezinin etrafındaki tüm ışıklardan daha parlak parlıyordu.

Bunun nereden geldiği ya da neden ona Zirve'nin babam olmadığını göstermek için bu kadar güçlü bir dürtü hissettiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bu iyi hissettirdi ve kendimi güçlü hissetmemi sağladı.

O da bir tehdit değildi ama diğer kızlar gibi ben de bölgemi işaretlemekten hoşlanıyordum.

"Her şey yolunda mı?" diye kıkırdayarak sordu, ben de başımı sallayarak ona baktım.

Oraya girebilir miyiz? diye sordum, sonra alışveriş Merkezinin diğer tarafındaki marketi işaret ettim.

"Evet, içecek bir şeyler aldıktan hemen sonra, tamam mı? Bütün suyum içtim ve biraz kahveye ihtiyacım var."

Yanıma içecek daha fazla almalıydım ama sıcak bir içeceğe hayır demezdim.

Küçük kafeye gidip menüye baktık ve ne istediğimize karar verdiğimizde tezgâha doğru yürüdük ve siparişimizi verdik.

"Yanında yiyecek bir şey ister misiniz?" diye sordu adam.

"Hayır, teşekkür ederim. Sadece kahve ve sıcak çikolata."

Çırpılmış krema ve çiseleyen çikolata olduğu için içeceğim için heyecanlıydım ve bu iki şeyi kabin için almak için zihinsel bir not aldım, böylece istediğim zaman kendi başıma sıcak çikolata yapabilirdim.

İçecekleri aldık ve adam bize Kodiak için içinde sadece krem şanti olan bir fincan verdi, bunun garip olduğunu düşündüm, ama Kodiak bunu sevecekti ve bu yüzden şikayet etmedik.

İçkilerimizin tadını çıkarmak için oturduk ve dilimin üzerindeki tatlı çikolata tadı karşısında gülümsememi durduramadım.

"Hoşuna gitti, değil mi? Bu gece ayrılmadan önce sana bir tane daha getirebiliriz."

Kulağa hoş geliyor.

Kahven nasıl?

"Güçlü," diye cevap verdi sırtarak. "Ama senin yaptığın daha iyi."

Kıkırdadım ve içkimden bir yudum daha aldım, sonra burnunu bardağın içine daldırılmış ve yüzüne krem şanti bulaşmış olan Kodiak'a baktım.

Küçük çocuk.

Masadan kalkmadan önce arkasını temizlememiz gerekirdi.

*

Market alışverişimiz sırasında, Kodiak'ın tenis topu dışında oynayabileceği yeni bir şeyler bulmak için köpek oyuncaklarının sergilendiği bir vitrinde durdum ve tüm çiğneme oyuncakları ve iplerin arasında bir kancadan sarkan düdükleri gördüm.

"Sevdiği bir şey mi buldun?" Summit arkama geçip sordu ve ben cevap vermeyince elini omzuma koydu ve eğilip başımın yanını öptü.

"İyi misin?"

Düdüklere uzandım ve bir tanesini aldım, birisinin köpekleri için neden bir düdüğe ihtiyaç duyacağından emin değildim.

"Muhtemelen köpekleri gözden kaybolan ve geri çağırılması gereken avcılar için. Bu bölgede bir tane olması oldukça yaygın" diye açıkladı.

Düdüğü yerine koydum ve ona bakmak için döndüm.

Küçükken bende de bir tane vardı. Annem, dikkatini çekmek istediğimde diğer odada gürültü yapabilmem için vermişti.

Adını söyleyemiyordum, bu yüzden düdük birçok açıdan işime yaradı. Summit bir an beni inceledi, sonra dudaklarını büzdü ve ellerini işaret etmek için kaldırdı.

Kaçarken neden yanında götürmedin?

Bu adil bir soruydu ama o zamanlar vahşi doğanın ortasında kaybolacağımı düşünmemiştim.

Bir planım yoktu ve düşündüğüm son şey lanet olası bir düdüktü.

Annem gittiğinde, artık onu kullanmadım. O..düdüğün sesinden nefret ederdi ama ben yine de kullanmak istemedim. Onun yardımını istemedim.

Summit kimden bahsettiğimi biliyordu, bu yüzden sadece başını salladı ve elini yanağıma koyarak hafifçe okşadı.

"Artık ihtiyacın da yok. Biz her zaman yanındayız ve bize ihtiyacın olduğunda bize haber vereceksin."

Başımı salladım ve beni rahatlatmak için kullandığı tatlı yöntemlerin tadını çıkararak ona gülümsedim.

Summit her zaman böyleydi ve onunla baş başa bir gün geçirmenin harika olacağını biliyordum.

"Şimdi, hâlâ onun için bir oyuncak seçmek istiyor musun? Sanırım bunu sevdi," dedi ve ağaca benzeyen koyu yeşil bir oyuncağı işaret etti.

Kodiak onu çoktan çiğnemeye başlamıştı, ben de mağazada taşımaya izin vermek için kancasından çektim.

Atıştırmalık istiyorum. Bir sürü, imzaladım.

Kıkırdadı ve beni atıştırmalık reyonuna yönlendirmek için elini belime koydu. "Pekâlâ, buna hayır diyemem."

Chapter 9

ECHO

Havuzu ve satın aldıklarımızın geri kalanını arkadaki yükleme alanına yükledik ve tıpkı kulübeye giderken spor çantalarımız ve diğer eşyalarımızla yaptığımız gibi, yağmur yağmaya başladığında hiçbir şeyin düşmemesi veya ıslanmaması için arka tarafı kapattık ki bu nadir görülen bir durumdu.

Saat neredeyse dokuzdu ve Kodiak nihayet uykusundan uyandığında kulübeye giden küçük yolda ilerliyorduk.

Summit arabayı kulübenin önüne park ederken "Evim güzel evim," dedi ve motor durur durmaz ön kapı açıldı.

"Tabii ki," diye mırıldandı Summit ve ikimiz de o anın ne kadar komik olduğuna kıkırdadık.

Eve döndüğümde, Willem her zaman işten eve geldiğimde beni karşılamak için kapının önünde olurdu ve bunun tatlı bir jest olduğunu düşünürdüm.

Ona el salladım, sonra arabadan indim ve Willem'e koşmak için hızla dışarı fırlayan Kodiak'a kapıyı açtım.

"Hey, oğlum." Kodiak ayağı fırladı ve ön patilerini Willem'in omuzlarına koydu, ardından geri inip uzun zamandır beklediğı akşam yemeğini bulmak için içeri girmeden önce en iyi arkadaşının yüzünü yalamaya başladı.

"Havuz bulabildiniz mi?" Willem sordu.

"Evet, Kodiak için uygun bir tane var. Arka tarafta," dedi Summit ona.

"Peki sen ne aldın, tatlım?" Willem bana doğru yürüdü ve ellerini belime koyarak beni kendine doğru çekti.

Ona gülümsedim ve imzalamadan önce çenesine bir öpücük kondurdum.

Atıştırmalıklar ve oyunlar. Kodiak'a da yeni bir oyuncak aldık. Ve bugün iki tane sıcak çikolata içtim.

"Summit ile eğlenceli bir gün geçirmişsin gibi görünüyor. En azından beni özledin mi?" diye sordu, elleri kışımı avuçlamak için aşağı iniyordu.

Çok, tatlı bir gülümsemeyle imzaladım. Nordin de öyle.

"Öyle mi? Kendini iyi hissetmiyor. Saat on bir gibi uyandı ve yemek yedikten sonra doğruca yatağı gitti. O zamandan beri kalkmadı," dedi.

Son zamanlarda onu kontrol ettin mi? Başımı yana eğerek sordum.

Endişelenmemeye çalıştım çünkü Nordin'in geçmişte de böyle birkaç günü olmuştu. Kendini iyi hissetmiyordu ve bütün gün uyudu ama ertesi gün tekrar ayağı kalktı.

"Evet, sadece birkaç dakika önce. Hâlâ uyuyor."

Başımı salladım ve ellerimi göğsüne koydum, sonra parmak uçlarımda durarak kollarından kurtulmadan önce dudaklarını öptüm.

Gidip onu kontrol edeceğim, diye ikisine de işaret ettim, sonra içeri girdim ve doğruca Nordin'in yatak odasına yürüdüm.

Mümkün olduğunca az ses çıkarmaya çalışarak kapısını dikkatlice ittim ve içeri girdikten sonra yatağına doğru gittim ve ona bakmak için üzerine eğildim.

Elimi alnına götürdüğümde teninin sıcak ve hafif terli olduğunu hissettim ve yanağını avuçladığımda kaşlarını çatarak başını yana çevirdi.

Göğsünden alçak bir hırıltı çıktı ve onunla iletişim kurabilmek için gözlerini açmasını bekledim.

Nasıl hissediyorsun? Sonunda bana baktığında sordum.

"İyi değilim. Döneli çok oldu mu?"

D a h a yeni geldik. Bir şeye ihtiyacın mı? Bu sabahtan beri bir şey yedin mi?

Başını salladı ve içini çekti, sonra elini uzatıp benimkini tuttu. "Birazdan kalkıp yiyecek bir şeyler alacağım. Summit'le günün iyi geçti mi?"

Ona gülümsedim ve başımı salladım, sonra eğilip alnından öptüm.

Sana yiyecek bir şeyler hazırlayayım. Domates çorbası ve sarımsaklı ekmeğe ne dersin? Eminim Summit de biraz yer. Geri dönmeden önce gerçek bir akşam yemeği yemedik.

"Teşekkür ederim sevgilim," diye fısıldadı. "Birazdan sizinle birlikte orada olacağım."

Yatakta kalmak istemediğine emin misin?

"Hayır, gelip seninle oturacağım. Sosyalleşmeye ihtiyacım var" dedi.

Gülümseyerek saçlarını tekrar taradım, sonra Kodiak'ın tavuk ayaklarını çiğnemeye başladığı mutfığa gitmek için yatak odasından çıktım.

"O iyi mi?" Willem sordu.

Sanırım ateşi var, ama ona yiyecek bir şeyler hazırlayacağım. Sen yedin mi?

"Evet, benim için endişelenme. Sence ilaca ihtiyacı var mı?"

Hayır, ihtiyacı olduğunu hissetmediği sürece olmaz. Eminim bugün yeterince içmediği için susuz kalmıştır.

Sarımsaklı ekmek için fırını önceden ısıttım ve ardından hepimizin sevdiği domates çorbasını ısıtmak için ocağa bir tencere koydum.

Kendi yaptığımız bir şey değildi, onun yerine mağazadan satın alınmış ama yine de lezzetliydi.

Summit aldığımız her şeyi kaldırırken, Willem masayı hazırlamama ve çay yapmak için su kaynatmama yardım etti.

Nordin kendini mutfağa sürüklediğinde ona dikkatle baktım ve onu görünce iç çektim.

Hiç iyi görünmüyordu.

Başın mı ağrıyor? Bir şey içmek ister misin?

Masaya otururken elini salladı. "Ben iyiyim. Yemekten sonra tekrar uyuyacağım ve yarına kadar geçecek."

Bundan pek emin değildim ama en azından yatağa dönmeden önce bir şeyler yiyip içecekti.

"Sen de yemek ister misin?" Willem bana sordu.

Biraz atıştırmalık alacağım, imzaladım.

"Gerçek yiyeceğe ihtiyacın var, Echo. Biz buraya gelmeden önce tek yediğin sıcak çikolata ve sandviçi," dedi Summit bana.

İçimi çektim ve Nordin kendini iyi hissetmezken yemek yemekle pek ilgilenmiyordum ama ikisine de hayır diyemezdim, bu yüzden Summit'in bana biraz makarna pişirmesine izin verdim.

"Sabah kendini iyi hissetmiyorsan burada kalmanı istiyorum. Odaklanamadığın zaman avlanmaya gelmene gerek yok," dedi Willem Nordin'e.

"Sabah iyi olacağım."

"Bok gibi görünüyorsun, kardeşim. Yarına kadar düzelmezse burada kalacaksın."

Nordin'in Willem'e cevap vermesine gerek yoktu çünkü cevap verirse konuşmaları sona ermeyecekti.

Summit, "Burada kalırsanız Kodiak'ın havuzunu kurup doldurabilirsiniz," diye öneride bulundu.

Ben de evde seninle kalabilirim. Seninle ilgileneceğim, Nordin'e gülümseyerek imzaladım.

"Eğer durum buysa," diye cevap verdi kıkırdayarak. "Sanırım az önce lanet fikrimi değiştirdin. Kendimi bok gibi hissediyorum ve yarın da daha iyi olmayacağım."

Sözlerine güldüm ve başımı salladım ve tüm yemekler bittiğinde yanına oturdum ve yanağından öpmek için eğildim.

Ye bakalım. Yatağın bekliyor.

Chapter 10

ECHO

"Yeterince yedin mi?" Boş tabağımı kendimden uzaklaştıırken Willem bana sordu.

Başımı salladım, sandalyemde geriye yaslandım ve iki elimi karnımın üzerine koyarak doyduğumu ve Summit'in benim için pişirdiği makarnanın fazlasıyla yeterli olduğunu gösterdim.

"Bugünkü tek gerçek yemeğin buydu, Echo. Bütün gün atıştırmalıklar ve tatlılar yiyerek geçiremezsin," dedi Summit bana.

Ben bunu farklı gördüm.

Atıştırmalıklar ve tatlılar da yemektir, imzaladım.

"Evet, ama gerçek yemekler değil. Gerçekten bu konuda kavga mı çıkarmak istiyorsun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Ciddi değildi, ama sesim olmasa bile, bu konu hakkında bir tartışma başlatacak ve o vazgeçene kadar durmayacak kadar iyi tartışabilirdim.

Belki.

Kıkırdadı ve başını salladı, sonra masadan kalktı ve tüm tabaklarımızı lavaboya koymak için aldı. "Bunu yarın konuşabiliriz. Zaten geç oldu."

Katılıyorum, ama henüz yatmak istemiyordum, bu yüzden dikkatini çekmek için Willems'in omzuna dokundum.

Aldığımız şu yeni masa oyununu oynayabilir miyiz? S a d e c e bir tur, diye yalvardım, imzalamayı bitirdiğimde ellerimi birbirine kenetledim.

"Ne tür bir oyun bu? Nasıl oynandığını bilmiyorsam, talimatları incelemek için bir saat harcamak istemem."

"Daha önce oynamıştın. Ona o oyunu almasının hata olduğunu, çünkü sadece kaybedeceğini söyledim ama almakta ısrar etti," dedi Summit ona.

"Oyun ne?"

"Scotland Yard."

Willem kaşlarını kaldırdı ve gözlerinde ciddi bir ifadeyle bana baktı. "Ciddi misin? Tatlım, sen zaten kaybettin."

Bu oyunda profesyonelim, diye imzaladım, yüz ifadesini taklit

ederek. "Öyle mi? Bu oyunu daha önce nerede oynadın ki?"

diye sordu.

Okuldayken. O kadar sık oynadım ve kazandım ki diğer çocuklar sinirlendi ve bir daha benimle oynamadılar. Muhtemelen aynısı sizin de başınıza gelecektir, diye kendimden emin bir şekilde imzaladım.

"Ona inanıyorum," dedi Nordin sırtarak. "Her oyunda iyidir. Bahse girerim pokerde bile kazanır."

Muhtemelen hayır, ama bunu bilmelerini istemedim. Kazanmayı severdim ve bu gece yine kazanacağımı biliyordum.

"Bunu göreceğiz. P e k â l â . Bir maç ve sonra yatağa gidiyoruz," dedi Willem bana.

Parlak bir şekilde gülümsedim ve başımı salladım, sonra ayağa kalktım ve Nordin'e baktım.

Yatmadan önce bir çay daha ister misin? Sana bir tane yapabilirim.

"Hayır, sadece biraz su alacağım. Çorba harikaydı ama baş ağrım geçmiyor."

Kolunun üst kısmını ovaladım ve sonra onu yatak odasına geri götürürebilmek için elini tuttum.

"İyi geceler," dedi Willem ona. "Ve eğer kendini bok gibi hissediyorsan sabah kalkmayı aklından bile geçirme. Evde kal."

Nordin içinden bir şeyler mırıldandı ve başını salladı, sonra sandalyesinden kalktı ve benimle birlikte odasına doğru yürüdü.

Sana bir bardak su ve baş ağrın için bir şey getireyim. Ağrı yüzünden uyuyamadığını hissettiğinde almalısın.

"Teşekkürler, sevgilim."

O rahatlarırken ben de su ve ilaç almak için mutfığa gittim ve odasına geri döndüğümde koluyla alnını kapatmış bir şekilde yatıyordu.

"Bana bir iyilik yapar mısın, Echo? Bir bez al ve ıslat ki alnıma koyabileyim. Acıya iyi geleceğini düşünüyorum," dedi bana.

Başımı salladım ve suyu komodinin üzerine koydum, sonra yatak odasına gidip bir bez aldım ve yanına dönmeden önce soğuk suyla ıslattım.

Saçlarını geriye doğru taradıktan sonra bezi alnına koydum ve hafifçe bastırdım, sonra ona gülümsedim ve bir elimle yanağını kavradım.

"Teşekkür ederim. Bu sabah içime ne girdi bilmiyorum ama umarım geldiği kadar çabuk geçer."

Eminim olacaktır. Şimdi biraz uyu. Yarın seninle evde kalacağım, diye imzaladım, sonra eğilip yanağından hafifçe öptüm.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı ve beni gülümsetti.

Ben de seni seviyorum. İyi geceler.

Yatak odasından çıkıp kapıyı kapatmadan önce onu son bir kez yatırdım ve oturma odasına ulaştığımda Willem ve Summit

sehpanın üzerindeki yeni masa oyunuyla birlikte kanepede oturuyorlardı.

Summit bana "Geri çekilmek için son şansın bebeğim," dedi ama ben hızla başımı salladım ve sehpanın diğer tarafına, onların önüne oturdum.

Önce ben M Alacağım, siz dedektiflersiniz, diye imzaladım, diğer oyuncular gözlerimi ve nereye baktığımı görmesin diye oyunla birlikte gelen eğlenceli küçük şapkaya uzandım.

Bu oyun tamamen stratejiyle ilgiliydi ve özellikle bu oyunu birçok kez oynadıktan sonra bunlardan birçoğuna sahip oldum.

Bu oyunda gerçekten iyi olduklarına inanmıyordum ama şans da kesinlikle onlara yardımcı olacak bir başka unsurdu.

"Pekâlâ. Bir oyun, sonra biz de yatmaya gidiyoruz," dedi Willem.

"Sadece bir tane mi? Bay K beş raunttan daha az bir sürede yakalayacağız," diye karşılık verdi Summit yüzünde bir sırıtışla.

Ben *bu işte profesyonelim*, daha önceki sözlerimi tekrarladım ve ikisinin de kıkırdamasına neden oldum. *Aşağı iniyorsun, diye* ekledim.

"Onu böyle ciddi görmek biraz a t e ş l i , değil mi?" Willem dirseğiyle onun yan tarafını dürterek Summit'e sordu.

"Hem d e ç o k . Gerçi bu gece hepimiz kazanıyoruz. Nordin'in aramızdan ayrılmasıyla bu gece ikimiz de onu yatağa götürebiliriz."

Summit'in sözleri sanki daha önce ilk kez böyle bir şey söylü y o r m u ş g i b i yanaklarımın ısınmasına neden oldu.

İki yıl sonra bile, onlara aşık olduğumu a n l a d ı ğ ı m ilk andaki gibi yüzümün kızarmasına neden oldular.

Bazı şeyler hiç değişmedi.

*

Kazandım, diye imzaladım gururla, Willem kaşlarının arasında derin bir çatıklıkla koltuktan kalkarken.

"Siz kazandınız çünkü bize Bay Alma şansı vermediniz. Bunca zamandır dedektiftik," diye mırıldandı.

Otuzlu yaşlarının ortasında ve sonunda olan iki adamın bir masa oyununu bu kadar ciddiye alması beni çok eğlendirdi ve Nordin'in de bizimle oynamasını isterdim çünkü tepkisi daha da iyi olurdu.

"Bu oyunda bir dedektif olsaydı muhtemelen seni yenerdi. Her halükarda, oynadığımız her oyunda daha iyi," diye itiraf etti Summit.

Bir kez daha oynayabiliriz, diye önerdim ama Willem hemen elini salladı.

"Geç oldu ve yarın sabah erken kalkmamız gerekiyor, Echo. Hadi yatağa gidelim."

Önümdeki oyuna baktım ve suratımı astım ama sonra Summit'in oyuna başlamadan önce söylediklerini hatırladım.

Hangi yatakta uyuyacağız? Başımı yana eğip onlara bakarak sordum.

"Benim. Kodiak çoktan Willem'in yatağına yayıldı. Hırpalanmadan onu oradan çıkarmamızın imkânı yok," diye yanıtladı Summit, Willem'in yatak odasına bakarken.

Yerden kalkıp gerindim ve Willem'in yanından geçerken onu Zirve'ye doğru çekmek için elinden tuttum.

"Hâlâ bir gün intikam almak istiyorum. Bu şekilde bırakmayacağım."

Ona sııttım ve omuz silktim, sonra ellerimi kaldırıp imzaladım: *Ben tekrar tekrar kazanacağım ve sen her zaman kaybedeceksin.*

"Bunu göreceğiz," diye mırıldandı.

Hepimiz dişlerimizi fırçaladıktan ve kıyafetlerimizi değiştirdikten sonra, battaniyeler vücudumuzu örtecek şekilde yatağa girdik.

Battaniyeler yünden yapıldığına ve yanımda iki adam olduğuna göre bu gece burası sıcak olacaktı.

Sol elini kalçamın üzerine koyan, kalçasını kalçasının üzerine çeken ve sertliğini karnımın alt kısmına bastırıldığını hissedebilmem için yaklaşan Summit'e bakacak şekilde yan yatıyordum.

Willem sağ elini belime koymuş, vücudunu sırtıma bastırıyor ve ne kadar sert olduğunu hissetmemi sağlıyordu.

Yakın zamanda uykuya dalmayacağımızı biliyordum ve bu yüzden kalçalarımı Willem'e bastırmak için geriye doğru hareket ettirdim ve beni öpmesi için elimi Summit'in yanağına koydum.

Dudakları benimkilerle buluştuğunda ikisinin de içinde eridim, sıkleri sertleşirken ellerini vücudumun her yerinde hissettim.

Willem boxer külotunu ve külotumu indirmek için fazla beklemedi ve ıslak yarığımı arkadan ovuşturduktan sonra iki parmağını nazikçe göt deliğime soktu.

Onları yavaşça içeri sokarken sırtımı dikleştirdim ve Zirve'nin öpücüğü derinleştirmesiyle vücudumu kontrol etmelerine izin verdim.

Willem tenime bir öpücük kondurduktan sonra boynuma doğru fısıldayarak, "Bu gecenin asıl kazananı biziz," dedi ve beni gülümsetti.

Summit elini kalçamdan dizime götürdü, amıma daha iyi erişebilmesi için kaldırdı ve parmakları kıvrımlarıma değdiğinde öpücüğün içinde inledim.

Hepsi de bu konuda iyiydi, nasıl hareket edeceklerini ve birbirlerinin yollarına nasıl çıkmayacaklarını biliyorlardı ve üç yerine sadece iki kişi olduklarında bu onlar için daha da kolaydı.

Yine de, üçünün de aynı anda dikkatini çekmeyi çok daha fazla sevdim.

Willem parmaklarını çekerken bana "Bacağını yukarıda tut," dedi ve sikiinin ucu girişime dayandığında, içime kaymasını kolaylaştırmak için gevşedim.

Willem içime yavaşça girip çıkmaya, her hamlesinde beni esnetmeye başladıktan sonra Summit de hemen arkasından onu takip etti.

Ucu kıvrımlarıma değdiğinde, aralarına uyum sağlamak için öpüşmeyi kestim ve sadece birkaç saniye sonra, ikisi de sabit bir ritimle içime giriyorlardı.

Willem nefesinin altında "Çok sıkı amına koyayım," diye mırıldandı ve ben de daha fazla hissetmelerini sağlamak ama en önemlisi onları kızdırmak için duvarlarımı etraflarında sıktım.

Nelerden hoşlandıklarını biliyordum ve onlar beni nasıl memnun ediyorsa ben de onları öyle memnun etmek için elimden geleni yapıyordum.

Her zaman olduğu gibi, beni orgazma yaklaştırmaları çok uzun sürmedi, ama bu sefer geri çekilmeye çalıştım, önce içime gelmelerini istedim.

Döllerinin içime dolduğunu hissetmek en güzel duygulardan biriydi ve bunu tekrar hissetme şansım olduğunda, bunu kaçırmayacağımdan emin oldum.

Planım umduğum kadar iyi gitmedi ve onlar ne kadar hızlı hareket ederse ben de o kadar çabuk orgazma ulaşacaktım.

"Bizim için gel, tatlım," diye tısladı Willem, Zirve de hızlanırken içime daha hızlı giriyordu.

Başımı Willem'in göğsüne yasladım ve bir elimle Summit'in omzuna tutunurken diğer elimle de başımın üzerinden uzanarak yatak başlığına tutundum.

"O amcığı sıklerimizin etrafında sıkmaya devam et, bebeğim. Sakın geri çekilme," diye ekledi Summit dişlerini sıkarak.

Eğer boşalmama izin vermezsem, beni boşaltırlardı ve belki de içten içe istediğim buydu çünkü orgazmımı, ona tutunmaya çalıştığım zamankinden daha yoğun hissettirebileceklerini biliyordum.

Vücudum gergindi ve Willem iri eliyle kıcıımı sıkıca kavrayana kadar gevşemedim ve kısa sürede yeniden kazandığım kontrolü bırakır bırakmaz, her tarafımda havai fişekler patladı, titrememe ve nefesimi tutmama neden oldu.

"Fuuuck!" İkisi de içime girip çıkmaya devam ederken nabzım atarken inlediler ve sadece birkaç saniye sonra, kendilerini içimin derinliklerine gömdüklerinde sıcak spermleri beni doldurdu.

Nefes nefese kalmıştık, gücümüzü yeniden kazanmaya çalışıyorduk ve Scotland Yard'da kaç kez kazanırsam kazanayım, hiçbir zafer beni her gün sevdikleri gibi sevmelerinden daha iyi hissettirmiyordu.

Chapter 11

NORDIN

Normalde onun yanında uyandığımda burnumu dolduran şey onun tatlı kokusuydu, ama bu sabah lanet burnumdan nefes bile alamıyordum.

Başım beni öldürüyordu ve ağızımdan derin bir nefes almaya çalıştığımda hava çok uzağa gitmedi ve boğazıma takıldı.

Şişmiş ve mukusla dolmuş gibiydi, bana küçük bir çocukken hasta olduğum tüm o zamanları hatırlatıyordu.

Homurdandım ve boğazımı temizlemeye çalıştım ama ciğerlerimin derinliklerinde patlayan öksürüklerden başka bir şey olmadı.

Echo'nun eli göğsüme sürtündü ve ona baktığımda tatlı yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Kulağa pek iyi gelmiyor.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, sesim lanet bir kuzgun gibi çıkıyordu. "Diğerleri çoktan gitti mi?"

Konuşmamalısın. Burada bekle. Sana bir fincan çay yapacağım, bana cevap vermek yerine imzaladı.

Cevap vermedim ve yataktan kalkıp odadan çıkıp mutfığa gitmesine izin verdim.

Dün gece bana verdiği ıslak bez yanımdaki yastığın üzerindeydi ve başımdaki keskin iğneleri hafifletmek için alnıma koyacak kadar ıslak olup olmadığını görmek için ona uzandım.

Sabahın ortası olmalıydı çünkü güneş çoktan çıkmış ve ağaçların arasından parlıyordu ve kulübedeki ya da dışarıdaki diğerlerini duyamıyordum, bu yüzden çoktan avlanmaya gitmiş olmalılar.

Ben doğrulmaya çalışırken, Echo odaya geri döndü, ardından Kodiak geldi ve yanında yeni çiğneme oyuncağını getirdi.

Dün gece ilaçlarını almamışsın. Ona ihtiyacın var. O olmadan iyileşemezsin, Nordin, diye kaşlarını çatarak imzaladı.

"İyiyim," diye mırıldandım, tam da o anda kendime yalan söyledim ve kaşlarının çatılması da yardımcı olmadı. "Pekâlâ, iyi değilim. Ama bütün gün yatakta oturamam," dedim ona.

Elbette yapabilirsin. Bunu al ve sakın kalkmaya kalkma.

Bana ilacı ve bir bardak su uzattı ve ben ilacı almadıkça bana bakmayı bırakmadı.

İlaçları yuttum ve bardağı boşalttım, sonra komodinin üzerine koydum ve yatağımın başlığına yaslandım.

"Saat kaç?"

Sekiz buçuk. Sonrası için tavuk suyu hazırlıyorum. Susuz kalmamalısın ve biraz da bal yemelisin. Bal boğaz ağrısına iyi gelir, diye açıkladı dudaklarında nazik bir gülümsemeyle.

"Eğer bu kadar çok içeceksem, kalkıp tuvalete gitmem gerek. Bunu yapmaya iznim var mı?" Sırıtarak sordum.

Tabii ki. Banyoya girebilirsin ama dışarı çıkamazsın. Dinlenmen gerektiğini hatırlattı bana.

Kıkırdayarak bir elimi saçlarımda gezdirdim ve sonra sakalımı kaşıdım. "Hastayken duş almak da iyidir, biliyor musun? Duş almama izin var mı?"

Echo başını salladı ve bana cevap vermeden önce suyun kaynadığını duyunca mutfığa koştu.

İç çekerek, ağzında oyuncağıyla orada duran ve kaşlarından biri kalkık olan Kodiak'a baktım.

"Senin de söyleyecek bir şeyin var mı dostum?"

Yaklaştı ve oyuncağını yatağın üzerinde yanıma koydu ve ben onu yakaladığımda, getirmeye hazırlanmak için geri adım attı.

Echo'nun sıcak suyla geri dönmesi ve ona çarpması riskini almak istemedim, bu yüzden Kodiak'ın zıplaması için oyuncağı havaya fırlattım.

Echo elinde bir fincan çayla geri geldi ve yatağımda yanıma oturdu, sonra bana baktı ve almam için uzattı.

Şeker yerine bal koyuyorum. Kahvaltı da yapmalısın. Ve banyo duştan çok daha iyidir. Bir tane almalısın ve okaliptüs banyo tuzlarından kullanmalısın. Tıkalı burnuna iyi gelecektir.

Tatlı Echo'muzun başkalarıyla nasıl ilgileneceğini bildiğine şüphe yoktu ve söz konusu birinin sağlığı olduğunda ne kadar ciddi ve kararlı olduğunu seviyordum, bu yüzden ona hayır demek bir seçenek değildi.

"Pekâlâ. Yine de biraz düzene ihtiyacım var. Çayımı içeceğim, biraz kahvaltı edeceğim, sonra banyo yapacağım ve daha sonra yatağa geri döneceğim. Kulağa hoş geliyor mu?"

Parlak bir şekilde gülümsedi ve başını salladı, sonra tekrar yataktan kalkmadan önce yanağımı öpmek için eğildi.

Mükemmel! Siz dinlenip tüm enerjinizi geri kazanırken ben de dışarıda Kodiak'ın havuzunu inşa ediyor olacağım çünkü o da bugün biraz eğlenmeyi hak ediyor.

Kıkırdadım ve şimdi ona yeterince ilgi göstermediğimiz için bize sızlanan Kodiak'a baktım.

"Kulağa bir plan gibi geliyor. Çayımı içerken sana bakmama izin verecek misin?" Bir yudum alarak sordum.

Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse, bana sırtarak imzaladı.

"Seninle ilgili her şey beni daha iyi hissettiriyor. Keşke boğaz ve baş ağrılarımı da çare olsaydın" dedim.

Biliyor musun, işaret etmek yardımcı olabilir. Sesin yerine ellerini kullanmanı önerdi. Bu şekilde boğazını biraz korumuş olursun.

Bunun için her zaman önce bardağı bırakmam gerekirdi ama sıcak içecekler beni pek rahatsız etmediği için çayımı çabucak bitirdim ve onu kendime çekmek için bir kenara koydum.

"Bu sabah benimle yatağa ne zaman girdin?" Kahvaltı hazırlamasına izin vermek yerine bana sarılmasını sağlayarak ona sordum.

Diğerleri altıda gittikten sonra.

"Bu kadar erken mi?" Genelde bu kadar erken ava çıkmazdık, özellikle de buraya geldiğimiz ilk birkaç hafta içinde. "Sanırım gelip benimle vakit geçirmeni istediler, ha?"

Keşke hasta olmasaydım da onunla yalnız geçireceğim saatler umurunda olmasaydı. Boğazım yanmaya başladığından beri iletişim kurmak için ellerimi kullanmak kesinlikle daha iyi bir fikirdi.

Kahvaltıdan sonra birlikte banyo yapmaya ne dersin? Ona bakarak imzaladım.

Burnunu kıvırdı ve başını salladı. *Okaliptüs kokusunu sevmiyorum. Kendim hasta olmadığım sürece.*

Yeterince adil. En azından havuzu kurmayı bitirdiğinde gelip benimle yatar mısın? diye sordum.

Bana doyamıyorsun, değil mi? diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

Asla.

Ama ben de ilişkimizle ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim.

Onu kardeşlerimle paylaşmak da bunun bir parçasıydı ve eğer onlar artık ona sahip olamazlarsa, ben de olamayacaktım.

Ama neyse ki hepimiz onunla baş başa yeterince zaman geçirdik ve o hiç kimseyi dışarıda bırakmadı.

Kodiak bile değil.

Chapter 12

ECHO

Nordin banyo yaparken ben de dışarıda dün aldığımız havuzu kuruyordum.

Talimatlar sayesinde, Kodiak beni yakından izlerken, oyuncağını çiğnerken ve kulübenin arka duvarına yaslanırken neredeyse bitirmiştım.

Güneş ağaçların arasından parlıyordu ve gölgede kalıp serinleyebileceği bir yer buldu.

Kalın kürkü sıcak günler için yaratılmamıştı ama bu yüzden serinlemesi için havuzumuz vardı.

Son direği ilmeklerin içine ittiğim yerden kalktım ve Kodiak içinde oynarken havuz hareket etmesin ya da kırılmasın diye direği yere itmek için tokmağı aldım.

Bunu asmak için çocukların yardımına ihtiyaç duymadığım için kendimle gurur duyuyordum ve akşam eve dönüp tek başıma ne yaptığımı gördüklerinde şaşıracaklardı.

Elimde tokmakla kulübenin etrafından dolaşp içeri girdim ve Kodiak yanımdan geçip kanepeye uzandığında, tekrar kaçmaya karar verirse diye kapıyı kapattım.

Havuzun kendisine ait olduğunu biliyordu ama oynamak için sabırla hazır olmasını bekliyordu.

Tokmağı girişin yanındaki büyük alet kutusuna geri koydum ve Nordin'in nasıl olduğunu görmek için banyoya doğru yürüdüm.

Hâlâ küvetin içindeydi, başını küvetin kenarına yaslamıştı ve kollarını küvetin kenarlarından sarkıtmıştı.

İçeri girdiğimi duymuş olmalı çünkü ben daha yaklaşımadan gözlerini açtı ve dikkatini çekmek için kolunu dürttü.

Bitirdin mi? Ellerini kullanarak sordu. Yemekten sonra ona artık konuşmamasını söylemişim çünkü sesi tamamen kaybolmaya başlamıştı.

Evet, ~~sade~~suyla doldurmam gerekiyor ama önce gelip seni kontrol etmek istedim. Kendini nasıl hissediyorsun?

Küvetin kenarına oturdum ve gülümseyerek ona baktım, elimi onunkinin üzerine koydum ve imzalamak için tekrar kaldırmadan önce hafifçe sıktım.

Burnumdan biraz daha iyi nefes alabiliyorum ama başım hâlâ beni öldürüyor. Sanırım dışarı çıktığımda biraz daha kestireceğim.

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm ve başımı sallayıp tekrar ayağa kalktım.

Havadaki okaliptüs kokusu beni çok rahatsız ediyordu.

Sana bir fincan daha çay yapayım. Havluyu buraya koydum, imzaladım, sonra da işaret ettim.

Sağ ol canım. Bana gülümsedi ve küvetten çıkmak için oturmaya başladığında, mutfığa gitmek için dışarı çıktım ve ocağa bir tencere daha su koydum.

Genellikle Nordin'le yalnız bir gün geçirmek o kadar da sessiz olmazdı ve ya bir şeyler inşa eder ya da beni saatlerce yatakta tutmaya çalışır, yanından ayrılmama izin vermezdi.

Ama onu böyle görmek güzel bir değişiklikti ve onunla ilgilenmek eğlenceliydi.

Su kaynarken Kodiak için atıştırmalık bir şeyler aldım ve çiğnemeyi sevdiği domuz kulağı paketini açtığımı duyunca hemen koltuktan atlamasını izledim.

En azından onların biraz tadı vardı.

Çiğneme oyuncaklarının köpekler için nasıl eğlenceli olduğunu bilmiyordum.

Kulağı ona tutmadan önce, elimi kaldırıp oturmasını işaret etmek için ona doğru iterek oturmasını sağladım, sonra konuşmasını sağlamak için tekrar *seni seviyorum* işaretini yaptım.

Başını yana eğerek bana baktı ve ses çıkarmayacağını anladığımda içimi çektim ve ona domuz kulağını verdim.

Bir gün bunu bana geri söylemeni sağlayacağım.

Sıcak suyu bir bardağa doldurduktan sonra iki kaşık bal ve bir poşet çay ekledim ve sonra Nordin'i eşofmanları ve kazağıyla yatağın kenarında otururken bulduğum yatak odalarına geri döndüm.

Çayın bir süre daha demlenmesi için fincanı komodinin üzerine koydum, sonra Nordin ellerini kalçalarımın arkasına koyarak beni bacaklarının arasına çekti.

Umarım yarın kendini daha iyi hissedersin. Eminim diğerlerinin avlanmak için sana ihtiyacı vardır.

Başını salladı ve imzalamak için ellerini kaldırdı. *Umarım öyledir. Ama şimdi sen bana kaldın, seninle geçirdiğim her saniyenin tadını çıkarmalıyım. Benimle biraz kestirmelisin.*

Fikir çok kötü değildi ama havuzu doldurmak ve Kodiak'ın biraz dışarıda oynamasına izin vermek istedim.

Dinlenmen gerek. Bu gece seninle uyuyacağım ama yemekten önce biraz uyumalısın. Kim bilir diğerleri bugün ne vurdu?

Nordin içini çekti ve hemen ardından öksürdü, sesi bu sabahkinden daha kötüydü. *Muhtemelen bir şey yoktur. Bir şey vurmak için çok erken. Eminim*

Gelip benimle uzanmak istemez misin?

Çok eminim. Şimdi çayını iç ve dinlen. Çocuklar döndüğünde ve yemek hazır olduğunda seni uyandıracağım, diye imzaladım, sonra ellerimi yanaklarına koydum ve derinleştirmesine ve fikrimi değiştirmesine izin vermeden dudaklarını öpmek için eğildim.

Eğer boğazında bir enfeksiyon varsa, bunu kapmak istemediğim için ondan uzaklaştım ve odadan çıkıp kapıyı kapatmadan önce bardağını işaret ettim.

Kodiak öğleden sonraki atıştırmağını yemeyi çoktan bitirmişti ve ben de hortumu alıp havuzu suyla doldurmak için onunla birlikte dışarı çıktım.

Açar açmaz Kodiak zıplamaya ve havuzun etrafında koşmaya başladı ve bana su için ne kadar heyecanlı olduğunu gösterdi.

Havuzun dolması çok uzun sürmedi ve yeni aktivitesinden dolayı mutlu olmasına rağmen hemen atlamadı.

Önce kana kana içti, sonra kenarını kokladı ve oynamak için en sevdiği tenis topuna da ihtiyacı olduğuna karar verdi.

Onu topraktan aldı ve suya bıraktı, sonra nihayet kuyruğunu sallayarak ve deli gibi nefes alarak suya atladı.

Diğer avcıların izinsiz buraya gelmeyeceğini ve hayvanların genellikle hava kararana kadar dışarı çıkmayacağını bildiğimden, olduğum yerde kalacak kadar güvende hissettiğimden, ters çevirdiğim bir kovanın üzerine oturdum ve Kodiak'ın yeni havuzunun keyfini çıkarmasını izledim.

Ara sıra bana topunu getirmek için geri atlıyordu, ben de getirmesi için suya geri atıyordum.

İki yıl önce Kodiak'tan korktuğumu düşünmek beni hep gülümsetmiştir çünkü şimdi onsuz yaşamayı hayal bile edemiyorum.

NORDIN

Kapım tekmelenmiş gibi bir ses geliyordu ve duvara çarpmasının etkisiyle yerimden sıçradım ve daha önce hiç olmadığı kadar öfkeli bir şekilde orada duran Willem'e baktım.

"Echo ve Kodiak hangi cehennemde?" Sesi yüksek ve derindi, neredeyse tüylerimi diken diken ediyordu.

Uzun uykumdan yeni uyandığım için doğru düzgün düşünemiyordum ve üzerime vuran parlak ışığa gözlerimi alıştırmak için bir saniyeye ihtiyacım vardı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Beynimin tamamen uyanmasını ve ne demek istediğini anlamasını sağlamaya çalışarak sordum.

"Gitmişler. Onları hiçbir yerde bulamıyorum!"

Sözleri nihayet yerine oturduğunda ayağa fırladım ve başımdaki keskin ağrıyı görmezden geldim.

"Ne demek istiyorsun? Dışarıda olmalıydı. Kodiak'ın oynaması için havuzu o kurdu," dedim ona. En azından banyodan ve yatağa döndükten sonra hatırladığım son şey buydu.

"Öyle mi? Gitmişler. Summit onları aramak için kuzeye gitti bile. Kodiak cevap vermiyor ve Echo da dönüş yolunu bilmiyor. Tanrı bilir ne kadar zamandır yoklar."

Willem yatak odamdan çıktı ve avlanmak için yanına aldığı sırt çantasını yere fırlattı, ben de onu takip etmek için hızla giyindim.

"Uzakta olamazlar. Kodiak eve dönüş yolunu koklayacaktır," dedim onu sakinleştirmeye çalışarak.

"Kodiak Echo'ya ondan daha fazla bağımlı. Her şeyden korkuyor, hatırladın mı?"

Sesi mutlu gelmiyordu. Bir parça bile değil ve ne kadar gergin olsam da, ben de çıldıramazdım.

Bu sadece işleri daha da kötüleştirir.

"O zaman Echo'nun buraya dönüş yolunu bulup onu da eve getireceğinden eminim. O akıllıdır," dedim ama Willem bunu duymak istemedi.

"Muhtemelen o da aynı derecede korkmuştur," diye mırıldandı, çenesi sıkıştı.

Kaybolmalarının tamamen benim hatam olmadığını bilmeme rağmen, kendimi bir pislik gibi hissetmekten alıkoyamadım.

"Özür dilerim dostum. Uykuya ihtiyacım vardı ve bir şey olacağını düşünmemiştim. Uyanık kalıp onları izlemeliydim."

"Şu anda buna ihtiyacım yok, Nordin. Bu senin suçun değil ama şu anda kızabileceğim tek kişi sensin."

"Biliyorum," diye cevap verdim, onun nereden geldiğini biliyordum çünkü kendime kızgındım ama onları bulacağımızdan emindim. "Uzakta olamazlar."

Willem, Kodiak'ın atıştırma malikanelerini dolaptan aldıktan sonra dışarı çıktık, onu cezbetmek için onlara ihtiyacı olabilirdi.

Onlara bağlamak için sesimizi kullanabilirdik ama Echo karşılık veremiyordu, bu da onun yanından geçip gitme ve onu kaçırma düşüncesini inanılmaz derecede sinir bozucu hale getiriyordu.

"İleride sinyal alırsak diye telefonunu aç. Summit'e kamyonu alıp güneye gideceğimi ve diğer avcılar tarafından bulunma ihtimaline karşı polisler habere vereceğimi söyledim. Eğer onları bulursan, bana mesaj at ve onu kulübeye geri getir. Zirve'yi ya da beni aramaya gelme. Sadece onu geri götür," dedi.

Başımı salladım ve arka cebimden telefonumu çıkarıp açtım, sinyal alabileceğim bir noktaya ulaşmamın biraz zaman alacağını biliyordum.

Arabaya binmeden önce ona "Dikkatli sür," dedim, çünkü şu anki ruh haliyle, öfkeli ve üzgün, o şeyi ormanın derinliklerinde sürerken yeterince dikkatli olamayacağını biliyordum.

Bana hızlıca başını salladı, sonra kapıyı kapatıp arabayı sürmeye başladı ve ben de onları bulmam ve Echo'nun ısınmaya ihtiyacı olması ihtimaline karşı el fenerimi ve bir kazak almak için içeri girdim.

Hava her geçen dakika kararıyordu ve karanlıkta avlanma konusunda profesyonel olsak da, başka bir insan ve bir köpek bulmak muhtemelen daha da zordu.

Üçümüzün de doğru yöne gittiğini umarak batıya doğru gitmeye başladım.

Aklımdan birçok düşünce geçmeye başladı, ne olduğunu ve neden gittiklerini merak ediyordum.

Eğer diğer avcılar bölgemize izinsiz girmiş olsalardı, Kodiak havlayarak beni uyandırır ki bunu sadece rastgele ve tanımadığı insanlar geldiğinde yapardı.

Bir başka olasılık da biri ya da bir şey tarafından kandırılıp götürülmeleri olabilirdi ama bunu hemen aklımdan çıkardım çünkü Echo bir yabancıyı ormana kadar takip etmekten daha akıllıca davranırdı.

Echo da kaçmazdı. Kaçması için bir neden yoktu ve biz onun eviydik.

Aklıma gelen son şey Kodiak'ın bir şeyden kaçmasıydı ama bu da imkansız görünüyordu çünkü korunmak için içeri kaçardı.

Yürürken onları görebilmek umuduyla ışığımı olabildiğince uzağa tutmaya çalıştım ama bugün vahşi hayvanlar bile dışarıda değildi ve onları bulmamızın biraz zaman alacağını biliyordum.

Emin olduğum tek şey ikisinin de hayatta olduğuydu. Öyle olmalıydılar, yoksa içgüdülerim beni fena halde kandırıyordu.

Chapter 13

WILLEM

En yakın kasabaya yaklaştıkça kendime karşı öfke duymaya başlıyordum.

Echo ve Kodiak'ın başına gelebilecek her türlü olası senaryoyu düşünmek beynimi allak bullak ediyordu ve uydurduğum teoriler çılgınlaştıkça, bunları düşünmemek için zihnimi kapatmayı daha çok istiyordum.

Echo daha önce de ormanda yalnız kalmıştı ve şansına, başına hiçbir şey gelmemişti.

Kulübemizi bulana kadar ormanda çıplak ayakla yürüdüğü birkaç gün olmuştu ve sığınmak için kulübeye girmek gibi akıllıca bir karar vermişti ama o zamanlar kaçmak için iyi bir nedeni vardı.

Şimdi onun da aynı şeyi yapması için hiçbir neden yoktu ve Kodiak'ın da kaybolması için hiçbir neden yoktu.

Bir şey olmuş olmalıydı ve mümkün olan en kısa sürede tam olarak ne olduğunu öğrenmeliydim.

Göğsümün içinde nerede olduklarını bilmemenin verdiği bu kötü hissi kaldıramıyordum ve kasabadaki polislerin onları bulmamıza yardım edebileceklerini umuyordum.

Karakola vardığımda arabayı binanın önüne park edip içeri girmek için indim ve sıramı beklemeden solumda sabırla bekleyen iki kişiyi geçip doğruca resepsiyona gittim.

Memura, "Kızımı ve köpeğimi aramak için birilerini göndermenizi istiyorum," dedim. Tanıdık geliyordu ve Echo kaybolduğunda kulübemize gelen memurlardan biri olduğunu hatırlıyordum.

O zamanlar onu saklıyorduk ve onlar da bize karşı pislikti.

"Bunu daha kibar bir tonda tekrarlamak ister misin, koca adam?"

Ona kaşlarımı kaldırdım, kibirli suratını yumruklamaya hazırdım. "Küçük arkadaşlarını şu lanet dağa çıkar ve kızımın köpeğini bulmamıza yardım et," diye tükürdüm, vücudum gerilmiş ve çenem sıkılmıştı.

Bir an bana bakıp yardım mı etmesi gerektiğini yoksa orada lanet bir moron gibi mi durması gerektiğini düşündü ama sonra iç çekti.

"Ne zamandır kayıplar?"

"Bu öğleden sonra. Kulübenin dışındaydılar ve aniden ortadan kayboldular. Kardeşlerimden biriyle ava çıkmıştım, diğeri uyuyordu. O hasta. Döndüğümüzde o da köpeğim de gitmişti."

Sakin kalmaya çalıştım ama onlara ne olduğunu bilmemek beni geriyordu.

"Kardeşlerin şimdi nerede?" diye sordu.

"Dışarıda onları arıyorlar."

"Kardeşlerden birinin onların kaybolmasıyla bir ilgisi olmadığına emin misiniz?"

Ne demek istediğini anlamam bir saniye sürdü ve tam üzerine atlamak üzereyken başka bir memur eli havada ön tarafa geldi. "Sakin ol. Bundan sonrasını ben devralıyorum," dedi diğeri adama ve beni durdurduğuna sevindim yoksa lanet olası bir hücrede oturuyor olacaktım.

"Dinliyordum. Kızın adı, yaşı, boyu, görünüşü ve köpeğin de adı lazım."

Öfkemi kontrol altına almak için derin bir nefes aldım, sonra Echo ve Kodiak ile ilgili her şeyi doğru yapmaya odaklandım.

"Adı Echo, yirmi yaşında ve köpeğin adı Kodiak." "İsmine cevap veriyor mu?"

"Evet. O bir Newfoundland. Tamamen siyah, yaklaşık yirmi sekiz inç ve yüz elli pound. Echo beş-dört yaşında, uzun kıvılc saçlı ve çilli. Dilsiz ama gayet iyi duyabiliyor, bu yüzden birini duyarsa geri arayamayacak."

Her şeyi bilgisayara yazdı ve bitirdiğinde bana baktı, sonra da bölgedeki meslektaşlarına neler olduğunu bildirmek için telsiziyle konuştu.

"Onu aramaları için birkaç adamımı gönderiyorum. Telefon numaranı buraya bırak ki onu bulmamız ya da herhangi bir ipucu elde etmemiz durumunda sana ulaşabilelim. Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum ama sakın olmaya çalış."

"Adamlarınız onları bulmak için ellerinden geleni yaptıkları sürece," dedim ona.

Bana bir kalem ve kağıt uzattığında adımı ve numaramı yazdım, sonra kalemi geri bıraktım ve karakoldan ayrılmadan önce ona başımı salladım.

Hava çoktan kararmıştı ve neredeyse akşam sekiz olmuştu ve dışarısı bu kadar karanlıkken onları bulmak hiç de kolay olmayacaktı.

Telefonumu çıkardım ve Summit ile Nordin'e bir mesaj göndererek polisin artık onları da aradığını bildirdim.

"Dikkatli ol," diye fısıldadım, Echo ve Kodiak'ın iyi olması için dua ediyordum.

SUMMIT

Polis onları arıyor. Kulübeye geri dönüyorum.

Gece yarısından önce tekrar gelin ve bundan sonra ne yapacağımıza karar verelim.

Sırada ne olduğunu anlamak istemedim.

Onları bulup sağ salim eve geri getirmek istiyordum.

Nordin'e kızmak bu durumda kimseye yardımcı olmayacaktı ve onu suçlamanın da doğru olmadığını biliyordum.

Hastaydı ve uykuya ihtiyacı vardı ama keşke onlar kaybolduğunda uyanık olsaydı.

Ayrıca keşke Willem ve ben kulübeye daha erken dönseydik de bunların hiçbiri yaşanmasaydı.

Echo ve Kodiak'ın vakit geçirmeyi sevdikleri şelaleye inen büyük kayalardan birinin üzerinde duruyordum ama orada değillerdi.

Belki de suda oynamak istiyorlardı ama Echo'nun onun için yeni bir havuz yaptırdığını hatırlayınca bu pek mantıklı gelmedi.

İstedikleri için gitmediler ve yardım edemedim ama birinin onları kulübeden uzaklaştırdığını düşündüm.

Echo saf değildi ama onları kulübeden uzaklaştıran her kimse, onu ikna etmekte son derece başarılı olmalıydı.

Arkamı dönüp kulübeye doğru yürümeden önce ışığımı son bir kez en sevdikleri yerde gezdirdim.

Oraya dönmek çok uzun sürmezdi ve Echo'yu yanında Kodiak ile ön merdivenlerde oturmuş, sabırla dönmemizi beklerken göreceğimi umuyordum.

İsimlerini birkaç kez bağırdım ama yanıt alamadım ve şelaleye ulaşır ulaşmaz beni bekleyen kimse olmadan kulübeye geri döndüm.

Onları bulmak için saatlerce dolaşmaktan başka yapabileceğimiz pek bir şey yoktu, ama karanlıkta bu görüldüğü kadar kolay değildi.

Kulübeye girdim ve gelme ihtimallerine karşı her odayı kontrol ettim, ama yalnız olduğumdan emin olunca kanepeye oturdum ve ikisinin de güvende olduğunu ve yakında tekrar ortaya çıkacaklarını umarak derin bir iç çektim.

*

"Döndüler mi?" Kulübeye koşan Nordin'in sesi umut doluydu ama Willem ve benim oturma odasında Echo ve Kodiak'ı arayan memurlardan biriyle birlikte durmamız dışında kimse yoktu.

Saat gece yarısını geçmişti ve sonunda ormandan geri dönmeyi başarmıştı ama ne kadar uzun süre dışarıda kaldıysa da onları bulamadı.

"Memur bize burada kalmamızı ve işi onlara bırakmamızı söyledi. Onları arayan gönüllüler de var," dedi Willem.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Burada oturup beklemeyeceğim! Onları aramak için tekrar dışarı çıkacağız," dedi Nordin, sesi öfke ve acıyla doluydu.

Tüm suçu onun üstlendiğini söyleyebilirdim ama böyle hissetmesinden nefret ediyordum.

Bu hepimizin başına gelebilirdi.

"Bunun sizin için kolay olmadığını biliyorum ama adamlarım böyle şeyler için eğitildiler. Yardım etmek istemenizi takdir ediyorum ama işi bizim yapmamıza izin verirseniz çok daha kolay olur," dedi memur sakince.

"Böyle bir şey olmayacak. Kızımız ve köpeğimiz dışarıda bir yerlerde ve kim bilir neler oldu? Ben yine oraya gidiyorum."

"Nordin," dedim onu daha fazla kızdırmamaya çalışarak. "Oraya çoktan gittik. Hava karardı, geç oldu ve sen hâlâ kendini iyi hissetmiyorsun. Bırak onları bulsunlar."

Nordin bana baktı ve önce başını salladı, ama Willem ve benim ona nasıl baktığımızı görünce göğsünden ağır bir iç çekiş çıktı ve gözyaşlarına yaklaştı.

Onu ağlarken gördüğümüz tek zaman anne ve babamızın öldüğü zamandı ve o zaman bile gözyaşlarını içine akıtmamak için elinden geleni yapardı.

"Onlar iyi. İyi olduklarını biliyorum," dedi Willem ve elini Nordin'in başının arkasına koyarak onu neşelendirmeye çalıştı.

"Sen nereden biliyorsun?"

"Hissedebiliyorum. Muhtemelen aptalca bir kazaydı. Kodiak kaçtı ya da onun gibi bir şey. Kayboldular ama hepimiz Echo'nun hayatta kalan biri olduğunu biliyoruz. Güvenli bir yol bulacak ve Kodiak'ı da yanında getirecektir."

Willem'in söylediği her kelimeye inandım ama gerçekte ne olduğu konusunda hâlâ şüphelerim vardı.

"Birin buraya kadar gelmiş olma ihtimaline karşı başkalarının ayak izlerini bulup bulamayacağımı görmek için kulübenin etrafını kontrol edeceğim. Burada kalıp işi yapmamıza izin vereceğinize söz veriyor musunuz?"

Memura baktım ve başımı salladım. "Teşekkürler. Yaptıklarınız için minnettarız. Haber alır almaz bizi bilgilendirin."

Başını salladı ve oturma odasına baktı, sonra gözleri Willem'inkilerle buluştu. "Burada herhangi bir bağlantınız var mı? Telsiz ya da telefon?"

Willem, "Sabit hattımız var ama birkaç yıl önce fişini çektik," diye cevap verdi.

"Tekrar çalıştırsan iyi olur. Zaten telefonlarınız burada çalışmıyor, değil mi?"

Willem başını salladı ve bir elini saçlarında gezdirdikten sonra mutfağa gidip numaramızı yazmak için bir kâğıt ve kalem aldı. "Fazla uyuyamayacağız, ne zaman istersen ara."

Memur başını salladı ve oturma odasına geri döndüğünde Willem'in elinden notu aldı. "Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim."

Kapıya doğru yürüdüler ve ben Nordin'i yanıma alarak tekrar kanepeye oturdum ve onu kendime çekmek için kolumu omuzlarına doladığımda, duygularını daha fazla içinde tutamadı.

Onu ağlarken görmek bana annemizin bize söylediği şeyi hatırlattı: Ağlayan erkekler zayıf değillerdi, hatta hiç zayıflık göstermeyenlerden daha güçlüydüler.

Nordin sert bir adamdı ama o bile ne kadar incindiğini ve üzüldüğünü göstermeden bir ömür geçiremezdi.

Echo ağlamasının ana sebebiydi ve Willem ve ben de kuru gözlerle kurtulamadık.

"Yakında onu tekrar kucağımıza alacağız kardeşim," diye fısıldadım.

Willem geri döndüğünde iki elini de omuzlarımıza koydu ve kollarını bize dolamadan önce onları sıktı.

Birbirimize karşı şefkatli değildik, küçüklüğümüzden beri hiç olmadık ama o anda yakın olmaya ihtiyacımız vardı.

Chapter 14

ECHO

Çok hızlıydı ve ona durmasını söyleyecek sesim yoktu.

Kalbim hâlâ çarpıyordu, her zamankinden daha hızlı çarpıyordu ve başımı deli gibi döndürüyordu.

Peşinden koşmamalıydım ama onun yerine Nordin'i uyandırdım.

Her şey çok hızlı geliştiği için o anda düşünmedim ve çok geç olduğunda arkama bile bakmadan onu takip ederek ormanın derinliklerine doğru ilerlemeye devam ettim.

Bu benim hatamdı ama kaçmasına izin veremezdim ve o anda tek yapmaya çalıştığım onu durdurmaktı.

Durmasını istedim ama sesim olmadan bunu nasıl yapabilirdim? Kodiak koşmaya devam etti.

Lanet olası bir sincap cevizini havuzuna düşürmeye karar verdiğinde korktu, sonra onun olanı kapmak için aşağı atladı.

Ama işler sincabın istediği gibi gitmedi ve bunların saldırgan yaratıklar olmadığını bilmeme rağmen Kodiak'ı ısırды, sincap bacağından inmeyince önce sızlandı sonra da kaçtı.

Her iki hayvan da çılgına dönmüştü ve sincap nihayet atladığında Kodiak koşmaya devam etti.

Ama bu gece olacak en kötü şey bu değildi ve tam ona yetişmeme ve yalnız olmadığını göstermek için kendimi boynuna atmama izin vermek için durduğunda, neden durduğunu gördüm.

Siyah bir ayının gözlerine bakarken aklımdan yüzlerce düşünce geçti ve çocukların bana vahşi doğada ayılarla karşılaşmakla ilgili anlattıkları her şeyi hatırlamaya çalıştım.

Vücudum titriyordu ve o kadar uzun süre koştuktan sonra bile kalbim durmuştu.

Ayı bana bakarken donup kaldım ve ilk başta rüya görüp görmediğimi merak ettim.

Nasıl oluyor da adamlar her gün ava çıkıyor ve bir tane bile ayıya rastlamıyor da ben tek başıma ormanda kaybolduğumda hiç aramadan bir tanesinin önünde duruyorum?

Kodiak'ın vücudunun gerildiğini hissettim ve kollarımı ona doladığımda ayıya hırlamaya başladı.

Kodiak garipti.

Nasıl oluyor da lanet olası bir sincaptan ya da başka küçük bir şeyden korkarken şimdi burada durup daha önce hiç yapmadığı gibi hırlayabiliyordu?

Korkmadığı için ona hayret ettim ve onunla gurur duydum çünkü o anda birimizin kesinlikle cesur olması gerekiyordu.

Sanki zaman yavaşlıyor ve damarlarımda dolaşan kan dahil her şey ağır çekimde ilerliyormuş gibi hissediyordum ama düşüncelerim hala çılgınca ilerliyordu.

Adamların bana anlattıklarıyla ilgili hatırladığım ilk şey, bir siyah ayıyla karşılaşsanız kendinizi fark ettirmeniz gerektiğiydi. Ses çıkarmak ve ayının insan olduğunuzu anlamasını sağlamak.

Bunu yapamazdım.

Ayıya bağırıyorum ya da onunla konuşamıyordum ama Summit'in bana söylediklerini hatırlayarak yavaşça ayağı kalkmaya, kollarımı sallamaya ve ayaklarımı yere vurmaya başladım.

Ona insan olduğunu göster. Kendinizi olabildiğince büyük gösterin ve sakın kaçmaya ~~hiç~~ peşinden koşacaktır.

Kodiak hırlamaya devam etti, keskin dişlerini gösterdi ve kendini olabildiğince korkutucu gösterdi.

Bu noktada, ayının Kodiak'ı yavrusu olarak gördüğünden emindim.

Bir kargaşa yaratmak için ayaklarımı yere vurmaya ve kollarımı sallamaya devam ettim ama ayı bir adım daha yaklaştığında tökezleyerek bir ağaca yaslandım.

Ayılar harika tırmanıcılar olduğundan ve Kodiak'ı ağaca çıkarmamın bir yolu olmadığından tırmanmak işe yaramayacaktı.

Tekrar dik durmak için gövdeye yaslandım ama ayı ne kadar büyük olduğumu umursamadı.

Beni gördüğüne sevinmedi.

Çocukların bana siyah ayılarla karşılaşma konusunda söyledikleri son şey, asla ilk kaçan kişi olmamamdı.

Eğer saldırıya uğrarsam, sopalar ve taşlarla burnuna nişan alarak ya da bu iki şey yoksa çıplak ellerimle karşılık vermem gerekirdi.

Bir ayıyla dövüştüğümü düşünmek bile gülmeme neden oluyordu çünkü kendimi ne kadar büyük göstermeye çalışırsam çalışayım, bir ayı her zaman daha büyük olacaktı.

Gürültü yapıp ayının dikkatini bana saldırmaktan uzaklaştırdıkça, yanımızdan geçip gidecek ve bizi rahat bırakacak gibi görünüyordu.

Artık Kodiak yanımda olduğuna göre, onu kulübeye ya da diğer avcıların eve dönüş yolumu bulmama yardım edebilecekleri yakın bir yere geri götürmeye çalışabilirdim.

Planımdan emindim ama Kodiak'ın ayıdan nasıl kurtulacağımıza dair başka fikirleri vardı.

Birdenbire dev hayvana doğru atladı ve yüksek sesle havlayarak onu korkutmak istedi.

Ayıyı kaçırtaçak kadar ses çıkarması fikri her ne kadar hoşuma gitse de, o bir insan değil başka bir hayvan olduğu için bunun işe yaramayacağını biliyordum.

Ayılar farkı biliyordu, değil mi?

Kodiak'ın beni korumasına izin veremezdim ama ben onu uzaklaştırmaya çalışırken, ayı arka ayakları üzerinde kendini itti ve bir pençesini Kodiak'ın kafasına savurdu.

Nefesim boğazımda düğümlendi ve kalbim göğsümden çarparak daha önce hiç olmadığı kadar acıttı ve Kodiak'ın üzerine düşmesini izlediğimde

yüksek sesli bir iniltiyle onun yanında dizlerimin üzerine çökmekten kendimi alamadım.

Bu yapmam gereken son şeydi, ayının artık ikimize de kolaylıkla saldırabileceğini biliyordum ve sanki aklımı okumuş gibi yaklaştı ve Kodiak'ın pençesine bastı.

Bir ayıya bu kadar yaklaştığım tek an, çocukların bir ayıyı vurduğu andı ve o zaman da ayı canlı değil ölüydü.

Bu kez nefesini yanağımda hissedebiliyordum ve daha önce hiç hissetmediğim bir acı hissetmeye hazırlanıyordum.

Ancak ayının istediği ben değildim ve beni ısırmak yerine Kodiak'ın pençesini yakaladı ve dişleri derisine ve kemiğine saplanırken acı içinde bağırmasına neden oldu.

Çığlıkları kulaklarımı çınlatacak kadar yüksek ulumalara dönüştü ve işte o zaman ayının burnunu olabildiğince sert yumruklamaya başladım.

Tüm öfkem ve korkum bir adrenalin yumağı oluşturmuş, bu kâbusun sona ermesini umarken bedenimden çıkmaya ihtiyaç duyuyordum.

Kodiak'ın pençesini bırakmadı ama ben ayaklarımı ayının kalın karnına vurmaya başlayınca çenesini gevşetmeye başladı.

Pençesini bıraktığında bile burnunu ve kafasını yumruklamaya devam ettim ve ona bu dövüşü kazanamayacağını anlatmak için elimden geleni yaptım.

Sadece hayatta kalma modunda değildim, aynı zamanda ilk başta beni korumaya çalışan köpeğimi de koruyordum.

Ne kadar korkmuş olsa da Kodiak hayatımı kurtarmak için ayıyla savaşmak istedi ve köpeğinizin en küçük şeylerden bile korktuğunu bildiğinizde bunu kabul etmek çok zor.

İçimden bağıırıyordum, ayının sonunda gideceğini umuyordum ve birkaç yumruk daha attıktan sonra geri çekildi ve arkasını dönüp kaçmadan önce bize baktı.

Şok olmuştum, az önce olanların gerçek olduğuna inanmak istemiyordum ama kucağımda ıslak bir leke hissettiğimde bunun kan olduğunu anladım.

Kodiak'ın sağ ön patisi bununla kaplıydı ve ayı onu çok uzun süre çiğnememiş olsa da deforme olmuş ve yaralanmıştı.

Şimdi inliyordu ve ayının neden olduğu tüm acılar yüzünden içinde hiç güç kalmadığını söyleyebilirdim.

İyi olacaksın, diye düşündüm, gitmeyeceğimi göstermek için başını okşadım.

Daha önce hiçbir hayvana ya da ağır yaralı bir insana bakmamıştım ama etrafta yardım edebilecek başka bir şey olmadığına yaranın kanamasını durdurmanın ilk adım olduğunu biliyordum.

Çocukların evlerinde bulunan kitaplardan hayatta kalmayı öğrenmiştim ve onlar çalışırken zamanımın çoğunu okuyarak geçiriyordum.

Üzerimde kıyafetlerimden başka bir şey yoktu ve fazla düşünmeden kazağımı çıkardım ve Kodiak'ın patisine sıkıca sardım.

Ellerimi yaladı ve acıttığını belirtmek için burnuyla itti ama daha fazla kan sızmasını önlemek için biraz sıkamak zorunda kaldım.

İyi olacaksın, Kodiak. Seni sağ salim eve götüreceğim, söz veriyorum.

Chapter 15

ECHO

Ayının Kodiak'a saldırmasının ardından kaç saat geçtiğini bilmiyordum ama geçen her dakikada hayatının daha da tehlikeye girdiğini biliyordum.

Ağaçların arasından parlayan ay sayesinde, Kodiak'ı iyi durumda olmadığını ve veterinerine götürdüğümüzde patisindeki yaraya çok dikkat edilmesi gerektiğini anlayacak kadar iyi görebiliyordum.

En çok şükrettiğim şey, birkaç saat önce ikimiz de cehennemden geçmiş olsak da, ikimizin de hayatta olmasıydı.

Her şey farklı olabilirdi, ikimizden biri o aptal ayı tarafından öldürülebilirdi.

Bulunamamaktan korkmuyordum, çünkü bu ormanda yeterince avcı dolaşıyordu ve adamların yardım istemek için dışarı çıktıklarından emindim.

Bizi arıyorlardı, bunu biliyordum ve bunu yapmaları an meselesiydi.

Kodiak acıyla başa çıkmaya çalışırken, ben de bir tür kızak yapmak için bir araya getirebileceğim sopa ve sarmaşıklar arıyordum.

Kulübeden çok uzakta olmamıza rağmen, geri dönüş yolumuzu bulmak için yukarı doğru gitmenin bir olasılık olduğunu biliyordum.

Eğer derme çatma bir kızak yapabilirsem, Kodiak'ı ona bindirebilir ve ağaçların arasından geçirip eve döndürebilirim.

Onu kaldırmaya ve taşımaya çalıştım ama benden daha ağır olması bunu tahmin ettiğimden daha zor hale getirdi.

Zayıf değildim ama yüz elli kiloluk bir köpeği dağın tepesine taşımak benim için çok fazlaydı.

Kodiak artık ses çıkarmıyordu ve acının tüm enerjisini aldığı düşüncesinden nefret ediyordum.

Etrafımızda bulduğum sopaları yere bıraktım ve yanına dizlerimin üzerine çöktüm, üzerine eğildim ve onu sakinleştirmek ve rahatlatmak için kalın kürkünü ovaladım.

Acele edip seni kulübeye geri götüreceğim, söz veriyorum, diye düşündüm, keşke düşüncelerimi okuyabilseydi.

Kazağım son saatlerde kaybettiği kan yüzünden zaten tamamen ıslanmıştı ve vücudundan daha fazla kan çıkmasını önlemek için patisinin etrafını birkaç kez daha sıktım.

Başı dönüyor ve kendini iyi hissetmiyor olmalıydı, yorgun olduğu belliydi ama uyanık kalmaya çalışıyordu.

"Gel oğlum!"

Uzaktan bir erkek sesi duyunca sıçradım ve gecenin bir yarısı kimsenin el feneri olmadan buraya gelmeyeceğini bildiğimden bir ışık kaynağı bulmak için etrafıma bakındım.

Adam ısıklık çaldı, ben de ısıklık çalabilmeyi dilediğim için vücudum gerildi. Ya da daha iyisidükkândayken o düdüğü satın almayı isterd i m .

Sopalardan birine uzandım ve mümkün olduğunca çok ses çıkararak en yakındaki ağaca vurmaya başladım.

Kodiak kendini yukarı itmeye çalışırken yakınında birinin olduğunu biliyordu ama adam adını seslendiğinde sesi eskisinden daha uzak geliyordu.

Çok yakındaydı ve sonunda bulunup Kodiak'ı güvenli bir yere götürme şansını kaçıramazdım.

Ağaca vurmaya devam ettim ve bunun olacağını düşünmesem de, Kodiak'a daha önce onunla çalıştığım şekilde havlamasını sağlamak için elimi kaldırıp *seni seviyorum* işaretini gösterdim.

Ona bu işareti gösterdiğimde hiç havlamamıştı, ama sanki bunun yardım alma şansımız olduğunu biliyormuş gibi, içinde havlayacak kadar enerji biriktirdi.

İyi çocuk, Kodiak! Daha hızlı!

İlk başta sessizce uluyordu, ama denedikçe havlamaları daha yüksek ve daha net hale geldi.

Devam edin!

"Gel oğlum!" Adamın tekrar seslendiğini duydum ve bu sefer sesi daha yakından geliyordu.

Kodiak havlarken ayağa kalkıp tekrar etrafıma bakındım, sonunda uzakta bir ışık parıltısı gördüm ve adamın ayak sesleri yaklaşıp yaklaşmaz ellerimi sallamaya başladım.

Buradayız! Buradayız! Bizi buldunuz! İçimden bağırdım, ilk defa bir sesim olmasını diledim.

"Echo?" diye seslendi adam ve ben adlarımız dışında hakkımızda başka ne bildiğini merak ettim.

Adamlar polise söylemiş olmalı ve ilk kaybolduğumda olduğu gibi, muhtemelen isimimden daha fazlasını biliyorlardı.

Bize yaklaşıp Kodiak'ın yerde yattığını fark ettiğinde küfrederek büyük sırt çantasını yere bıraktı, sonra da el fenerini göğsüme tutarak beni kör etmeden net bir şekilde görmeye çalıştı.

"İyi misin?" diye sordu Kodiak'a bakmadan önce.

Tekrar dizlerimin üzerine çöktüm ve patisini işaret ettim, sonra kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ayı işareti yaptım.

Adam ASL bilmiyordu, ama bir şey varsaymak istemedim çünkü bazı nedenlerden dolayı nasıl işaret edileceğini bilen bazı insanlar vardı.

Anlamadığından emin olduğumda ellerimi kaldırdım ve parmaklarımla bir ayının pençelerini canlandırımdı, bu şekilde ne dediğimi anlamasını umuyordum.

"Ona bir ayı mı saldırdı?" diye sordu, ben de hemen başımı salladım. "Kahretsin... Tamam. Onu bir veterinere götürmeliyiz. İyi olduğuna emin misin? Üşüyor musun?" diye sordu, üzerimde sadece pantolon ve tişört olduğunu fark etti.

Omuz silktim çünkü tedirginlikten başka bir şey hissetmiyordum, ama sırt çantasına uzanıp ağır bir kazak çıkardığında, vücudumun üst kısmını örtmek için hemen giydim.

"İşte, al bunu," dedi, el fenerini bana uzattı ve hemen adamın ellerini yalamaya başlayan Kodiak'ın yanına çömeldi.

Yaralı olmasaydı asla bu kadar güvenmezdi ama Kodiak bu adamın bize yardım edeceğini biliyordu, bu yüzden tüm güvenini ona verdi.

"Kamyonum yaklaşık yarım mil ötede. Sizi karakola götüreceğim ve bir veterinerin Kodiak'ın patisine bakmasını sağlayacağım."

Tekrar başımı salladım ve o Kodiak'ı yavaşça kaldırıp omuzlarına koyarken ben de kendimi işe yaramaz hissetmemek için adamın sırt çantasını aldım.

"İkinizin de güvende olduğunu bilmek ailenizi rahatlatacak. Bu arada benim adım Hershel. Emekli polisim."

Hershel emekliliğindeymiş gibi görünmüyordu ama nasıl göründüğünün pek bir önemi yoktu.

Bizi güvenli bir yere götürdüğü ve Kodiak'a ihtiyacı olan ilgiyi gösterdiği sürece bu adamın kim olduğu umurumda değildi.

"Tam önümden yürü. Bana ışıkla yol göstermeni istiyorum" dedi ve ben de hızla onun geldiği yöne doğru yürümeye başladım.

Biz iyiyiz. Artık endişelenmenize gerek yok. Şu anda çocuklara söylemek istediğim şey buydu ve Kodiak ve benim için hâlâ endişelendiklerini bilmekten nefret ediyordum.

Bir sonraki kasabaya olan yolculuğun da çok uzun sürmemesini umuyordum, çünkü şimdi her şeyin ne kadar kötü bitebileceğini anlamaya başlamıştım, istediğim tek şey onların kollarına geri dönmekti.

Hershel arkamdan, "Kamyonum hemen şurada," dedi ve arabasını toprak yolda gördüğümde, Kodiak'ı ön sıraya bırakabilmesi için aceleyle kapıyı açtım.

Hemen ardından içeri girdim, başını kucağıma çektim ve onu sakinleştirmek için kulaklarını okşadım.

Hershel kapıyı kapatıp ön taraftan dolaşarak kamyonu kendisi bindi ve motor çalıştığında gösterge panelindeki saati gördüm.

Dört elli bir. **K** Neredeyse dokuz saattir dışarıdayız.

Hershel'in omzuna vurdum ve sonra elimi telefon gibi kulağıma götürdüm, çocukları aramasını istiyordum ama telefonunu çıkarıp 911 tuşladığında, önce iyi olduğumuzu bilmelerinin onlar için daha iyi olacağını tahmin ettim.

"Evet, ben Hershel. Kızı ve köpeği buldum. Kız iyi görünüyor ama köpek bir ayının saldırısına uğramış. Patisi yaralı. Tamam, otuz dakika içinde orada olurum."

Otuz mu? Kodiak ve ben ne kadar uzağa kaçtık?

Ona baktım ve başını okşamaya devam ettim, sonra Hershel'e döndüm ve omzuna tekrar dokunarak dikkatini çektim.

Elimi kaldırıp bir fincan oluşturdum ve içeceğimi işaret ettim, o da hâlâ üzerimde olan sırt çantamı gösterdi. "Orada bir şişe su var. Onun için bardağa biraz dökebilirsiniz" diye önerdi.

Ben de başlangıçta bunu yapmayı planlıyordum. İçmek istemiyordum ama Kodiak'ın biraz sıvı almasını istiyordum.

Sırt çantamı çıkardım ve ayaklarımın arasına koydum, sonra açtım ve büyük su şişesini çıkardım ve bir kısmını bardak olarak kullanılan kapağa döktüm.

Dikkatlice Kodiak'ın ağzına tuttum ve bunun su olduğunu anladığında hemen içmeye başladı.

"Ona çok iyi bakmışsın. Ayı sadece patisini aldığı için şanslı," dedi Hershel.

Bir ayıyla karşılaşmakla kalmayıp onu patakladığım gerçeğini kafamda oturtmak hâlâ zordu ve bunu çocuklara anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Chapter 16

NORDIN

O lanet telefonu saatlerce korudum ve bir keresinde kendime içecek bir şeyler almaya karar verdiğimde çaldı.

Willem ayağa kalktığında, Summit'in umut dolu gözlerle ona bakmak için kendini yukarı ittiği oturma odasına geri döndüm.

"Herhangi bir haber var mı?" Willem sordu ve ben de hattın diğer tarafındaki adamın ne söylediğini duymak için yaklaştım.

Onu tam olarak anlayamadım ama sesi çok heyecanlı gelmiyordu.

"Pekâlâ, teşekkür ederim. Yola çıkıyoruz." Willem elindeki ve rahatlamış bir iç çekti, sonra gülümsedi ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Biri ikisini de bulmuş. İyiler ve onları karakola götürüyor."

Omuzlarımdan en ağır yük kalktı ve yeniden ağlayabildim, bu sefer sevinçten.

Kızımız iyiydi ve o şerefsizler ikisini de buldu.
güvenli bir şekilde.

"Hadi gidelim!" Summit ön kapıya doğru yürümeye başladığını duyurdu ve duvardaki kancada asılı olan araba anahtarını aldı.

Willem Kodiak'ın en sevdiği atıştırma malzemeleri almak için mutfığa giderken, ben de yanına vardığımızda yeterince sıcak olduğundan emin olmak için Echo'nun montunu aldım.

Kaybolmalarının üzerinden sadece birkaç saat geçmişti ama bize bir ömür gibi gelmişti.

Uyuyamadık ve bunun yerine oturma odasında oturup tek kelime etmeden telefona baktık.

Kasabaya giden yol hiç bu kadar kısa olmamıştı ama bunun nedeni Willem'in oraya mümkün olduğunca çabuk varmak için caddelerde hız yapmasıydı.

Kamyonu park ettikten sonra hepimiz indik ve delirmiş adamlar gibi görünerek karakola gittik.

"Echo ve köpeğim, neredeler?" Willem ön masanın arkasındaki görevliye sordu ve bize hızlıca baktıktan sonra başıyla arka tarafı işaret etti.

"Kız burada bizimle birlikte. Köpeğinize yerel ekibimiz bakıyor.
veteriner."

"Ne?" Willem'in yüz ifadesi düştü. "Ne ve Cehennem
Ona ne oldu? İyi olduğunu söylemiştin!"

"Öyle, sadece bir ayı tarafından saldırıya
uğradı ve-" "Ve sen bunu bana şimdi mi
söylüyorsun?"

Sakinleşmesi için elimi sırtına koydum, bir memurla kavga etmesini istemiyordum.

"Onu görebilir miyiz?" Arkasından kapalı kapıya bakarak sordum.

Memur başını salladı ama arkasını dönmeden önce Willem'e üzerinde veterinerin bilgilerinin yazılı olduğu bir kartvizit uzattı. "Baktığı köpeğin sizin köpeğiniz olduğunu söylerseniz muhtemelen sizi içeri alacaktır. Sesini alçalt. Köpeğiniz iyi olacak."

Willem'e Kodiak'ın bir ayı tarafından saldırıya uğradığını söyledikten sonra ona iyi olacağını söylemek pek de akıllıca bir karar değildi.

"Gidip onu kontrol etmem gerekiyor. Echo'ya geri döneceğimi söyleyin," dedi ve ben de başımı sallayarak sırtını sıvazladım ve istasyondan ayrılışını izledim.

"Beni takip edin."

Summit ve ben ön masanın etrafından dolaştık ve memuru kapalı kapıya kadar takip ettik ve kapıyı açar açmaz, Echo'yu yanında bir adamla sandalyelerden birinde otururken bulmak için yanından geçtim.

Onu görmezden gelerek kollarımı uzattım ve Echo'nun bana doğru koşmasına izin verdim, kolları belime dolanırken onu sıkıca vücuduma sardım.

"Çok endişelendik," diye mırıldandım kıvrımlarına karşı.
Boyun.

Summit de kollarını bize doladı, onun sırtını nazikçe ovdu ve Eliyle enseme kavradı.

Hıçkırıklarını duyamıyorduk ama içindeki tüm gerginlik yavaş yavaş azalırken vücudu titriyordu.

Ona daha iyi bakabilmek için arkama yaslandım ve gözlerim onunkilerle buluştuğunda gözyaşlarının arasından gülümseyerek ne kadar güçlü olduğunu bize gösterdi.

Olanlar için özür dilerim. Sizi üzmemiştim, diye imzaladıktan sonra gözyaşlarını sildi.

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Sakın özür dilemeye kalkma. İyi olmana sevindim," dedim ve alnından öptükten sonra Summit'in onu kucaklamasına izin verdim.

"Onları buldun mu?" Hâlâ orada oturan adama sordum ve ayağa kalktığına başıyla onayladı.

"Hershel. Onun ya da köpeğin nasıl hayatta kaldığından emin değilim."

Onları geri getirdiği için teşekkür etmek amacıyla elini sıktım, sonra tekrar Echo'ya baktım ve onun işaretini izledim.

Seni uyandırmalıydım ama o anda peşinden koştum. Bir sincap onu korkuttu ve Kodiak durmadı.

"Ona ne oldu?" Summit sordu.

Yolumuza bir ayı çıktı ve ilk başta ne yapacağımı bilemedim. Siyah bir ayıydı ve sonra bana söylediklerinizi hatırladım. Gürültü yapmaya başladım ve Kodiak'ın kaçmayacağından emin oldum, ama orada durdu ve ayıya hırladı!

Kodiak'ın ne kadar cesur olduğunu heyecanla anlatırken Echo'nun gözleri kocaman açılmıştı ama ne kadar gurur duysam da o canavarın lanet bir sincaptan kaçtığı düşüncesi beni neredeyse güldürecekti.

Ayı yaklaştı ve ben Kodiak'ın üzerine çıkararak onu korumaya çalıştım, ama patisini ısırdı ve o zaman ayının burnuna yumruğumla vurmaya başladım. Bir ayı tarafından saldırıya uğrarsam böyle yapmamı söylemiştin.

Hikâyesi neredeyse uydurma gibiydi ama vahşi doğada ayılar ya da diğer hayvanlar tarafından saldırıya uğramak nadir görülen bir şey değildi.

Willem bile çekimden hemen önce bir kez saldırıya uğradı.

Summit yüzünde bir sırıtişla ona "İnanılmazsın," dedi. "Gerçek bir ayıyla dövüştün!"

Echo kendisiyle daha fazla gurur duyamazdı ama tüm gücüne rağmen parlak gözlerinde hüznü vardı.

Umarım Kodiak iyidir. Willem onunla mı? Memur veterinerde olduğunu söyledi.

"Evet, Willem Kodiak'la birlikte," dedim ve sonra konuşmak üzere olan Hershel'e baktım.

"O senin kızın mı?"

"O aileden, evet," diye yanıtladı Summit, Echo'nun bizim kızımız olduğunu söylemenin sadece tartışmaya yol açacağını biliyordu.

"O bir savaşçı. Gürültü yapıp köpeği havlatmasaydı onu bulabilir miydim emin değilim. Veteriner eski bir arkadaşımıdır ve köpeğinizi tekrar ayağa kaldırıp koşturacaktır. Gerçi patisi pek iyi görünmüyordu."

Çok kan kaybetmiş, Echo yüzünde endişeli bir ifadeyle imzaladı.

Kolumu omzuna doladım ve onu tekrar kendime çektim, sonra Hershel'e baktım ve başımı salladım. "Onları buraya getirdiğin için teşekkürler. Sana borçluyuz."

Bana bir el salladı. "Gerek yok. Ben yapmam gerekeni yaptım. Sen de herhangi bir ödül beklemeden aynısını yapardın."

Summit ona "Teşekkür ederim," dedi ve Hershel ne anlama geldiğini bilmesine de Echo aynı kelimeleri imzaladı.

"İyi olmana sevindim. Kazağın sende kalsın," dedi Echo'ya ve Echo ona gülümsedi.

"Görüşürüz çocuklar." Hershel'in gidişini izledik ve o gittikten sonra dönüp memura baktım.

"Bizden bir şey istiyor musunuz yoksa gidebilir miyiz?" Ben sordum.

"Her şey hazır. Bulunduğunu herkese haber verdim, böylece aramayı durdurabilirler."

"O veteriner ne kadar uzakta?" Summit sordu.

"Yolun aşağısında. Yaklaşık on dakikalık yürüyüş mesafesinde. Gözden kaçmaz. Dışarıda kocaman bir neon tabela var."

"Teşekkürler. Yaptıklarınız için gerçekten minnettarız. Hepinize," dedi Summit ona veda edip karakoldan ayrılmadan önce.

"Paltonu getirdim ama arabada. Acıkmış olmalısın, ha?" I sordu.

Güneş yavaş yavaş yükseliyordu ama hava hâlâ oldukça karanlıktı.

Bana sıcak çikolata ve granola bar verdiler ve dediler ki Kasabadaki lokanta bir saat daha açılmayacağı için bana başka bir şey veremediler.

"Açılır açılmaz kahvaltıya gideceğiz," diye söz verdim ona, elini elime alıp sıkıca tutarak.

Veterinere yaklaşırken Kodiak'ın iyi olduğunu ve Willem'in çok üzülmeceğini umuyordum ama onu ve bu hayvanın onun için ne kadar önemli olduğunu bildiğimden, Kodiak ne kadar kötü yaralanmış olursa olsun bunun onun için kolay olmayacağını biliyordum.

Umalım da dört patisi de hâlâ yerinde olsun.

Chapter 17

ECHO

Veterinerin kapısı açıktı ve içeri girdiğimizde ön masanın arkasında oturan, klavyesinde bir şeyler yazan ve içeri girdiğimizi duyunca başını kaldırıp bakan bir kadınla karşılaştık.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu nazik bir gülümsemeyle.

Nordin ona, "Köpeğimiz getirildi ve kardeşimiz de buralarda bir yerde olmalı," dedi.

"Oh, sen kaybolan kızsın. İyi misin?" diye sordu, şimdi gözlerimin içine bakıyordu.

Başımı sallayıp ona gülümsedim ve neden konuşmadığımı sorgulamasına fırsat vermeden Summit onu hemen aydınlattı.

"Dilsiz. Onun ve Kodiak'ın iyi olmasına çok şükrediyoruz. Onu görme şansımız var mı?"

"Clarence ameliyata hazırlanıyor. O ayı onu gerçekten etkiledi," diye açıkladı ve sonra arka kapıyı işaret etti. "Kardeşin dışarıda biraz temiz hava alıyor. Haberi pek iyi karşılamadı."

Nordin içini çekti ve başını salladı. "Gidip onunla konuşacağız."

"İçeri gelip bekleme odasında oturabilirsiniz. Kahve makinesini yeni çalıştırdım ve isterseniz size biraz hazırlayabilirim."

"Çok nazıksınız. Teşekkür ederim," diye cevap verdi Summit ve başka bir odaya gitmek için arkasını döndüğünde, Nordin'i arka kapıya doğru çekti ve Willem'in yumruklarını ceplerinin içine sokmuş bir şekilde orada durduğunu görmek için kapıyı itti.

Willem bize bakmak için döndüğünde Summit sessizce "Hey, dostum," dedi ve kan çanağına dönmüş gözlerini gördüğümde, doktorun yapması gereken ameliyat her ne ise, bunun kolay bir ameliyat olmadığını anladım.

Aramızdaki mesafeyi kapattım ve beni kucağına çekerken kollarımı omuzlarına attım. "Hey, tatlım. İyi olmana sevindim" diye fısıldadı.

Onlar benim için ne kadar endişelenseler de Kodiak'ın sakatlığının çok daha kötü olduğunu biliyordum.

Başının arkasını okşadım ve çenesinden öptüm, sonra arkama yaslanıp ona baktım ve işaret ettim.

Veteriner Kodiak'ın patisi için ne yapacak?

"Ayının etini ısırıldığını ve kemiklerini kırdığını söyledi," dedi bize ve konuşmaya devam etmeden önce derin bir nefes aldı. "Kodiak yarayı kapatıp alçıya alırsa çok acı çekecek, o yüzden..."

Bize söylemesine gerek kalmadan, ne söyleyeceğini biliyorduk.

Summit sakalını ovuşturarak, "Kahretsin," diye mırıldandı. "Özür dilerim Willem." Elini uzattım ve sıkıca sıktım.

"Sağ ön bacağına kesecekler," dedi Willem ve bunu titrek bir sesle söylediğini duyunca ağlamak istedim.

Ne kadar istesem de onun için güçlü kalmalı ve durumu daha da kötüleştirmemeliydim.

"Böylesi acı çekmesinden daha iyi, değil mi? Daha önce üç bacaklı bir köpek görmüştük. Etrafta deli gibi koşturuyordu," dedi Nordin,

Willem'i neşelendirmeye çalışıyordum.

"Evet, Clarence köpeklerin iyi uyum sağladığını ve bir bacaklarının eksik olduğunu bile fark etmeyeceklerini söyledi. Y i n e d e . . Bu bok onun başına gelmemeliydi. O gelmiş geçmiş en iyi çocuk."

Özür dilerim, diye imzaladım, Kodiak'ın son yaşadıkları için kendimi suçlu hissediyordum.

Gece.

Willem bana baktı ve iç çekerek beni tekrar göğsüne doğru çekti ve başımın üstünü öptü. "Üzülme. Her şeyi doğru yaptın ve hem kendini hem de onu korudun. Seninle çok gurur duyuyorum, Echo."

Ona sıkıca sarıldım ve Kodiak'ın bir an önce iyileşip eski haline dönmesini dileyerek gözlerimi kapattım.

"Hadi içeri girelim. Ameliyatın biraz zaman alacağından eminim," dedi Summit ve kapıyı tekrar açtı.

"Evet, bir saat ya da daha uzun süreceğini söyledi," diye açıkladı Willem.

Nordin, "Echo'ya yiyecek bir şeyler almalıyız, dün gece de yemek yemedik," dedi.

"Sokağın aşağısındaki lokanta birkaç dakika içinde açılıyor," dedi kadın, üzerinde espresso bulunan küçük bir tepsiyle giriş alanına geri dönerken.

Hepimizin vücuduna biraz kafein girebilirdi, bu yüzden memnuniyetle küçük fincanlardan birine uzandık ve espresso içtik.

"Ameliyat bittiğinde beni arayabilir misin, Bessie?" Willem ona sordu.

"Tabii ki. Clarence'ın asistanı az önce geldi ve yakında ameliyata başlayacaklar. Kodiak iyileşecek. Köpekler genellikle vücutlarının bir parçasının eksik olduğunu fark etmezler bile. Alışacaktır," dedi Bessie bize.

Kodiak'ın bundan sonra üç ayakla yaşayacağı gerçeğini saklamaya çalışmadığı için mutluydum.

"Hadi gidip biraz kahvaltı edelim. İhtiyacın olursa diye ceketin arabada," dedi Summit ve Bessie'ye veda ettikten sonra dışarı çıkıp Willem'in park ettiği yere gittik.

İçeri girdik ama Hershel'in bana verdiği kazak beni sıcak tutacak kadar kalın olduğu için montumu giymedim.

Bende kalabileceğini söyledi ve ben de koleksiyonuma ağır bir kazak daha eklemeyi sorun etmedim.

Alaska'da kış ayları için her zaman gerekliydi. "Peki sen iyi misin tatlım?" Willem başlarken bana sordu

Araba sürmek.

Başımı salladım ama o yola odaklanırken Nordin benim yerime cevap verdi. "O bir süper kadın. O lanet ayıyla savaştı," dedi ağabeyine.

"Nasıl?"

"Kodiak'ın pençesini bırakıp kaçana kadar burnunu yumrukladı. Sana söylüyorum dostum... Yanında bir silah olsaydı o şeyi kolayca vurabilirdi."

Kesinlikle yapabilirdim, ama yumruklamak ve öldürmek iki farklı şeydi. şeyler.

"Kahretsin," diye kıkırdadı Willem, dikiz aynasından bana bakarak Ayna. "Kodiak'ı kurtardın. En önemlisi bu. Ve sen de güvendesin."

Gülümsedim ve yanımda oturan Summit'e yaslandım, o da kalçamı ovduktan sonra hafifçe sıktı. "Seni eve geri götürmek için sabırsızlanıyorum."

Ben de aynı şeyi hissettim ve Kodiak'ı bugün geç saatlerde başarılı bir ameliyatla ilgili iyi haberlerle göreceğimizi umdum.

*

Büyük bir kahvaltıdan sonra, çocuklarla birlikte Clarence'ın ameliyatının çoktan bitmiş olduğu veterinere geri döndük.

Bir saate yakın sürdü ve bize Kodiak'ı görmemize izin verildiğini ancak anestezinin etkisiyle uyuduğu için onu henüz eve götüremeyeceğimizi söyledi.

Birkaç kedinin kedi ağaçlarının etrafında oturduğu ve biz içeri girerken bizi gözlemlediği nekahet odasına girdik.

Kodiak, onu sıcak tutmak için radyatöre yakın büyük bir köpek yatağında yatıyordu ve gözlerimi ona diktiğimde, omuzlarının etrafındaki büyük bandajı görmezden gelmek zordu.

Üç bacağı dışarıda kalacak şekilde yan yatıyordu, başı rahatça yatağın kenarındaydı ve kuyruğu arka bacaklarının arasına sıkışmıştı.

En iyi arkadaşına ilk merhaba diyen o olsun diye elimi Willem'in sırtına koydum ve dizlerinin üzerine çöktüğünde Kodiak'ın kalın kürkünü okşadı.

"Hey, dostum. Tanrım... şu haline bak," diye fısıldadı Willem, sesi Titrek.

Sağ omzunun etrafında, Kodiak'ın kürkü tıraş edilmiş ve Bandaj, yakında amputasyondan dolayı oluşacak büyük bir yara izini örtüyordu.

"Onu en az iki gün burada tutacağım. Birkaç saat içinde uyanacak ama bol bol dinlenmeye ihtiyacı olacak," dedi Clarence.

"Uyanana kadar kalmamın sakıncası var mı? Gözlerini açtığında tanıdık bir yüz görmesini istiyorum. Kafası karışacak ve üzülecek," dedi Willem Clarence'a.

"Beni rahatsız etmiyor," diye cevap verdi. "Caddenin karşısında bir bar var. Uyandığında seni araması için Bessie'ye haber veririm."

"Teşekkürler, minnettarım."

Clarence odadan çıktığında Willem'e yaklaştım ve desteğimi göstermek için elimi omzuna koyarak hafifçe okşadım.

"Muhtemelen rüyasında büyük bir çiçek tarlasının etrafında koşuyordur," dedi Nordin, havayı yumuşatmaya çalışarak.

Willem kıkırdadı ve Kodiak'ın karnını okşadı. "Muhtemelen. Siz de burada kalmak ister misiniz?" diye sordu ve başını çevirip bize baktı.

"Elbette," diye yanıtladı Summit. "O uyanana kadar bu kasabayı keşfedebiliriz."

Kodiak'ın uyandığını görmeden kulübeye dönmek kesinlikle planımız değildi ve bu yüzden zaman geçirmek ve Bessie'nin aramasını beklemek için dışarı çıkmadan önce onunla yirmi dakika daha geçirdik.

Chapter 18

WILLEM

Tekrar yattığı odaya girdiğimde Kodiak üzgün gözlerle bana bakıyordu.

Bessie bizi arayıp uyandığını söyledi ve biz de her şeyi bırakıp hemen onu görmeye gitmek için şehir merkezinden geri yürüdük.

Yanına diz çöktüm ve yüzünü ellerimin arasına aldım, beni gördüğü için ne kadar heyecanlı olduğunu göstermek için kuyruğunu sallamaya çalışırken tüylerini okşadım.

Acı çekiyor gibi görünmüyordu, bu iyi bir şeydi ama saatler önce ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmamasından nefret ediyordum.

"Selam koca oğlan. Seni özledim, dostum," dedim ona, ellerimi yalamasına izin verdim ve sonra daha da yaklaştığımda yüzümü.

Diğer patisiyle kendini yukarı itmeye çalışıyordu ama bunu yapmak için çok zayıf olduğunu hemen fark etti ve yan yattı.

"Mutlu görünüyor," dedi Nordin ve öyle görünmesine rağmen Kodiak'ın mutlu olduğunu düşünmedim. Tam olarak değil.

"Keşke seni kulübeye geri götürebilseydim ama burada bir iki gün daha kalmalısın, tamam mı? Yakında kendi ayaklarının üzerinde duracaksın," dedim Kodiak'a, başının üstünü öperek.

Clarence, "Yarın ne kadar iyi olduğuna bakacağım ve eğer yeterince yiyip içerse onu eve götürmenize izin vereceğim," dedi.

Ona bakmak için döndüm ama Kodiak'a yakın durdum. "Bir şey yedi mi?" diye sordum.

"Hayır, ama Bessie yakında onun için lezzetli bir akşam yemeği hazırlayacak." "O çiğ ete alışkın," diye açıkladım.

Clarence bir an bana baktı ve bir köpeğin çiğ beslenmesinin sağlığa olan faydalarını bilip bilmediğini merak ettim.

Elbette biliyordu. Ne de olsa o bir veteriner.

"Bessie'ye haber veririm. Kasabada çiğ yiyen çok fazla köpeğimiz yok" dedi.

"Öyle olmalı. Oğlum, onu markette bulabileceğiniz köpek mamalarıyla beslemeyi bıraktığımdan beri her zamankinden daha sağlıklı ve güçlü."

"Yani, bir gün mü?" Summit sordu ve Clarence başını salladı.

"Gece boyunca onu kontrol etmeye geleceğim, böylece bu kedilerle yalnız kalmayacak. Onu rahatsız etmeyecekler" dedi.

Kodiak'ın geceyi kapalı bir odada kedilerle geçirmesi konusunda pek emin değildim ama bu konuda yapabileceği pek bir şey yoktu.

Kaçamayacak kadar yorgundu.

Eminim onlarla arkadaş olacaktır, Echo tatlı bir gülümsemeyle imzaladı yüz.

Onun iyimserliği beni de gülümsetti ve ona döndüğümde Kodiak'a baktığında, dinlenmek için tekrar gözlerini kapatmıştı.

"Yarın döneceğim, tamam mı dostum? Yeterince ye ve iç, söz veriyorum eve döndüğümüzde istediğin kadar domuz kulağı yiyebilirsin."

Clarence, "İstersen ben kapatana kadar burada kalabilirsin," dedi ama Kodiak'ın çok ihtiyacı olan dinlenmesini sağlamak için ayağa kalktım.

"Hayır, sorun değil. Yemek yemesini ve biraz uyumasını istiyorum," dedim.

Yarın döndüğümüzde ona yeni bir oyuncak almalıyız, diye önerdi Echo elimi tutmadan önce.

"İyi bir fikre benziyor. Şimdi eve gidelim. Hepimizin biraz uykuya ihtiyacı var," dedim ve başının üstünü öptüm.

Nordin Clarence'a "Tekrar teşekkürler," dedi ve odanın dışına çıktığımızda bize başıyla selam verdi.

"Onu bana emanet ettiğin için teşekkürler. Bir şeylerin eksik olduğunu fark etmeyecek bile. Acı çekmiyor ve köpekler kızgın değil."

Bunu biliyordum, ama biz insanların çoğu öyleydik ve Kodiak'ı sadece üç bacakla görmenin beni bir süreliğine kötü hissettireceğini biliyordum.

"Evet, biliyorum." Binadan çıkmadan önce elini sıktım ve arabaya bindikten sonra kulübeye geri dönmek üzere dağa doğru yola koyulduk.

Echo arkada Summit'le birlikte oturuyordu ve başını Summit'in kucağına koyarak uykuya dalması sadece on beş dakika sürdü.

Dün gece onun için de zordu, uyanık kalmak ve onlar ormanda kaybolurken Kodiak'a göz kulak olmak.

"Olanların sadece Kodiak'ı yaraladığını düşünmesini istemiyorum. Daha önce de kayboldu ve kimse ona hayatta kaldığı için kredi vermiyor," diye mırıldandım.

"Peki bu konuda ne yapmak istiyorsun?" Nordin sordu. "Hiçbir şey istemeyecek ve sen de çok iyi biliyorsun ki sırf başka bir travmatik deneyim yaşadı diye ona farklı davranmamıza izin vermeyecek."

Söylediği her kelime doğrudu ve onu daha iyi hissettirmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu çünkü o zaten iyiydi.

Ayının onlara saldırması herhangi bir olumsuz iz bırakmayacaktı ve eğer henüz yapmadıysa tek yapacağı yoluna devam etmekte.

"Gelecek hafta dün geceyi unutmuş olacak. Bırakın yaşasın ve bu olayı büyütmeyelim," diye önerdi Summit.

Sözleri yatıştığında, tatlı kızımızın hepimizin toplamından çok daha güçlü olduğunu ve karşılaşmalarını unutmama yardım edecek kişinin o olacağını kabul etmek zorunda kaldım.

"Ona turta yaparım," diye mırıldandım, en basit şeylerin Echo'yu gülümseteceğini biliyordum.

*

Eve döndüğümüzde Echo'yu yatağına götürdüm ve onu uyandırmamak için mümkün olduğunca dikkatli olmaya çalışmama rağmen, onu yatırdığım anda gözlerini açtı.

Dudaklarına nazık bir gülümseme yayıldı ve onu nazıkçe öpmeden önce saçlarını geriye doğru taradım.

"Hemen geliyorum," diye fısıldadım ona tekrar baktığımda. Gözler.

Başını salladı ve iki elini yanaklarıma koydu, sonra Tenimde gezindi ve gözlerini yüzümde gezdirerek bir şeyler aradı.

"Ben iyiyim, Echo. Benim için endişelenme," dedim ona.

Beni incelemeye devam etti ve doğruyu söylediğimden emin olunca beni öpmek için tekrar yaklaştırdı.

Öpücüğü derinleştirdim, dudaklarımı yavaşça onunkilere doğru hareket ettirdim ve sonra tatlılığını tatmak için alt dudağını fırçaladım.

Elleri beni yakın tutmak için saçlarımı iterken, öpüşmeyi kesmek benim için zor oldu, ama bir kez yaptığımda, ellerini tuttum ve vücudunun yanına yerleştirdim.

"Uyu, tamam mı? Gidip hızlıca bir duş alacağım ve sonra yatağa geleceğim."

Bana bakışından anladığım kadarıyla, bunu yapmayı çok isterdi. Duş da almıştı ama bir yandan da tekrar uykuya dalmaya başlamıştı.

Alnına son bir öpücük kondurup yorganı üzerine çektim ve yan döndüğünde banyoya gitmeden önce kardeşlerimi kontrol etmek için odadan çıktım.

"İyi geceler," dedim onlara, odasına gitmek için yanımdan geçerken Nordin'in omzunu okşadım.

"İyi geceler ve yüzündeki hüznü sil," diye alay ederek beni kıkırdattı.

Son yirmi dört saatte olanlardan dolayı biraz bunalmış olsam da zgn değildim.

Kızımız geri dönmüştü ve güvendeydi; en iyi arkadaşım iyileşiyordu ve yakında eve dönecekti.

Burada yaşamak her zaman kolay değildi, ama ne kadar zor olursa olsun, buraya gelmekten vazgeçmemiz mümkün değildi.

Chapter 19

ECHO

"Üzerine fıstık ezmesi sürmelisin. Garip bir kombinasyon gibi görünüyor ama Kodiak'ın hoşuna gideceğinden eminim," dedi Summit, Kodiak için yaptığımız pastaya bakarken.

Kekin kendisi için balkabağı ve havuç püresi, bir yumurta ve biraz yağ ve un kullandık ve şimdi onu bazı lezzetli krema ve ikramlarla süslemek bana kalmıştı.

Kek yoğurdunu fıstık ezmesiyle karıştırmama ne dersin? Yoğurdu sever, imzaladım.

Nordin, "Yoğurt için çıldıracak," dedi.

Willem Kodiak'ın nasıl olduğunu görmek için kasabaya dönerken biz evde kaldık ve Clarence bizi arayıp Kodiak'ın iyi olduğunu söylediğinden beri

Kodiak eve gitmeye hazırdı, Willem en iyi arkadaşını almak için hiç vakit kaybetmedi.

Bu pastayı görmesi için sabırsızlanıyorum. Bayılacak.

Summit buzdolabından yoğurt ve dolaptan bir kâse alırken, "Hepsini tek seferde yiyemez," dedi. "Aç mısınız yoksa Willem dönene kadar bekleyelim mi?"

"Şimdilik böyle iyiyim. Kahvaltıda yeterince yedim," diye yanıtladı Nordin sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Fıstık ezmesi ve yoğurdu kâseye dökmeden önce dönüp ona baktım.

Bir çay daha ister misin?

Boğazı hâlâ iyi durumda değildi ama eskisinden çok daha iyi hissettiğini söyledi. "Evet, çay iyi olur. Kendim yaparım," dedi masadan kalkarken.

Summit, "Bu sezonun geri kalanında burada kalmayacağımıza dair bir his var içimde," dedi.

Bunu neden söylediğini biliyordum ve bunu ben de düşünmüştüm.

Kodiak'ın ameliyattan sonra tamamen iyileşmesi için uzun bir zamana ihtiyacı olacaktı ve eğer

Willem av sezonunun geri kalanını burada geçirmek istemedi, diğerlerinin buna kızmayacağını biliyordum.

Nordin, "Eğer eve gitmek istiyorsa, bizim burada kalmamız için bir neden yok," dedi.

"Bu konuda ne düşündüğünü göreceğiz. Zaten Kodiak için pek bir şey değişmeyecek. Tüm sezon boyunca burada kalsa ya da evine dönse, patilerinin üzerine geri dönene kadar onun için yapacak pek bir şey olmayacak" diye ekledi Summit.

Krema harika kokuyordu ve lezzetli görünüyordu ve tüm malzemeler biz insanların genellikle yediği şeyler olduğu için bir kaşığı kremaya batırıp tadına baktım.

"İyi mi?" Nordin yanımdaki tezgâha yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturarak sordu, ben de dudaklarımda geniş bir sırıtışla başımı salladım ve kaşığı tekrar kremaya daldırdım.

Pastayı dudaklarına götürerek ağzını açtı ve tadına baktı. "O keki bütün olarak yutacak. Şanslı canavar."

Bize pasta da yapabilirim, diye önerdim.

"Son saatlerde yeterince şey yaptın bebeğim. Kodiak'ın pastasıyla işin bittiğinde, biz mutfakı temizleyip akşam yemeğini hazırlarken sen de gidip kanepeye uzanacak ve battaniyeye sarılacaksın."

Burnumu kıvırdım ve onaylamayan gözlerle Summit'e baktım çünkü hiçbir şey yapmadan oturmayı sevmediğimi çok iyi biliyordu.

"Bana öyle bakma. Bu sabah ilk kalkan sendin ve Willem yanındayken ihtiyacın olan uykuyu aldığından emin değilim. Git rahatla. Biraz müzik aç ve hiçbir şey yapma," dedi bana.

Kulağa pek eğlenceli gelmiyordu ama yorgundum.

Beni geceleri uyutmayan da Willem değildi. Pek sayılmaz.

Bir gün Kodiak'ı kaybedeceği düşüncesi idi. O gece onu ayıdan korumak için elimden geleni yaptım ama Willem Kodiak'ı bir daha kucağına alamazsa ne olacağını hayal bile edemiyordum.

Bu beni üzdü ve bir evcil hayvanın kaybını biraz daha katlanılabilir hale getirmenin yollarını düşündüm.

Daha önce hiç evcil hayvanım olmamıştı ya da benim için çok önemli olan birini kaybetme deneyimi yaşamamıştım ve ayrıca çocuklardan herhangi birini kaybetmeyi de hiç düşünmemiştim.

Bunu düşünmek istemiyordum ama hayatın ne getireceği belli olmazdı ve uyandığınız her yeni gün, son gününüz olma ihtimaline biraz daha yaklaşıyordu.

Tüm bu düşünceleri içinde kaybolmadan önce bir kenara ittim, sonra gülümseyerek Zirve ve Nordin'e baktım ve imzaladım, bir *kez olsun rahatlamaya çalışacağım*.

Nordin kıkırdadı ve büyük eliyle başımın arkasını kavradı, beni kendine yaklaştırdı ve diğer elini belime koydu.

"Tam beş dakika sonra mutfaka dönüp bize yardım edip edemeyeceğinizi soracaksınız," dedi.

Summit de kıkırdarak, "Üç," diye ekledi.

Artık beklentilerinin ne kadar düşük olduğunu bildiğim için kabin içinde hiçbir şey yapmaya çalışmadan bundan çok daha fazla dakika geçirebilirdim.

Bahse girmek ister misin? İmzayı attıktan sonra ellerimi Nordin'in göğsüne koyarak sordum.

Bir an beni inceledi ama düşündükten sonra başını salladı. "Asla olmaz. O üç dakikayı atlatmakta zorlanacaksın ama sırf bizi kızdırmak için zorlayacağını biliyorum."

Cevap vermeye fırsat bulamadan dudakları dudaklarımla buluştu ve dilini alt dudağımda gezdirirken bir kahkaha attım.

Ağızma girmesine izin verdim ve ellerimi saçlarının arasına sokup onu tutarken dilimi şakacı bir şekilde onunkine doğru hareket ettirdim.

Şimdi iki eliyle kıçımı kavrarken beni vücuduna doğru çekti ve çıkıntısını hissetmek için kalçalarımı onunkilere bastırdım.

Böyle devam edersem hepimiz yatağa düşerdik ve benim bununla ilgili bir sorunum yoktu.

Hiç de değil.

Göğsünde alçak bir hırıltı titreşti ve dilini ağızımın daha derinlerine iterek öpücüğü derinleştirdi.

Summit'in gözlerinin üzerimizde olduğunu hissedebiliyordum, kardeşiyle aynı ilgiyi istiyordu ve onu daha fazla bekletmemek için öpüşmeyi kestim ve Summit'e bakmak için Nordin'in kollarında döndüm.

Elini tutup onu kendime çektim ve elleri yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kalktığında ona doğru eğilip tutkuyla öptüm.

Nordin ellerini kalçalarımın bıraktı ve beni kendine doğru çekti, büyüyen sikini içime bastırarak yavaşça bana süründü.

Evet... bu iş beklediğimden çok daha farklı bitecekti.

Nordin, hiç tereddüt etmeyen Summit'e, "Onu yatak odasına götürelim," dedi.

Öpüşmeyi kesti ve elleriyle kalçalarımın arkasını kavrayarak beni kaldırdı ve bacaklarımı kalçalarına doladıktan sonra, Nordin bizi takip ederken beni yatak odasına taşıdı.

Beni yatağa bırakmadan önce Nordin gömleğini çıkarmış ve pantolonunu açmıştı bile.

Aynı şeyi yapan Summit'e baktım ve beni beklemek zorunda kalmamaları için oturup kazağımy da çıkardım.

"Arkana yaslan," diye emretti Summit ve ben yatar yatmaz beni yatağın kenarına çekti, pantolonumdan ve külotumdan kurtuldu, sonra önümde diz çökmeden önce bacaklarımı iyice açtı.

Nordin yatağın etrafında yürüdü ve elini sertleşmiş sikinin etrafına sararak üzerine çıktı ve yeterince yaklaştığında diğer elini başımın arkasına koyarak saçlarımdan bir avuç tuttu ve ağzımın içine itmeden önce ucunu dudaklarıma sürttü.

"Ah, siktir..." diye mırıldandı, kendini gömmek için kalçalarını yavaşça hareket ettirdi

Daha derin.

Summit'in nefesi iç uyluğumu gıdıkladı ve dilini hissettiğimde Tenimi yalarken, ağzını istediğim yere götürmek için kalçalarımı biraz kaldırdım.

"Bacaklarını açık tut, Echo. Kımıldama."

Buna yardımcı olmak için dizlerimi itti ve Nordin daha sonra sağ ayak bileğimi tuttu, böylece bacağıma daha fazla hareket ettiremedim.

Zirve klitorisimi memnun etmeye başladığında işkence olurdu, ama onları durdurumama izin vermeden üzerimde tam kontrol sahibi olmalarını sevdim.

Zirve sonunda kıvrımlarımı yaladı ve dilini klitorisime karşı sabit bir ritimle oynatmaya başladı ve daha yeni başlamış olmasına rağmen, ilk orgazmımın vurulmasının çok uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Kalçaları ağzımın içinde ve dışında daha hızlı sallanırken Nordin'in yumruğu saçlarımda sıkılaştı ve daha derine gitmesini istersem diye elimi beline koymak için etrafına uzandım.

Sertliklerine alışmıştım ve her sevişmemiz farklı ve özeldi.

Henüz denemediğimiz pek çok şey vardı.

Çok düşündüğüm ama onlarla hiç konuşmadığım şeyler.

Ama ne kadar ilgimi çekse de, sevişme şeklimizle ilgili hiçbir şeyi değiştirmek istemiyordum.

Henüz değil, ama belki bir gün.

Zirve dilini daha hızlı oynattıkça bacaklarım titremeye başlamıştı ve karnımın alt kısmındaki tanıdık his kendini daha belirgin hale getirmeye başladı.

Kendi bedenimi kontrol edebilmeyi, ne kadar karmaşık olduğunu bilmeyi seviyordum ve o eşsiz his klitorisimden vücuduma yayılmaya başladığında heyecanlanıyordum.

Hayatım konuşabilen birinden çok daha zor olmasa da, orgazm olduğumda erkeklere devam etmelerini söyleyebilmeyi diledim.

İlk başta, onlara uzaklaşmamaları ve orgazmımı yoğunlaştırmak için dillerini veya parmaklarını klitorisimde tutmaları için nasıl iletişim kuracağımı bilmiyordum, ama zamanla saçlarını çekmek, yaptıkları şeye devam etmenin ve onları itmediğim sürece durmamalarının işaretiydi.

Sağ elimle Summit'in saçlarına uzanarak bir avuç saçını yakaladım ve başını kalçalarımın arasına alarak onu orada tuttum.

İçimdeki gerilim arttıkça, Nordin eliyle göğüslerimden birini kavradı ve meme ucumla oynarken ve horozunu ağzımın içinde tutarken hafifçe sıkı.

Şimdi daha yavaş hareket ediyordu, beni sikmeye fırsat bulamadan boşalmak istemiyordu.

"Max, Echo," diye mırıldandı Summit, klitorisimi yalamayı bir anlığına bırakırken, ama başını tekrar bana doğru ittiğimde hızla devam etti.

Parmakları kıvrımlarımda gezinirken amım sıkıştı ve sonra içime doğru iterek sırtımı kamburlaştırdı.

"Gelmesini sağla," dedi Nordin kardeşine, orgazmıma odaklanabilmem için sikini ağzımdan çekerek.

Onu izlemek için aşağıya baktım, ama gözlerim çok uzun süre açık kalmadı ve küçük elektrik şokları ayak parmaklarımdan karnıma doğru ilerlerken, hepsi aynı anda patlarken ve bir kez daha beni sık sık bunaltan yoğun bir his yaratırken onları tekrar kapattım.

Ben bu duyguya tutunmak için elimden geleni yaparken, Nordin şimdi her iki göğsümü de avuçluyor ve her şeyi daha yoğun hissettirmek için eskisinden daha sıkı sıkıyordu.

İçimden ağlıyordum, ses tellerim hala çalışsa sesimin nasıl çıkacağını merak ediyordum ama Willem bir keresinde bana böyle anlarda nasıl hissettiğimi anlaması için ifadelerimin yeterli olduğunu söylemişti.

Zirve dilini hareket ettirmeye devam etti, bu sefer beni ele geçiren duyguya tutunurken yavaş daireler çizdi ve yavaşça hafiflediğinde ona bakmak için gözlerimi tekrar açtım.

"Tadı lanet olası cennet gibi," dedi, sanki bir torba şeker almış gibi gülümseyerek.

"Sıra bende," diye duyurdu Nordin ve sesinin ne kadar gururlu ve heyecanlı çıktığına gülmekten kendimi alamadım.

Kafam güzelken yavaş yavaş aşağı iniyordum ama bir dakikadan kısa bir süre içinde az önce yaşadıklarımı tekrar hissedeceğimi biliyordum.

Hiç hayal kırıklığına uğratmadılar.

Chapter 20

ECHO

Güneş çoktan batmışken uyandım ve Summit ile Nordin'in vücuduma yaptıklarından sonra uykuya çok ihtiyacım vardı.

Yataktan kalktığımda kendimi rahatlamış ve gevşemiş hissettim ve Willem'in oturma odasından gelen sesini duyduğumda heyecanlandım.

Ne kadarlığına gittiğini ya da gerçekten Kodiak'la dönüp dönmeyeceğini söyleyemedi ama Summit'in yatak odasından çıktığımda Willem'i kanepede otururken, Kodiak'ı da yanında yatarken ve başını Willem'in kucağına koymuşken gördüm.

Kodiak!

Ona doğru koştum ve mümkün olduğunca yaklaşmak için kanepenin yanına diz çöktüm, kollarımı kabarık vücuduna doladım ve yanağımı yalamasına izin verdim.

Amputasyondan önceki kadar heyecanlı değildi ama beni tekrar gördüğü için mutlu olduğunu biliyordum.

Willem bana, "Onu incitmemeye dikkat et, aşkım," dedi ama ben zaten onu incitmemeye dikkat ediyordum çünkü sol tarafına yatıyordu ve bandajlı sağ omzu tam altımdaydı.

Kodiak'ı daha iyi görebilmek için arkama yaslanmadan önce kürkünü birkaç kez daha taradım.

O nasıl? Willem'e sordum.

"Şu ana kadar iyi iyileşiyor. Clarence tekrar koşması için birkaç haftaya ihtiyacı olacağını söyledi ama eksik bacağı dışında her şey yolunda."

Gülümsedim ve Kodiak'a baktım, kulağının arkasındaki lekeyi ovuşturdum ve omuzlarının etrafındaki geniş bandaja baktım.

"Clarence ayrıca her hafta kontrolden geçmesinin önemli olduğunu ve bizim burada olmamızın her seferinde oraya gitmek için yorucu olacağını söyledi."

Willem'e dönüp baktığımda, bana anlatacak daha çok şeyi olduğunu düşünerek kaşlarımı kaldırdım.

"Yarın eve döneceğiz. Zirve eşyalarımızın bir kısmını toplamaya başladı bile," dedi ve arkama baktığımda ön kapının yanında iki spor çantası gördüm.

"Kodiak'ı strese sokmak istemiyorum ve onu her hafta günde iki uzun sürüşe çıkarmanın iyileşmesine yardımcı olmak yerine onu yoracağını biliyorum."

Anlıyordum ve burada sadece birkaç gün geçirdikten sonra tekrar ayrıldığım için kızgın değildim.

Ona pastayı verdin mi? Nordin ve Summit'e sordum ve ikisi de başlarını sallayınca hemen kalkıp pastayı almak için mutfağa gittim.

Nordin bana "Buzdolabına koydum," dedi ve onu oradan çıkardıktan sonra oturma odasına geri döndüğümde Kodiak'ın elimde tuttuğum şeyi görünce ayağa kalkmaya çalıştığını gördüm.

"Ona pasta mı yaptın?" Willem kıkırdarak sordu ve Kodiak'ı koltukta tutmak için yan tarafını okşadı.

Summit, Willem'i endişelendirmemek için, "Kabak ve havuç püresinden yapılıyor, o yüzden iyi olacak," diye açıkladı.

Yine de, köpekler için güvenli olmayan bir pasta yapmayacağımızı biliyordu.

"Arkanı dön dostum," dedi Willem, Kodiak'ın yemesi daha kolay olsun diye yüzüstü dönmesine yardım ederek ve artık yan yatmadığında, pastayı koklayabilmesi için ona yaklaştırdım.

"Krema bile yapmışsın," diye fark etti ve Kodiak pastanın yenebilecek kadar güvenli olduğunu anladığında pastanın kenarını yalarken kıkırdadı.

Gülümsedim ve Willem'e baktım, tabağı alıp Kodiak'ın daha kolay ulaşabilmesi için kucağına koymasına izin verdim.

Eve gelebildiği için çok mutluyum ve Homer'a geri dönersek oradakinden çok daha kolay olacağını düşünüyorum. Yine de yeni havuzunu kesinlikle özleyecektir, imzaladım.

"Ona eve döndüğünde yeni bir tane alacağız ve yakında onunla oynayacağından emin olacağız. Kodiak'ın sakatlığını bildirmek için Paul'u aradım bile ve bize bu hafta için bir randevu aldı bile. Dikişleri kontrol edecek ve ona yeni bir bandaj takacak," diye açıkladı Willem.

Paul, Homer'daki veterinerdi ve Willem onu her yıl en az bir kez olağan kontrolleri için oraya götürdüğü için Kodiak'ı zaten tanıyordu.

Peki sen nasıl hissediyorsun? Her zamanki gibi hissetmediğini bildiğim için sordum.

Willem bana gülümsedi ve yanağımı okşamak için elini uzattı, alt dudağımı okşadıktan sonra diğer elini kaldırarak imzasını attı.

Ben iyiyim, tatlım. Benim için endişelenme.

Önemli olan da buydu ve eve döndüğümüzde işlerin onun için biraz daha kolaylaşacağını umuyordum.

Summit, yarısı yenmiş pastaya başını sallayarak, "Sanırım bir gece için yeterince yedi," dedi.

Willem Kodiak'a, "Evet, sen de yemeğini y e d i n dostum," dedi ve tabağı kaldırmadan önce son bir ısırık almasına izin verdi.

Kalkıp elinden aldım ve buzdolabına koymak için mutfağa geri getirdim, böylece yarın sabah kalanının tadını çıkarabilirdi, sonra oturma odasına geri döndüm ve adamlarıma gülümsedim.

Biraz masa oyunu oynamalısınız, diye önerdim.

Summit kıkırdadı. "Önce yemek yemeliyiz. Saat neredeyse dokuz oldu ve yarın ilk iş olarak yola çıkabilmemiz için kalan eşyalarımızı toplamamız gerekiyor."

Dokuz mu? Gerçekten o kadar uzun süre uyudum mu?

Nordin bana, "Yeterince uyumadığın için kafan karışmış," dedi.

Daha yeni beş saat kadar uyudum, diye itiraz ettim, ellerimi ellerimin üzerine koyarak.

Kalçalar.

"Ama daha fazlasına ihtiyacın var," diye karşılık verdi Nordin yüz.

kendini beğenmiş bir sırıtışla Kabul etmekten ne kadar nefret etsem

de haklıydı ve eğer

Normal uyku düzenime geri döndüğümde, mümkün olan en kısa sürede uykuya geri dönmem gerekiyordu.

Ağır bir iç çekişle Willem'in yanına oturdum ve Kodiak'a uzanıp onu severken Summit ve Nordin akşam yemeğini hazırlamak için mutfağa gittiler.

"Sen de oldukça zor bir öğleden sonra geçirdin, ha?" Willem kolunu omuzlarıma doladı ve diğer elini Kodiak'ın sırtında tutarak onu nazıkçe okşadı.

Oldukça sert, diye imzaladım, çarpık bir gülümsemeyle ona bakarak. Keşke burada olup bize katılabilsen.

Yumuşak bir şekilde güldü ve cevap vermeden önce alnımdan öptü. "Bunu telafi etmek için bu gece benim yatağında uyuyabilirsin. Ama beni Kodiak'la paylaşmak zorunda kalacaksın. Onun yanından ayrılmayacağım."

Bunu beklemiyordum ve onu bu kadar önemsemesini sevdim. O kadar ki çocuklarla nasıl olacağını merak ettim.

Sorun değil. Aramızda uyuyabilir, diye teklif ettim, Kodiak'a bakıp başını okşayarak.

O yavaş yavaş uykuya dalıyordu ve ben de Willem'e sarılıp gözlerimi kapattım.

"Henüz uykuya dalma," diye fısıldadı saçlarıma doğru, ben de dalmayacağımı belirtmek için başımı salladım.

Küçükken, konuşmak ya da birbirimize bakmak zorunda kalmadan yanımda oturan birinin rahatlığını hiç yaşamadım ve o anda iletişim kurmanın ya da birbirimize bakmanın bir yolu olmasa bile hala rahat hissediyorum.

Şimdi, adamlarım bana tam da bunu verebildiler.

Konuşmak zorunda kalmadan rahatlık ve sadece yanında olarak güvenlik Ben.

Ve tüm bunların en iyi yanı, bana şunu hissettirmeleriydi ve bundan hiç şüphe duymadım.

WILLEM

"Orada yeterince yerin var mı dostum?" Echo'nun yanında yatan Kodiak'a bakarak sordum.

Yüzü ona dönük bir şekilde aramızda yatıyordu ve ben de onun arkasında yatağa girip kollarımı ona doladım.

Kodiak sol tarafındaydı, rahattı ve bizimle yatakta uyumaktan mutluydu ve veterinerdeki gecenin onun en sevdiği gece olmadığını biliyordum.

Bu tarafta ikimizin toplamından daha fazla yeri var, Echo görebilmem için ellerini havaya kaldırarak imzaladı.

"Bunu hak ediyor," diye cevap verdim, Kodiak'ın karnını okşamak için uzandım. "Evde kanepede takılacaksın ve tekrar etrafta koşturabilene kadar en iyi hayatını yaşayacaksın, dostum. Ben de seni yiyebileceğin kadar domuz kulağıyla şımartacağım."

Şansına küs, imzaladı Echo, sonra elini Kodiak'ın başına koydu ve kulağının arkasını ovdu.

"Sen de biraz uyumalısın. Yarın erken kalkacağız," dedim ona. "Homer'a kadar gitmek yerine bir motelde durabiliriz. Arabada rahatsız olmasını istemiyorum ve zaten çok az yerimiz vardı."

Echo sırt üstü döndü ve daha iyi iletişim kurabilmek için bana baktı.

Ön tarafa oturabilirim, böylece yeterince yeri olur, diye önerdi.

Ona baktım ve bir süre yüzünü inceledim, sonra gülümsedim ve başını bana doğru çevirmesi için elimi yanağına koydum. "Başkalarını rahat ettirmek için ne kadar çok şey yaptığına şaşıyorum. Bir kez olsun kendini ön planda tutmayı düşündün mü hiç?"

Sanki az önce tüm varlığını ortaya çıkarmışım gibi gözleri büyüdü ve onu yüzündeki o gergin ifadeyle görmek çok sevimliydı.

Soruma cevap vermek için başını salladı.

"Belki de sormalısın. Kodiak için o kadar endişelendik ki sana gerçekten nasıl hissettiğini sormak aklımıza bile gelmedi," diye fısıldadım, başparmağımı alt dudağında gezdirerek.

Ben iyiyim, diye imzaladı, ifadesinden emin görünüyordu.

Ona bakmaya devam ettim ve bana söylemediği başka bir şey olduğunu anladım.

Her ne kadar *iyi olsa da*, Kodiak'la birlikte kaybolduğu o gece içinde bir şeyler bırakmış olmalıydı.

"Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle, Echo."

Gözlerinde birçok duygu parladı ve bana cevap vermeden önce dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Kendimi bunalmış ve biraz gergin hissediyorum. Gerçi neden gergin hissettiğime dair hiçbir fikrim yok çünkü aynı zamanda sakin ve memnun hissediyorum. Ve yaptığım şey için kendimle gurur duyuyorum. Bir ayıyı yumrukladım!

Kıkırdarak elimi başının arkasına götürdüm ve alnından öpmek için eğildim. "Evet, öyle yaptın. Ve seninle delicesine gurur duyuyorum.

Bu kadar cesur olmak. Ama bu gerginliğin nereden kaynaklandığını anlıyorum. Sizin yaşadıklarınızı anlayamayacağımı biliyorum ama ilk kez bir ayı vurduğumda içimde kötü bir his vardı. Nedense emin değildim. Belki de doğru şeyi yapıp yapmadığımdan emin olamadığım içindir. Ama bu geçecek ve önemli olan tek şey senin güvende olman" dedim.

Gülümsedi ve sırtı Kodiak'a dönük olacak şekilde bana sarıldı. Onu daha yakına çektim ve diğer elimi sırtının alt kısmına koyduktan sonra kışını kavrayıp vücudunu benimkine bastırmak için hareket ettirdim.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım dudaklarına yaklaşıp onları öpmeden önce.

Ne kadar çok şey yaptığının farkında olmasa bile, ona ve bizim için yaptığı her şeye sonsuza dek minnettar kaldım.

Kendisinin ve Kodiak'ın hayatını kurtarmak için bir ayıyla dövüşmüş olsa da, yaptığı küçük şeyler en özel olanlarıydı.

Ve biz de ona hayatımızın bir parçası olarak sahip olduğumuz için dünyanın en şanslı adamlarıydık.

Chapter 21

ECHO

1 ay sonra

"Seni burada görmeyi beklemiyordum. Kulübede geyik ve ayı avlıyor olman gerekmiyor muydu?"

Kütüphanede birlikte çalıştığım kadınlardan biri olan Lori'ye bakmak için başımı çevirdim ve masamıza yaklaşırken ona gülümsedim.

Çocuklar bu gece yemek pişirmek istemedikleri için akşam yemeği yemek için Abram'ın barındaydık ve bu yüzden buraya gelip akşam yemeği için lezzetli barbekü kanatlarını ve kaburgalarını almaya karar verdik.

"Küçük bir kaza geçirdik ve geri döndük," diye açıkladı Summit, Lori'ye gülümseyerek ve sonra yerde ayaklarının yanında yatan Kodiak'a başını sallayarak.

"Aman Tanrım. Ne oldu?" Başını ovmak için diz çöktü ve yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle başını kaldırdı.

"Bir ayı tarafından saldırıya uğradım. Ampütasyon dışında başka bir seçenek yoktu," diye açıkladı Willem.

"Zavallı şey," diye iç geçirdi. "Yürüyebiliyor mu?"

"Hâlâ öğreniyor ama gayet iyi uyum sağlıyor. Birkaç kez koşturmayı çalıştı ama hala üç ayağı üzerinde biraz titriyor."

Kulübeden döndüğümüzden beri her gün onunla alıştırmalar yapıyorum ve Kodiak her gün yürümekte daha iyi olmak için elinden geleni yapıyor.

Bir bacağının eksik olması hiç sorun değildi ve kararlılıkla doluydu.

"Umarım yakında iyileşir," dedi Lori ayağa kalkarken, sonra bana gülümsedi ve elini omzuma koydu. "Sen iyi misin tatlım?"

Başımı salladım ve cevabımı yazmak için beyaz tahtam yanımda olmadığından, imzaladığım şeyi tercüme etmeleri için çocuklara baktım.

Summit kıkırdadı ve Lori'ye baktı. "İhtiyacınız olursa işe geri dönmek istiyor. Onu sıkıyoruz, biliyor musun?"

Gözlerimi devirdim ve gülen Lori'ye baktım. "Her günümü sizinle geçirmek zorunda kalsaydım ben de siz üç erkekten bıardım. Merak etme, Echo. Bu aylarda kütüphanede pek bir şey olmuyor. Bugün öğle saatlerinde kapattım ve yarın da açacağımı sanmıyorum. Yaz tatilindeyiz ve okullar açılmadan önceki son haftaya kadar hiçbir öğrencinin kitaba ihtiyacı yok. Yine de bir konuda yardıma ihtiyacım olursa size haber veririm. Yazın tadını çıkarın, tamam mı?"

Başımla onayladım ve veda edeceğini düşündüğüm anda elinin tersiyle önce alnıma sonra yanağıma dokundu. "Kendini iyi hissediyor musun? Biraz kızarmış görünüyorsun, tatlım."

Önce kaşlarımı çattım ama parmaklarının tenimde ne kadar soğuk olduğunu fark ettiğimde, gerçekten de biraz sıcak hissettiğimi anladım.

Ben iyiyim, diye imzaladım, şimdi beni dikkatle izleyen adamlara bakarak.

"Bundan emin misin, bebeğim?" Summit kaşlarını kaldırarak sordu.

Çok eminim. Kendimi tuhaf falan hissetmiyorum, diye söz verdim ona, tekrar Lori'ye bakarak.

Yüzünde tam olarak anlayamadığım garip bir ifade vardı, ama dudaklarındaki küçük gülümseme çok ciddi bir şey olduğunu düşünmediğini açıkça gösteriyordu.

"Gitmeden önce vedalaşmaya gel, tamam mı? Şurada kocamla birlikteyim" dedi ve kocasının oturduğu kabini işaret etti.

Başımı salladım ve masamızdan ayrılmadan önce ona el salladım ve Nordin'e baktığımda hala beni izliyordu.

Ne?

"Şimdi o bahsettiğine göre, biraz farklı görünüyorsun," dedi bana. "Son zamanlarda kendini tuhaf mı hissediyorsun?"

Ne demek istediğini anlamam bir saniye sürdü ve ona gözlerimi devirip başımı salladım.

Hamile değilim.

"Nereden biliyorsun? Bir teste mi girdin?" Willem sesinde eğlenen bir tonla söze karıştı.

Hamile olduğuma dair herhangi bir belirti yoksa neden hamilelik testi yaptırayım ki? Gelecek hafta adet göreceğim.

"Bu pek tahmin edilebilir bir şey değil, canım," dedi Nordin. "Belki Lori sende farklı bir şeyler olduğunu çoktan fark etmiştir. Yani, o bilir. Onun da iki çocuğu var, değil mi?"

Argümanları haklıydı ama hamile değildim. Öyle olsaydı bunu ilk bilen ben olurum.

Hamile değilim. Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve şimdiden rahmime kramp girdiğini ve gelecek haftaki regl dönemime hazırlandığımı hissediyorum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturmadan önce, "Fazla umutlanma," diye imzaladım.

"Lanet olsun. Onu kızdıracak ne söyledin?" Abram uzun zamandır beklediğimiz yiyeceklerle masamıza gelirken sordu.

Willem kıkırdadı ve elini masanın altından bacağıma koyup hafifçe sıktı. "Sadece onunla dalga geçiyoruz."

"Dursanız iyi olur yoksa üçünüzü de kapı dışarı ederim. Benim barımda kadınlarla uğraşmak yok," dedi Abram, sesi sert ve derindi.

Sırıttım ve gülmemek için kendimi zor tuttum ve bir kez olsun adamlarımın hak ettiklerini bulmalarını diledim.

"Buna cesaret edemezsiniz. Biz hâlâ sizin en önemli müşterileriniziz," dedi Summit.

"Evet ama bu sezon bana hiç et getirmedi. Hatta bazılarını kaybettin," dedi ve Abram'ın ne demek istediğini anlamış gibi başını sallayan Kodiak'a başıyla işaret etti.

"Şimdi dikkatli ol, ihtiyar. Kodiak hâlâ sana karşı çıkabilir ve seni yeraltına atabilir," diye uyardı Willem. "Ondan özür dile."

Neyse ki sadece şakalaşıyorlardı, yoksa bu tehlikeli bir bar kavgasına dönüşebilirdi.

"Üzgünüm Kodiak. Size çiğneyecek bir şeyler getireceğim," diye söz verdi Abram ve hepimizin önüne sipariş ettiğimiz yiyeceklerle tabaklarımızı koyduktan sonra mutfağa dönüp bir kesme tahtası üzerinde çiğ bir tavuk budu ve biraz kıyma ile geri geldi.

"Al bakalım, koca oğlan."

"Teşekkürler, Abe. Gelecek av sezonunda bir geyikten daha fazlasını getireceğimizden emin olabilirsin," diye söz verdi Willem.

Abram başını sallayıp omzunu sıvazladıktan sonra tekrar masamızdan kalktı ve ben bir yandan kanatlarımı yemeye başlarken bir yandan da bifeği çoktan yemiş olan Kodiak'a göz kulak oldum.

"Bir bacağını kaybedersen böyle olur işte. Sağda solda şımartılıyorsun," dedi Nordin.

"Bunu hak ediyor," dedi Summit ve ben de başımı sallayarak onayladım. "Belki ben de bir bacağımı kesmeliyim. Bakalım bu bana ne kazandıracak."

Nordin'in sözleri üzerine kıkırdadım ve başımı salladım, muhtemelen bu kadar aptalca bir şey yapacak kadar ileri gideceğini düşündüm.

Sakın cüret ~~ed~~ diye uyardım.

"Hayır, bunu yapmalı. Belki o zaman fikirlerinin bazen ne kadar aptalca olduğunu görür," diye mırıldandı Willem.

"Bazen mi? Gençken yaptığı onca şeyden sonra hâlâ ölmemiş olmasına şaşıyorum," diye güldü Summit.

Gençlik yıllarında ne yapmış?

Bana daha önce de geçmişlerinden bir şeyler anlatmışlardı ama Nordin'in gençken aptalca şeyler yaptığını hiç duymamıştım.

"Her türlü saçmalık. Sadece akli başında olmayan insanların yapabileceği şeyler. Ama nedense sakinleşmeyi ve daha az tedirgin bir adam olmayı başardı," dedi Willem.

Summit, "Birdenbire konuşmamaya ve artık eskisi kadar hareket etmemeye başlaması beni biraz korkuttu," diye ekledi.

Hiç umursamadan kaburgalarını yiyen Nordin'e gülümsedim ve her ne kadar vahşi Nordin'in nasıl biri olduğunu bilmek istesem de onu olduğu gibi sevdim.

Bazen huysuz, neredeyse her gün ciddi, ama her zaman güvenilecek biri.

Seni seviyorum, diye imzaladım, sonra Willem ve Summit'e baktım, böylece sadece Nordin'le konuşmadığımı anladılar.

"Biz de seni seviyoruz, tatlım. Ve içinde büyüyen o bebeği de."

Willem'e kaşlarımı çatarak baktım ve yorumunu komik bulmadığımı belirtmek için omzuna bir tokat attım.

Hamile değildim.

Olamazdım, yoksa neredeyse iki yıldır aldığım haplar işini doğru yapmıyordu.

Chapter 22

ECHO

"Sen hamilesin!"

Kasabadaki eczanede çalışan ve buraya geldiğimden beri iyi bir arkadaşım olan Jill'e baktığımda gözlerim açıldı.

Tezgâhın üzerine iki hamilelik testi koymuştum çünkü dün geceden sonra vücudum bana garip oyunlar oynuyordu.

Kendimi tuhaf hissediyordum ve Abram'ın barından eve döndükten sonra durmadan bebeklerden bahseden çocuklar her şeyi yeniden düşünmeme neden oldu ve sabah ilk iş eczaneye geldim.

Başımı sallayarak tekrar hamilelik testlerine uzandım ve onları rafa geri koymak istedim.

Jill yüzüne yayılan bir sırıtışla, "Ama sen öyle olduğunu düşünüyorsun," dedi. "Daha önce de hamilelik korkusu yaşadım ve sonra bir gün gerçekten hamile kaldım."

Başımı yana eğerek kaşlarımı çattım.

Jill imza atmayı bilmiyordu ama insanları okuma yeteneğine sahipti.

İyi.

"Kürtaj yaptırdım. O bebeğin babası en kötüsü olacaktı ve içimde bir bebek olduğunu öğrendikten hemen sonra ondan ayrıldım. Çocuklar sınava girdiğini biliyor mu?" diye sordu, sonra dramatik bir şekilde içini çekti ve eliyle ağzını kapattı. "Kimin olduğunu biliyor musun?"

Tanrım... eğer hamile olsaydım, babasının kim olduğunu öğrenmek isteyeceğimden emin değildim.

Omuz silktim, çünkü bu noktada üçünden herhangi biri olabilirdi.

"Şanslı olduğunu biliyorsun, değil mi? Eğer hamileysen, o çocuk tarihteki en koruyucu babalara sahipler. Hâlâ sizinki gibi bir ilişkim olmasını diliyorum."

Jill'e erkeklerle olan ilişkiyi onunla takıldığım ikinci gün açıklamıştım ve aynı anda üç erkekle birlikte olduğumu öğrendiğinden beri tek istediği onu paylaşmak isteyecek erkekler bulmaktı.

Bu tür erkekleri bulmanın kolay olduğunu düşünürken, çeşitli arkadaşlık uygulamalarında mesajlaştığı ve paylaşacak olsalar bile bunun başka bir kadınla olacağını söyleyen erkekler ikimizi de hayal kırıklığına uğrattı.

"Testi burada yapmalısın. Yakında bir göbekte dolaşıp dolaşmayacağını bilmem gerekiyor."

Güldüm ve başımı salladım, sonra testlerin ücretini ödemek için kartımı çıkardım.

"Tamam, ama öğrenir öğrenmez bana mesaj atman gerekiyor. Olumlu ya da değil."

Başımla onayladım ve testlerin parasını ödedim.

Arkamdan gelen müşteri görmesin diye sırt çantamın içine koydum.

"Ayrıca, tüm yaz boyunca burada olduğuna göre, birlikte takılmalıyız. daha fazla."

Kulağa eğlenceli geliyordu ve bir çocuk için eğlenceli görünmese de imza atamayan biriyle takılmak için dilsiz olan Jill'in söyleyecek yeterince şeyi vardı.

Çenesini hiç kapatmazdı ve bizimle yemek yediği ve Nordin'in ona çenesini hiç kapatıp kapatmadığını sorduğu o geceyi düşündüğümde beni hep güldürürdü.

Çok iyi arkadaş olmadıklarını söylemek yanlış olmaz ama en azından birbirlerine tahammül edebiliyorlardı.

Eve dönmek için ayrılmadan önce ona el salladım ve gülümsedim, ama birazdan uyanacaklarını ve mutfağa girer girmez bir şeyler yemek isteyeceklerini bildiğimden, kendim ve çocuklar için taze kruvasan almak üzere fırına uğradım.

Testler konusunda gergindim ve hamile olduğumu öğrenip onlara dün gece haklı olduklarını itiraf etmek zorunda kalma düşüncesinden nefret ediyordum.

Onlar ne kadar emin olsalar da ben değildim.

Her şeyin kafamın içinde olduğunu ve fazla düşünerek kendimi delirttiğimi hissediyordum.

Ve testler ne derse desin, her ikisini de kabul ederdim.
Sonuç.

*

Ön kapıyı açtığımda, Kodiak oturmak için kendini yukarı itti ve dili ağzından dışarı sarkmış, nefes nefese kalmış ve sanki bir maraton koşmuş gibi salyaları akarak bana baktı.

Ayrılmadan önce ona kahvaltısını verdim, böylece çocuklardan biri uyanana kadar beklemek zorunda kalmadı.

Başını öpmek ve sırtını ovmak için eğildim, sonra fırından aldığım unlu mamulleri koymak için mutfağa gittim.

Kodiak beni takip etti ve burnunu havaya kaldırarak yanımda durdu, getirdiğim şeyi koklamaya çalıştı.

Başını okşadım ve tam arkamı döndüğümde Summit üzerinde sadece boxer külotuyla kapının önünde duruyordu.

Günaydın, diye selam verdim, sonra da lezzetli şeylerle dolu çantayı gösterdim. Bize kahvaltı getirmek için dışarı çıktım. Diğerleri daha kalkmadı mı?

"Günaydın güzelim. Bu sabah seni özledim," dedi bana yaklaşırken.

Nordin ve Willem yaz boyunca üzerinde çalışacakları yeni bir projeye başlamak için uyanık kaldıktan sonra dün gece onun yatağında uyudum.

"Hâlâ yataktalar. Nasıl oldu da bu kadar erken çıktın?" diye sordu, iki elini kalçalarımın koyup beni kendine doğru çekti.

Ona hamilelik testlerinden bahsedemedim, bu yüzden yine fırından aldığım poşeti gösterdim.

"Hepsi bu mu? Bu yüzden mi bu kadar erken çıkıp beni yatağında yalnız bıraktın?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Başımı salladım ve sanki aniden konuşup neden bu kadar erken ayrıldığım ile ilgili gerçeği söyleyebilecekmişim gibi dudaklarımı sıkı bir çizgiye bastırdım.

"D . pek inandırıcı değilsin, bunu biliyor musun?"

Gözlerimi ondan ayırmadım ve daha fazlasını söylemesini bekledim ama söylemeyince ellerimi göğsüne koydum ve onu öpmek için parmak uçlarımda durdum.

Belki bu şekilde şüpheli görünmeye devam etmem.

Öpüşürken kıkırdadı ve benimkinin tadına bakmak için ağzımın içine itmeden önce dilini dudaklarımda gezdirerek öpüşmeyi derinleştirdi.

Ellerimi yukarı doğru kaldırarak parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve elleri kalçalarımın üzerindeyken beni tezgâhın üzerine kaldırmasına izin verdim.

Aralarında durması için bacaklarımı ayırdığımda yaklaştı ve hemen sikinin amıma bastırıldığını hissettim, bu beni aynı anda hem acıttı hem de gerdi.

Elleri tekrar kalçalarımın gitti ve onları nazikçe kavradı, hareket etmemi engellemek için parmaklarını tenime batırdı.

Kollarımı boynuna doladığım sırada birinin merdivenlerden inip mutfığa doğru geldiğini duydum.

"Onunla koca bir gece geçireceksin," diye homurdandı Nordin.

Summit öpücüğü kesti ve dudaklarını alnıma bastırmadan önce iç çekti ve Nordin'e bakmak için benden uzaklaştı.

"Hâlâ kıskanmana şaşıyorum. O senin de kızın, biliyorsun değil mi?" Summit sırtarak konuştu ve Nordin'in çenesini sıkıca kapatmasına neden oldu.

"Ben kıskanç değilim."

Ona sataşmaktan kendimi alamayarak, "~~Ç~~neşelisin," diye imzaladım.

Bana kaşlarını kaldırdı ve sonra sert bir kahkaha attı. "Eğer kıskanç olsaydım, seni bu iki pislikle paylaşmazdım."

Nordin bana doğru yürüdü ve beni öpmek için eğilmeden önce başımın arkasına bir el koydu ve bana tekrar baktığında, sadece onunla dalga geçtiğimi göstermek için tatlı bir şekilde gülümsedim.

Seni sevdiğimi biliyorsun.

"Elbette biliyorum. Beni sevsen iyi edersin," diye uyararak daha da geniş gülümsememi sağladı.

"Bu sabah bize kahvaltı hazırladı," dedi Summit ve Nordin'in dönüp tabağa koyduğu kruvasan ve keklere bakmasını sağladı.

"Ben de neden şimdiden giyindiğini merak ediyordum. Sağ ol canım," dedi ve buzdolabına doğru yürümeden önce başparmağıyla yanağını okşadı.

"Kodiak yemek yedi mi?" Summit sordu, ben de başımı salladım.

Nordin, şimdi sağ omzu yukarıda yerde yatan Kodiak'a bakarak, "Dördümüz arasında hâlâ en şanslısı sensin," dedi.

Hâlâ bandajlıydı ama Paul, Kodiak bir dahaki sefere kontrole gittiğinde bandajı çıkaracağını ve böylece dikişlerin nihayet iyileşebileceğini söyledi.

Kodiak'ın uzun kürkü sayesinde yara izi çok fazla görünmeyecek ve kısa süre içinde tekrar büyüyecekti.

"Kahvaltıyı şimdiden hazırlayalım mı yoksa Willem'in buraya gelmesini bekleyelim mi?" Summit sordu.

Gidip onu uyandırayım, diye imzaladım, sonra tezgahdan atladım ve üst kata çıkmak için mutfaktan çıktım.

Kodiak nereye gittiğini biliyordu, bu yüzden beni merdivenlerden yukarı kadar takip etti, yavaş ve dikkatli bir şekilde, ama güvenli bir şekilde tepeye ulaştı.

Willem'in yatak odasının kapısını iterek açtım ve onu yatağında oturmuş, yatak başlığına yaslanmış ve eliyle saçlarını karıştırırken gördüğümde gülümsedim.

"Bugün hepiniz çok erken kalkmışsınız. Birinin doğum gününü falan mı unuttum?"

Kahvaltı almak için dışarı çıktım. Diğerleri her şeyi yemeden önce aşağı gelmelisin.

Kıkırdadı ve ben yatağına yaklaşıp kenarına otururken Kodiak'ın başını okşamak için elini uzattı.

"Daha çok erken," diye fark etti.

Biliyorum. Bu sabah uyandığımda tekrar uyuyamadım, ben de dışarı çıkmaya karar verdim. Aşağı gelip bizimle kahvaltı etmek istemediğine emin misin? Ben çok açım.

"Bana bir saniye ver. Sanırım önce bir duş alacağım."

Başımı salladım ve yanağına bir öpücük kondurmak için ona yaklaştım; tekrar ayağa kalktığımda Kodiak yatağın üzerine atlamaya çalışıyordu.

Henüz çok iyi çalışmıyordu ama Willem'in yatağı kadar yüksek olmayan kanepede kendini yukarı itme konusunda ilerleme kaydediyordu.

Ona yardım etmek için ellerimi karnının altına koydum ve yatağa sürünebilmesi için arka bacaklarını kaldırdım ve rahatladıktan sonra Willem'in kolunu sıkarak aşağıya inmek için odasından çıktım.

Gözlerim hamilelik testlerinin saklı olduğu sırt çantama kilitlendiğinde gergin hissediyordum ve odama geri götürmek için tezgahıtan aldım.

"Geliyor mu?" Mutfaktan çıkmak üzereyken Nordin sordu
Tekrar.

Duş alıyor, sonra yemek yiyebiliriz, diye gülümseyerek imzaladım. umarım gerginliğimi gizlemişimdir.

Daha fazla şüpheli görünmemek için üst kata koştum ve kendimi banyoya kilitledim, böylece dışarı çıkıp hamilelik testlerini aldığımı öğrenmeden onları çıkarabilirdim.

Hamile olsaydım, nasıl olsa öğrenirlerdi.

İkisini de lavabonun yanındaki tezgâha koydum ve ambalajlarına baktım, ancak şimdi aynı markayı almadığımı fark ettim.

Belki bu şekilde daha net bir sonuç elde edebilirim.

Hiç düşünmeden iki testi de açtım ve pantolonumu indirip tuvalete oturmadan önce bir süre onlara baktım.

Beynim bunu yapmamam için kendime bağırıyordu. Testleri bir kenara atıp hamile olma ihtimalim hakkında endişelenmeden günüme devam etmek için.

Öte yandan kalbim hızla atıyor ve zihnimin bana söylediklerinin tam tersini yapmamı sağlıyordu.

Derin bir nefes aldım ve sakinleşmek için elimden geleni yaptım ve sonuçlar ne olursa olsun sessiz kalamayacağımı düşünmeye başlamıştım

Bu konuda.

Her iki sonuçtan da bunalırdım ve ses telleri olan insanlar gibi gevezelik etme dürtüsüne sahip olmasam da ellerim kesinlikle kayar ve sırrımı onlara açık ederdim.

Chapter 23

SUMMIT

"Onu bugün sahile götürmeliyiz. Hava güneşli ve eminim bütün gün evde takılacak durumda değildir. Kodiak da biraz eğlenebilir," diye önerdi Nordin yumurtaları yanındaki tezgâha koyarken.

"Bana uyar," diye cevap verdim. "Yaz boyunca yapacak daha fazla şey bulmamız gerekecek. Bir gün hepimiz sıkılacağız."

"Şu tekneyi bitirip sahile götürelim de balık tutmaya gidelim. Yaz boyunca yapacak çok işimiz olacak," dedi Willem mutfğa girerken. "Echo nerede?"

Omuz silktim. "Yukarı çıktım. Bu sabah garip davranıyordu. Sana bir şey söyledi mi?"

"Hayır. Garip davranıyor da ne demek?" Willem sordu.

"Bilmiyorum. Biraz şüpheli davranıyordu. Sanki bir şey yapmış gibi.

Bizim bilmemizi istemediğı bir şey var," dedim kıkırdayarak.

"Aynı Echo'dan bahsettiğimize emin misin? Bizim kız rahatsız olacağı ya da yanlış olduğunu bildiği bir şeyi asla yapmaz," dedi Nordin.

"Biliyorum ve bu yüzden onda bir şeyler olduğunu düşünüyorum."

Ben cümlemi bitirdiğimde Nordin ve Willem dönüp kemerli geçitte durmuş, dudakları aralanmış Echo'ya baktılar.

"İyi misin aşkım?" Willem sordu.

Ona baktı ama cevap vermedi. Bunun yerine, ayaklarını sürüyerek ellerini arkasında tuttu.

"Bir sorun mu var? Kendini iyi hissediyor musun?" Nordin, Willem'den biraz daha endişeli bir ses tonuyla sordu.

Echo bu kez başını salladı ve tam pastırmayı pişirmek için ocağa geri dönebileceğimi düşündüğümde, Kodiak'ın ona yaklaştığını ve arkasında tuttuğu şeyi deli gibi kokladığını izledim.

"Yatak odasında başka bir örümcek mi buldun?" Daha önce orada bulunduğu birçok örümceği hatırlayarak şaka yaptım.

Kodiak onu hafifçe dürttü ve arkasına ne sakladığını anlayamayınca Willem kaşlarını kaldırarak bir adım daha yaklaştı.

"Orada ne var, Echo?" diye sordu ve yavaşça ona yaklaşırken geri çekilmesini sağladı.

Tıpkı Nordin gibi, Kodiak onun tuttuğu şeyi koklamaya devam ederken onları yakından izliyordum ve Willem onun arkasına uzanmaya fırsat bulamadan ellerini kaldırıp ona doğru uzattı.

Willem görüşümüzü engelliyordu ama az önce ona gösterdiği şey her neyse şaşırdığını söyleyebilirdim.

Kaşlarını çatan Nordin'e baktım ve Echo'ya dönüp baktığımda, Willem'in omzunun arkasından sadece sol gözünün dışarı baktığını gördüm, içinde gözyaşları olduğunu fark ettim.

"Bu da ne böyle?" Sabırsızlıkla sordum ve bir adım daha yaklaştığımda Willem mutlu bir hıçkırık gibi bir ses çıkardı.

"Şu anda ciddi misin?" diye sordu ona sessizce ve Echo başını sallayarak onun yanından geçip benim gözlerime baktı.

"K. . ." Willem güldü, sonra dönüp Nordin ve bana baktı. "Hamile," diye duyurdu ve işte o zaman Echo'nun elindeki hamilelik testini gördüm.

Aslında iki tane tutuyordu ve Kodiak'ın neden onlara ulaşmaya çalıştığı şimdi anlaşılıyordu.

"Gerçekten mi?" Nordin sordu.

"Kendiniz bakın." Willem, Echo'nun ellerine başıyla işaret etti ve yaklaştığımızda her birimize testlerden birer tane uzattı.

Yere baktığımda küçük ekranda hamile olduğu yazıyordu ve gözlerimin beni yanıltmadığından emin olmak için Nordin'in elindekine baktım ve testte aynı kelimenin yandığını gördüm.

"Vay anasını.baba olacağız," diye fısıldadım, tam olarak anlayamamıştım.

Nordin onu kollarının arasına alırken, "Bu harika, aşkım," dedi. "Mutlu musun?"

Bir iki damla gözyaşı döken Echo'ya baktım ama dudaklarında iyiye işaret bir gülümseme vardı.

Başını Nordin'in göğsüne doğru salladı ve başına bir öpücük kondurduktan sonra Willem'in onu sıkıca kollarına almasına izin verdi.

"Bu harika bir haber, tatlım."

Nordin'le göz göze gelip gülümsemeden önce gözlerimi tekrar aşağı indirip teste bir kez daha baktım. "Sanırım dün gece yanılmamışsınız, ha?"

Kıkırdadı. "Hayır. Kahretsin... Bu sabah bu yüzden mi bu kadar erken gittin?" diye sordu.

Tekrar başını salladı ve Willem onu bıraktığında elleriyle işaret etti.

Dün gece söylediklerinizden sonra önümüzdeki hafta adet göremeyeceğim için endişelendim. Doğum kontrol hapi kullandığımdan beri bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum ve ayrıca geçtiğimiz aylarda oldukça düzenli bir şekilde regl oldum.

"O hap bir boka yaramıyor o zaman," dedi Nordin kıkırdayarak. "Kahretsin.jinekoloğunuzun açıklaması gereken bazı şeyler var."

Belki de bu testler yanlıştır.

Echo'nun kaşlarının arasında derin bir çatıklık vardı şimdi, bize anlattıklarından sonra hamilelik testlerini sorguluyordu.

"Yanıldıklarını sanmıyorum bebeğim. Hamilelikler hakkında çok çılgın hikayeler duydum. Ayrıca o haplar her zaman o kadar da güvenilir değil, değil mi? Kadınlar hap alsalar bile hamile kalabiliyorlar," dedim, orada burada duyduğum birkaç şeyi hatırlayarak.

Nordin, "Bir kadının vücudu ne kadar özel olsa da bazen çok karmaşık olabiliyor," diye ekledi ve ben de ona katılmak zorunda kaldım.

"Arayıp senin için bir randevu alacağım. Muhtemelen artık doğum kontrol hapı almamalısın, değil mi? Hamileysen bunun sağlıklı olduğunu sanmıyorum," dedi Willem ona.

Kafam karıştı, diye imzaladı o sevimli kaşlarını çatarak.

"Nedenmiş o? Doğum kontrol hapı kullandığın ve düzenli olarak adet gördüğün için mi?" diye sordum.

Echo başını salladı.

"Bunun neden hâlâ devam ettiğinin cevabını bilseydim, sana açıklardım. Ama dürüst olmak gerekirse. Hamile olduğun için çok heyecanlıyım."

"Heyecanlı mısın?" Willem bir eliyle yüzünü kavrayıp başparmağıyla yanağını okşayarak ona sordu.

Ona baktı ve gülümsemeden önce bir süre yüzünü inceledi.

Ben mutluyum. Çok mutluyum.

En önemli şey buydu ve bebeği doğurmamaya karar verse bile, bu kararı onun yerine biz veremezdik.

"Gel buraya," diye fısıldadım, Willem'e hamilelik testini uzattım ve sonra Echo'yu kucakladım.

Kulağının hemen altındaki yumuşak teni öptüm ve onu vücuduma sıkıca bastırarak sevildiğini ve korunduğunu hissettirdim.

"Bu haber kutlanmayı hak ediyor. Gelmiş geçmiş en lezzetli ve en büyük kahvaltıyı hazırlıyoruz. Kulağa nasıl geliyor?"

Ona baktım ve fikrimi beğendiğini gösteren gülümsemesini gördüm.

Onun mutlu olduğunu bilmek hepimiz için önemliydi ve hala biraz kararsız olsa da, son kararını vermeden önce her şeyi konuşacak ve bu inanılmaz sürprizin yerleşmesine izin verecektik.

Ne yapmak isterse istesin, onu desteklemek için tam arkasında dururduk.

Chapter 24

ECHO

"Biliyordum lan! Sana söyledim ve öğrenir öğrenmez bana mesaj atmanı da söyledim! Tanrım, sen gelmiş geçmiş en kötü arkadaşsın, bunu biliyor muydun?"

Elinde fırından aldığı unlu mamullerle dolu bir kutuyla kapımın önünde duran Jill'in beni bombardımana tutan sözlerine güldüm.

Hamile olduğumu öğrenmemin üzerinden tam bir hafta geçmişti ve Willem'in bana ayarladığı randevu sayesinde hap kullanırken hamile kalmanın gerçekten de mümkün olduğunu öğrendim.

Çok bilinen ya da yaygın bir şey değil ama her yıl birkaç kadının başına geliyor.

Şanslıyım ki ben de onlardan biriydim.

Ve hamilelik testini yapmadan önce gördüğüm adetın gerçek bir adet olmadığını, daha ziyade hamileliğin ilk on iki haftasında sıklıkla görülen hafif bir kanama olduğunu öğrendim.

Endişelenecek bir şey yok.

Jinekologum bana zaten dört buçuk haftalık hamile olduğumu söylediğinde, ona içimde bir bebek olduğunu bilmeden hap almaya devam ettiğimi söyledim.

Hamileyken hap almanın bebeğe zarar vermeyeceği ve doğum anormalliklerine yol açma riski olmadığı konusunda beni temin etti.

Bu beni rahatlattı.

"Bana her şeyi anlatmalısın. Çocuklar nasıl tepki verdi? Eminim Nordin çok huysuzdur ve Summit muhtemelen bebek için bir beşik yapmıştır."

"Sözlüğü sen mi davet ettin?" Nordin, her zaman çok konuştuğu için Jill'le alay ederek sordu.

Kibar diye imzaladım, ona ciddi bir bakış attım ama yorumunun oldukça komik olduğunu düşündüğüm için başarısız oldum.

"Merak etme koca adam. Onun odasında takılacağız, bu lezzetli kekleri yiyeceğiz ve Echo'nun sevdiği bebek isimleri hakkında konuşacağız," dedi Jill alaycı bir sırıtışla.

Jill benden sadece bir yaş büyük olmasına rağmen, o ve Nordin gençlik yıllarında kardeş gibi davranıyorlardı.

"En azından kullanmayacağımızdan emin olduğumuz bir isim var," diye mırıldandı Nordin, sonra bana göz kırptı ve Willem ile Nordin'in tekneleri üzerinde çalıştıkları atölyeye geri dönmek üzere ayrıldı.

Jill gözlerini devirerek, "Ne kadar da çekici," dedi.

Kenara çekilip onu içeri aldım ve kapı kapandıktan sonra içecek bir şeyler almak için mutfığa gittim ve sonra Kodiak'ın zaten yatağında yattığı üst kata çıktık.

"Oh, zavallı şey. Durumu biraz daha iyi mi?" diye sordu elini karnında gezdirirken.

Bardakları ve su şişesini yan masaya bırakıp yatağın altından çıkardığım beyaz tahtama ve kalemime uzandım, bugün onunla iletişim kurmak için buna ihtiyacım olduğunu biliyordum.

Çok iyi iyileşti ve tekrar koşturmaya başladı. Her zamankinden daha mutlu, tahtaya yazdım ve ona gösterdim.

"Bu harika. Hayvanların bu kadar hızlı uyum sağlaması beni etkiliyor," dedi ve Kodiak'ın yanına oturup bir kutu unlu mamulü kucağına koydu.

Birkaç dakika önce bir şeyler yememiş olsaydı ilgileneceği kadar ilgilenmiyordu ama Jill'in getirdiklerini de yiyemiyordu zaten.

"Peki, söyle bana. Bir sonraki randevunuz ne zaman?"

On hafta civarındayken, ona cevabımı göstererek yazdım.

Bu çok yakında olacaktı ve sonunda bebeğimi görebilmek için sabırsızlanıyordum.

"Beni de yanında götürmelisin. Babasının kim olduğunu öğrenecek misin? Geçtiğimiz aylarda en çok kiminle yattın?" diye sordu sırtarak.

Ona kaşlarımı kaldırdım ve kıkırdamamı engelledim.

"Ne? İçine en çok kimin girdiğini bilersen baba olma şansları daha yüksek olur. Kesinlikle bilmek isterdim," dedi açıkça.

Kim olduğu umurumda değil. Hepsi bebeğin babası olacak ve hepsi o l a r a k onun yetiştirilmesinde rol alacak.

"Sıkıcısın."

İfadesine güldüm ve tahtayı bırakıp küçük şekerlemelerle kaplı çikolata kaplı keklerden birine uzandım, sonra büyük bir ısırık almak için arkama yaslandım ve sevimli olduğunu düşündüğü isimleri sıralamaya başlamasına izin verdim.

Çoğu kulağa çok şık geliyordu ve bebeğime bu isimlerden birini koymayı hayal bile edemezdim, ama onun yaratıcı fikirlerini dinlemeyi ve erkeklerin ne tür isimleri sevdiğini merak etmeyi seviyordum.

Onlara sormam gerekecekti ama şimdilik tüm dikkatim Jill'deydi.

*

"Cuma günü film izleyelim, tamam mı? Sana mesaj atarım," dedi Jill bana sarılırken ve geri çekildiğinde başımı sallayıp gülümsedim.

"Bizimle yemek yemeyecek misin, Jill?" Summit arkamdan yaklaşırken sordu.

"Başka bir zaman. Sanırım Nordin'i beni bir iki saat daha idare edemeyecek kadar kızdırdım," diyerek kanepede oturan Nordin'e sırtıttı.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı ve beni güldürdü.

"Hoşça kal Jill," dedi Summit ve ben de ona el salladıktan sonra arkasını dönüp garaj yolunda yürümeye başladı.

"Aç mısın?" diye sordu ellerini kalçalarımaya koyarak ve beni mutfağa doğru götürdü.

Yediğimiz kekler yüzünden oldukça doymuştum ama kızarmış tavuk kokusu midemi boş hissettiriyor, daha fazla yemek için can atıyordum.

Hamileliğin kadınlara yaptığı şey bu muydu? Tamamen tok olmak ama yine de aç olmak?

"Artık iki kişilik yemelisin. Ve belki de daha sağlıklı beslenmeye başlamalıyız. Artık şekerleme ve neredeyse her akşam dolu cips paketleri yemek yok," diye öneride bulundu Willem.

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordum ama cevap vermedim çünkü şu anda yediğimizden farklı bir şey yemeye asla başlamayacağımızı biliyordum.

Et tabağımıza aitti ve her sebzeyle birlikte sebze pişirirdik. Yemek.

Ayrıca gün içinde yeterince meyve yedim ve cips ve şokolatalar diyetimde sağlıklı bir çeşitlilikti.

"Jill ne tür isimler önerdi?" Nordin masaya oturmak için yürürken sordu.

"Ben de merak ediyorum," dedi Willem ve Summit'le ben de oturduğumuzda, Jill'in bahsettiği anda aklıma takılan üç ismi parmaklarımla heceledim.

Anastasia, Octavia ve Leopold.

Willem bize arkasını döndüğü için Summit tüm isimleri tekrarladı ve yüzünü görmek zorunda kalmadan bu isimlerin onun sevdiği isimler olmadığını biliyordum.

Nordin de öyle.

"Umarım bahsettiği isimlerden hiçbirini dikkate almıyorsunuzdur," dedi kaşlarını çatarak.

Ne tür isimlerden hoşlanırsın? Ben sordum.

"Bilmiyorum. Sert ve belalı isimler," dedi omuz silkerek. "Ama bebeğe ne isim vermek istersen benim için sorun olmaz."

Henüz hiçbir fikrim yoktu ve bebeği kucağıma almadan önce de bileceğimden emin değildim.

Belki de mükemmel ismin aklıma gelmesi an meselesiydi ve ben bunun üzerinde çok fazla düşünmek istemedim.

Bir sonraki taramamda bebeğimin sağlıklı olmasını istiyordum ve bundan sonra bebeğimizi nihayet kucağıma alabileceğim günü mutlulukla bekleyecektim.

Summit elini karnıma koyup bana gülümsedi ve ben eğildiğimde beni izleyen Nordin'e baktım.

"Sen harika bir anne olacaksın," dedi sessizce ve ilk kez ebeveyn olmanın zor olacağını bilsem de, bu bebeğe küçükken hiç hissetmediğim bir şeyi hissettirmek için her şeyimi verecektim.

Sevildi ve korundu.

Epilogue

ECHO

Üç yıl sonra

Hayat mükemmel olduğunda, her gün kavrayabileceğimden daha hızlı geldi ve geçti ve anı yaşamaya çalışsam da, zaman beni geçmeye devam etti.

Yaşadığım her anın değerini bilmek istiyordum ve her gün uyanmak beni mutlu ediyor ve yaşadığım hayat için minnettar hissettiriyordu.

Geçen yıllar içinde pek çok şey değişmişti ama buna alışmak Kodiak için bacağına kaybettikten sonra olduğu gibi kolaydı.

Onu düşündüğümü duymuş gibi bana baktığında gülümsedim ve kolumu boynuna doladım, bana doğru eğilirken başına bir öpücük kondurdum, sonra havlamasını sağlamak için elimi kaldırarak *seni seviyorum* işareti yaptım.

Sonunda ona bu işareti gösterdiğimde havlamayı öğrenmişti ve ben bundan daha fazla gurur duyamazdım.

Otuz dakikadır ön verandada oturmuş, Nordin ve Willem'in kulübeye yıllık yolculuğumuz için tüm çantalarımızı ve soğutucularımızı kamyonlara yüklemelerini izliyoruz.

En sevdiğimiz yere geri dönmek ve üç yıl önce yaptığımız tüm değişiklikleri tekrar görmek beni heyecanlandırdı.

"On dakika içinde dönmezse onları burada bırakırız," dedi Willem ciddi bir ifadeyle ama sesinde eğlenen bir ton vardı.

Adamların aldığı yeni kamyonete baktım, çünkü doğum yaptığımndan beri en çok ihtiyaç duyduğumuz şey daha fazla yerdi ve uzakta Summit'i gördüğümde gülümsedim ve diğer ikisine marketten döndüğünü haber vermek için ona doğru işaret ettim.

"İşte oradalar," diye duyurdu Nordin, kamyonun arkasını kapatırken parlak bir şekilde gülümseyerek.

"Atıştırmalıklarımız var! Bakın!" Elinde plastik bir poşetle bana doğru koşarken Ivy'nin tatlı küçük sesi duyuldu ve bana ulaştığında poşeti yere bıraktı ve ilk tuttuğu şeyi çıkarmak için içine uzandı.

"Kurabiyeler!" diye ciyakladı ve her türlü atıştırmalığa olan sevgisi kesinlikle benden aldığı bir özellik olduğu için beni parlak bir şekilde gülümsetti.

Bunlar benim favorim! İmzaladım, gözlerim gülümsemem kadar genişti.

Ne cevap verdiğimi anlaması bir saniye sürdü ve bebekliğinden beri işaret diliyle konuştuğum için büyüdüğü öğreniyordu.

Kurabiyeleri bana uzatırken gururla "Ve benim de en sevdiğim" dedi, sonra tekrar çantaya uzandı ve küçük bir şişe meyve suyu çıkardı. "Bu benim için," dedi ve bir tane daha çıkarmadan önce bana kendi meyve suyunu uzattı. "Bu da Clover için."

Gülümsedim ve şimdi Ivy'nin arkasında duran, ikiz kardeşini kollarında tutan Summit'e baktım.

Clover bize kendini göstererek "Bu benim meyve suyum," dedi.

Clover, Ivy kadar konuşkan ve vahşi değildi ve onunla yalnız kaldığımda benimle iletişim kurmak için işaret dilini kullanmaya başlamıştı bile.

Üç yaşındaki bir çocuğun sahip olduğu kelime dağarcığına sahip olduğu için henüz her şeyi bilmiyordu, ancak benimle iletişim kurmanın ana yolu olarak işareti kullanma konusunda ikizinden biraz daha kararlıydı.

Summit gülerek, "Babama bütün dükkânı aldırдын," dedi. "Bir dahaki sefere yalnız gitmem gerekecek."

"Hayır!" Ivy çantadan bir şey daha çıkarırken mızımızlandı. Bu kez bir paket ekşi sakızlı solucan vardı. "Bak!"

Bana kendimi hatırlatan heyecanına gülmekten kendimi alamadım. Ivy karakteristik özellikleri bakımından benim bir kopyamdı ve Clover da erkeklerin her birinden biraz alıyordu.

Görünüş olarak, hiçbirimiz onların sarı, neredeyse beyaz saçlarına sahip değildik ve yeşil gözleri daha önce hiç görmediğim türdendi.

Kızlarımızın çok güzel olduklarını ve ne kadar benzer görünseler de daha farklı olamayacaklarını söylemek yanlış olmaz.

"Bize de bir şey aldın mı?" Willem sordu ve Ivy'nin içinde başka ne olduğunu görmek için çantaya tekrar bakmasını sağladı.

"Hayır, senin için bir şey yok baba. Üzgünüm."

Ivy'nin bu kadar açık sözlü ve açık sözlü olması bizi her zaman güldürürdü ve tepkisini görmek için Willem'e baktığımda başını sallayıp kıkırdadı.

"Yani sen bütün o şekerleri yiyeceksin ve biz hiçbir şey alamayacağız öyle mi?" Summit, Clover'ı yere bırakırken sordu. Bana doğru yürüdü ve yanıma oturdu, küçük elini kalçama koydu ve bana yaslandı.

O kadar sevecendi ki, ne zaman ikisini de yatırsam, Clover uyuyana kadar biraz daha kalıp kalamayacağımı soruyordu.

Geceleri onlardan ayrılmak zordu, ama gözlerini kapattıkları anda tek istediğim benim de yatağa girmemdi, böylece gece bir an önce bitecek ve onları tekrar görebilecektim.

Anne olmak pek çok şeyi değiştirdi ve beklendiği gibi, ilerledikçe öğrendim. Ama erkeklerim yanımdayken her şeyi biraz daha kolaylaştırdılar.

İkizlerim olacağını öğrendiğimizde, çocuklar daha da heyecanlandılar ve ikizlerin kız olduğunu öğrendiğimizde, bunun hakkında konuşmayı ve tüm kasabaya anlatmayı bırakamadılar.

"Sandviçleriniz var," dedi Ivy.

"Haksız değil," dedi Nordin sırtarak. "Gitmeye hazır mıyız?"

Gidip son bir şey alayım, diye imzaladım ve ayağa kalktığımda Clover da aynısını yaptı ve elime uzandı.

"Seninle geliyorum anne," dedi ve neyi tutmak istediğini bilmeden beni evin içine çekti.

Nordin bizi takip etti ve mutfağa vardığımızda tezgâha yaslanıp mutfak adasına bıraktığım düdüğü alırken beni izledi.

"Bunu her yanınıza aldığınızda, her şeyin tekrarlanacağına dair kötü bir alamet olmasından korkuyorum" dedi.

Ne demek istediğini anladığım için ona gülümsedim.

Sadece güvenlik için. İhtiyacım olmayacak, ona söz verdim.

"Asla bilemezsin," diye yanıtladı Clover'ın saçlarını okşarken, Clover elimi bırakıp onun yanında durdu ve bacağına sarıldı.

Beni dikkatle süzüyordu ve gözleri düdüğe kilitlendiğinde kendini işaret etti ve ardından tıpkı benim erkeklerin isimlerine yaptığım gibi bir işaret hazırladığımız Ivy'nin ismini imzaladı.

"Ivy ve ben de bir düdük alabilir miyiz?"

"Tıpkı annen gibi bir düdük mü istiyorsun?" Nordin, Clover'a bakarak sordu.

Hızlıca başını salladı. "Böylece Kodiak başka bir odadayken ve biz yatak odamızdayken onu arayabiliyoruz," diye açıkladı.

"Bunun için mi kullanacaksın?"

"Evet. Ve kuşları çağırmak için."

Gülümseyerek düdüğü boynuna takmak için eğildim ve o da dudaklarında memnun bir gülümsemeyle düdüğe hayranlıkla baktı.

"Sanırım Ivy'ye de bir tane almamız gerekiyor," diye önerdi Nordin.

Başımı salladım ve ona yaklaştım, bir elimi göğsüne koydum ve bir kolunu sırtıma dolayarak beni kendine çekmesine izin verdim.

"Gitmek için heyecanlı mısın? Bu av sezonunda muhtemelen kızları da yanımıza alabiliriz."

Göğsüne bir tokat attım ve imzalamadan önce başımı salladım.

Daha çok küçükler. Siz üçünüz ava giderken ben burada onlarla kalmadığım için şanslısınız.

"Biz her avlanmaya çıktığımızda onların içeride kalması ne kadar sıkıcı?" diye sorarak gözlerimi devirmeme neden oldu.

"Sıkıcı değil baba. Annemle eğleniyoruz," dedi Clover ve beni gururla gülümsetti.

Her iki kız da babalarının söylediği her şeyi dinliyordu ve aynı odadayken söyledikleri hiçbir şey duyulmuyordu, görünüşe göre yetişkin konuşmalarından başka şeylere odaklanmışlardı.

"Öyle mi? Kulübede olmadığımız her gün ne yapacaksın peki?" diye sordu onu kaldırıp arkasını dönüp tezgâhın üzerine bırakırken.

Clover ona kocaman gözlerle baktı, sonra da yapmak için heyecan duyduğu şeyleri sıralamaya başladı.

"Turta pişiriyoruz, Kodiak ile oynuyoruz ve kitap okuyoruz!"

Okumaktan kastı ya resimlere bakmak ya da sesli kitap dinlemektir. Kızlar doğmadan önce bile, onlarla yalnız kaldığımda onlara kitap okuyamayacağımı bildiğim için birçoğunu satın almıştım.

"Bana sorarsanız kulağa oldukça sıkıcı geliyor," diye şaka yaptı Nordin, her zaman Clover'dan bir tepki almak isterdi.

Eğer bunu Ivy'ye söyleseydi, Ivy saniyeler içinde ona haddini bildirirdi.

Clover ise Nordin'in alaycı tavrını farklı bir şekilde ele aldı. Küçük ellerini Nordin'in yanaklarına koydu ve dudakları büzülene kadar sıktı, sonra ciddi bir ifadeyle ona baktı ve "Yaptığımız her şeyi beğenmek zorunda değilsin" dedi.

İçimden kahkahalar yükselirken ağzımı kapattım. "Bu kadar hızlı cevap olmayı sana kim öğretti, ha? Annen mi?"

Nordin onu gıdıklarken Clover kıkırdadı ve diğerleri de içeri girdiğinde Ivy de eğlenceye katılmak istedi.

"Ben de! Ben de!" diye yalvardı ve Nordin onu hızla kaldırıp Clover'ın yanına oturttu.

"Belki bu onları yorar ve bir süre uyumalarını sağlar," dedi Willem, ona ve Summit'e doğru yürürken ve gülümseyerek, bir kolumu onun sırtına dolayarak ve diğer kolumla Summit'in elini yanımda tutarak ona yaslandım.

"Bundan emin misin? Arabayı sürmeye başladığın anda Ivy tatlılarını isteyecek ve sadece bir ısıriktan sonra durmadan konuşup şarkı söyleyecek," dedi Summit ona.

Yolculuğumuzu planlarken, her kamyonu bir araba koltuğu koyarsak tüm eşyalarımız için çok daha fazla yerimiz olduğunu fark ettik.

Ivy, Nordin ve Willem'in kulaklarını çınlatırken ben de Summit ve Clover'la birlikte sürerdim.

"Ah, kahretsin," diye mırıldandı Willem ama Ivy'nin kamyonetinde olmasına kızmadığını biliyordum. Hepimiz gibi o da ikisini eşit derecede seviyordu ama yaşlandıkça toleransı azalıyordu.

Sadece kırk iki yaşındaydı ama uzun bir iş gününün ya da ikizlere bakmanın ardından ilk yorulan oydu.

Summit kıkırdadı ve Willem'in omzunu sıvazladı. "Sırayla yapabiliriz. Yolculuğun son kısmında beni eğlendirmesi işime yarayabilir."

Karşımdaki manzaraya gülümsedim, Nordin kızlarımızı güldürüyor ve kendisi de parlak bir şekilde sırıtıyordu.

Göreceğimi hiç düşünmediğim ama bitmesini de hiç istemediğim bir şey.

Üçü de inanılmaz babalardı ve hayatı biraz daha kolaylaştırmak için ne yaparlarsa yapsınlar, onlara sahip olduğum için daha fazla minnettar olamazdım.

Gerçek babanın kim olduğunu bilmiyorduk ve asla da öğrenemeyecektik, çünkü kızların DNA'larının kimin DNA'sı olduğu gerçekten önemli değildi.

Önemli olan tek şey onlar tarafından sevimleriydi.

Willem, Nordin'in duyabilmesi için biraz daha yüksek sesle, "Bugün o lokantaya uğramak istiyorsak gitmeliyiz," dedi ve ikizleri gıdıklamayı bıraktığında, onlar da intikam olarak onu gıdıklamaya çalıştılar.

"Gel buraya maymun," dedi Summit, Clover'ın tezgahın inmesine yardım etmek için ona doğru yürürken ve Nordin Ivy'yi kucağına alıp omzunun üzerinden baş aşağı atarak her zamanki gibi güldü.

"Hazır Willem şakağımı öptükten sonra gülümseyerek bana baktı.

Hazır. Kulübeye dönmek için sabırsızlanıyorum, diye imzaladım ve diğerleri mutfaktan çıktığında ellerimi Willem'in omuzlarına koydum, parmak uçlarımda durdum ve onu nazikçe öptüm.

Artık yalnız olduğumuz için kıcımlı avuçladı ve sıkıca sıkıttığında, kızları bir saat kadar kestirmek için yatağa yatırabilmeyi ve ayrılmadan önce yatakta biraz zaman geçirmeyi diledim.

Yine de dün gece bolca vaktimiz vardı ve uzun ve tutkulu bir öpüşmeden sonra ona tekrar bakmak için arkama yaslandım.

Gidelim. Kızlarımızın sabırsızlanmasını istemeyiz.

Kodiak'ın hemen yanında dışarı çıkarken elimi tuttu ve her iki kız da kamyonların arkasına binmişken, içinde atıştırma malıkları olan çantayı kucağında tutan Ivy'ye veda etmeye gittim.

İyi yolculuklar, ellerime bakarken imzaladım, sonra başparmağıyla onayladı ve gülümsedi.

Bana "Dikkatli sür!" dedi ve arabayı kullanan ben olmamama rağmen ona teşekkür edip alnından öptüm.

"Pekâlâ! Kim yüksek sesle müzik dinlemeye hazır?" Willem sordu. "Ben!" Ivy ciyakladı ve ellerini çıırttı.

Sonra görüşürüz, yola odaklan, tamam mı? Willem'e ciddi gözlerle bakarak imzaladım.

"Onu kontrol altında tutacağım. Merak etme, aşkım." Kapıyı kapattıktan sonra Nordin beni diğer kamyonla götürüp kapımı açmadan önce dudaklarından öptü. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at."

Summit, Kodiak'ın Clover'ın yanına atlamasına yardım ettiğı arabanın diğer tarafından ona "İhtiyacı olan her şeye sahip, kardeşim," dedi ve ben Nordin'e gülümsedim, sonra yanağından öptüm ve koltuğuma oturdum.

Clover, Nordin'e "Sonra görüşürüz baba," diye seslendi ve Nordin diğer kamyonla doğru yürürken ona el salladı.

"Gruffalo'yu dinleyebilir miyiz lütfen?" Clover kibarca sordu, mutlu bir şekilde koltuğunda ayaklarını tekmeliyordu.

"Gruffalo'ya bayılıyorum!" Zirve, onun coşkusıyla daha da geniş gülümsememe neden oldu.

"Ben de! Ve ormana gittiğimizde Gruffalo bizi tüm hayvanlardan koruyacak!" dedi bize sesindeki kararlılıkla.

Arabada dinleyebilmemiz için kütüphaneden sipariş ettiğim kaseti, ikizlerin araba yolculukları sırasında sıkılmamaları için daha fazla kasetle birlikte ittim ve hikaye başladıktan birkaç saniye sonra Clover sessizleşti ve küçük farenin ormanda neler yaptığını dikkatle dinledi.

Onlara vahşi doğanın tehlikelerinden ve biz olmadan kulübeden asla ayrılmamaları gerektiğinden bahsediyorduk ve şimdi biraz daha büyüdüğü ve

İki yaşındayken olduğundan daha fazla anladıkları için sezon boyunca orada kalmaktan daha az korkuyordum.

"Her şey yolunda mı?" Summit elimi tutmak için uzandığında sessizce sordu.

Onu dudaklarına götürüp arkasından öperken izledim ve endişelenmesini gerektirecek bir şey olmadığını belirtmek için başımı salladım.

"Harika bir yaz daha geçireceğiz. Kızlarımız başka hiçbir çocuğun yaşamadığı bir yerde hayatlarının en güzel günlerini yaşayarak büyüyecek ve okula başladıklarında anlatacakları en güzel hikayeleri olacak."

Bu kısımda ona katıldım ama sonra büyüyünce çocukların onlara neden üç babaları olduğunu sormalarının nasıl bir şey olacağını merak ettim.

Bu bizim için normaldi. Bildiğimiz ve onların büyüdüğü şey buydu, ancak çocuklar bazen acımasız olabiliyordu ve sınıf arkadaşlarına ailelerinin durumunu açıklamakta zorlandıklarını hayal edebiliyordum.

Kimseyi ilgilendirmese de insanlar konuşurdu ve Homer gibi bir kasabada bile bu tür sorulardan kaçınılamazdı.

Yine de endişeli değildim, sadece biraz gergindim.

Şimdilik onlara istedikleri her şeyi verecek ve her günün onlar için harika geçmesini sağlayacaktım.

Zirve'ye gülümsedim ve elini sıktıktan sonra bırakmak için bıraktım. İmzala.

Daha sevgi dolu bir aile dileyemezdim. Sen, Nordin, Willem ve kızlarımız ihtiyacım olan tek şey. Ve Kodiak da tabii ki.

Beni tamamladılar ve sesleri çıkmasa bile onlara olan sevgim kelimelerin söyleyebileceğinden daha yüksek sesle konuşuyordu.

Yediyi takip et

Instagram

[@yedirue](https://www.instagram.com/yedirue)

Okuyucu Grubu

[Seven Rue 'nun Tabusu](https://www.sevenrue.com/nun-Tabusu)

Facebook

[Yedi Rue](https://www.facebook.com/YediRue)

Kitap grubu

[Yedi Rue](https://www.facebook.com/YediRue)

Bültenime abone olun!

www.authorsevenrue.com/newsletter

